



# İşçi-Köylü

Demokratik Halk İktidarı İçin

www.iscikoylu.org  
umutyayimcilik@ttmail.com

Sayı: 24

\*Yıl:1\* 22 Ağustos-4 Eylül 2008 \*Fiyatı: 1 YTL \*ISSN: 1307-878X



# Sınıf dayanışması zamanı



2008'in başından itibaren işçi ve emekçilerin grev ve direnişlerindeki oran geçtiğimiz yılı çokça aşmış durumda.

✗ Unilever'den E-Kart'a, Tega'ya; Desa'dan Ambarlı işçilerine, Çapa Tıp Fakültesine kadar birçok işyerinde örgütlenme hakkı ve insanca yaşayacak ve çalışacak koşullar için işçiler direnişlerini sürdürüyor.

✗ Belediye-İş ve Genel-İş öncülüğünde belediyelerde sürmekte olan Toplu İş Sözleşmelerindeki tıkanma üzerine grev kararları asılmış durumda. İşçiler neden greve çıkmak zorunda kaldıklarına dair halkı aydınlatmaya çalışıyor ve destek istiyorlar.

✗ Bunun yanı sıra uzunca bir süredir yaşanan işçi katliamlarıyla gündeme gelen Tersanelerde işçiler her gün bir işçi arkadaşlarının yanlarından ayrılmasına öfkeli ve tepkili. Yaptıkları eylemlerle bu öfkelerini dışa vuruyorlar.

✗ Bu direnişler gösteriyor ki, hiçbir koşul öne sürmeksizin, hiçbir gerekçenin ardına sığınmaksızın sınıf dayanışmasının yaşama geçirilmesi, dayanışmanın pratikte gösterilmesi sınıf mücadelesini yükseltme açısından vazgeçilmez önemdedir.

## Bu sefer de kumcuvalı oldular...

Tuzla Tersaneleri'nde, artık kangrene dönüşen ve bir türlü neşter vurulmadığı için artarak süren iş cinayetlerine yenileri eklenmeye devam ediyor. Ancak 11 Ağustos günü yaşanan son iş cinayetinin en yürek yakanlardan biri olduğu kesin. İşçilerin "denek" olarak kullanılması, üç tersane işçisinin vahşice can vermesiyle sonuçlandı. □ Sayfa 4

## İkizdere köylüleri santral istemiyor

Rize'ye bağlı İkizdere ilçesi Rüzgârlı köyünde yapılması planlanan Rüzgârlı 1 ve Rüzgârlı 2 Nehir Tipi Hidroelektrik Santrali'nin çevreye vereceği zararlar konusunda Rüzgârlı Köyü Derneği ile birlikte bir araştırma yaptırın ve merkezi İstanbul'da bulunan Rüzgârlı Köyü Kalkındırma ve Güzelleştirme Derneği araştırma sonucunda dikkat çekici projeleri tespit etti. □ Sayfa 5

## Yoksulluğumuz sonunuzu getirecek

Sistem her koldan, her suretle, AKP suretiyle gizlenmeye çalışırken kendini teşhir olmaktan kurtulamıyor. Yoksulluğumuzdan nemalanmaya çalışanlar, yoksulluğumuz yaşamayı ertelemek için uğraştığınız o kâbusu yaşatacak sizlere. Siz ancak bunu erteleyebilirsiniz. Engellemezsiniz! □ Sayfa 6

## Ali Çekin'in tutuklu eşi de hasta

Siirt E Tipi Kapalı Hapishanesi'nde karaciğer kanseri teşhisi konulmasına rağmen tahliye edilmeyen 77 yaşındaki Ali Çekin 29 Temmuz'da yaşamını yitirmişti. Ali Çekin'in birlikte tutuklandığı 72 yaşındaki eşi Hediye Çekin de kaldığı hapishanede sağlık sorunları yaşıyor. □ Sayfa 7

## Dursun Karataş toprağa verildi

13 Ağustos günü Hollanda'da tedavi gördüğü klinikte yaşamını yitiren Dursun Karataş, Hollanda'da gerçekleştirilen törenin ardından ailesi tarafından Türkiye'ye getirildi.

Karataş'ın cenazesi 14 Ağustos'ta Atatürk Havaalanı'nda yapılan parmak izi kontrolünün ardından Gazi Cemevi'ne götürüldü. 15 Ağustos günü Gazi Cemevi önünde toplanan kitle "Önder yoldaş Dursun Karataş", "Kahrolsun Faşizm yaşasın mücadelemiz" sloganlarını haykırdı.

38 yıllık devrimci yaşamın ardından kanser hastalığı nedeniyle aramızdan ayrılan DHKP-C'nin Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

**PARTIZAN**

## Emperyalistler Kafkaslar'da dişlerini gösteriyor

Dünya kamuoyu geçtiğimiz günlerde Rusya ile Gürcistan arasında yaşanan savaşla sarsıldı.

Rus güçleri Gürcistan'ın Güney Osetya ve Abhazya'ya dönük askeri saldırısını, ağır silahlarla gerçekleştirdikleri, yoğun bir saldırıyla cevapladılar. Binlerce insan karşılıklı olarak gerçekleştirilen bombardımanların yarattığı yıkıntılar arasında, can verdi, binlercesi yaralandı, on binlerce kişi de yerlerini terk etmek zorunda kaldı.

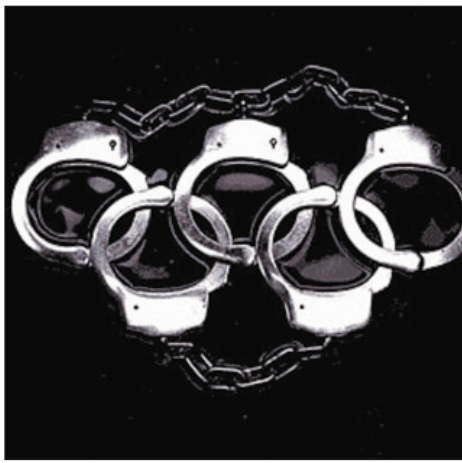
Kafkaslar'daki bu savaş gerçekte Rusya, ABD ve AB'den oluşan emperyalist bloğun ateşle oyunuydu. Gürcistan ile Rusya arasında yaşanıyor gibi görünen bu savaş, aylar öncesinden başlayan kulis faaliyetlerinin ve bu faaliyetlerde kızıştırılan düşmanlığın ürünüydü. □ Sayfa 9



Binlerce masum insanın canına mal olan bu manevra, ABD emperyalizminin, öteden beri bölgedeki jeo stratejik hedefleri önünde en ciddi engel olarak gördüğü Rusya'yı sıkıştırma hamlelerinden birisidir.

## Olimpiyatların gerçek talepleri

Çok kesin olmamakla birlikte, olimpiyatların MÖ XIV. yüzyılda Yunanistan'ın Olympia bölgesinde ortaya çıktığı fikri hakimdir. Özünde "barış", "kardeşlik" ve de "amatörlük" gibi vurguların yattığı söylenen olimpiyat oyunları, yüz yıllar boyu yapılmasına karşın, istisnalar dışında bu vurgulara uygun bir özle ele alınmamıştır. Antik Yunan'da olimpiyat oyunları sırasında savaşların durdurulması ilkesi ise, zaten olimpiyat komiteleri tarafından



uzunca yıllar önce rafa kaldırılmış bulunmakta.

Altın madalyaları hangi sporcuların alacağı daha belli değilken, oyunlardan kimlerin kazançlı çıkacağı daha baştan belli olmuştu bile. Kazançlı çıkacak olanlar elbette ki, 1 milyar Euro'yu geçen sponsor parası, reklam geliri ve telif hakları satışıyla, Olimpiyat Komitesi ve de Siemens, VW, General Elektrik, Mc Donalds, Coca Cola, Adidas, Çin Bankası gibi tekellerdi. □ Sayfa 13

## İşçi köylü'den

Devrimci müdahale şart!

Egemen klikler arasında süren bu çatışmada taraf olmamak adına gelişmelere seyirci kalmak devrimci bir tutum değildir. Devrimci tutum, bu sorun üzerinde somut bir faaliyet yürütmektir. □ Sayfa 2

## Sınıfsal Yaklaşım

Devrim için devrimcilik!

Sayfa 3

## Emekçinin Gündemi

Sınıfa yönelik saldırıların arka planı ve görevlerimiz

Sayfa 4

## Pusula

Devrimci savaş bilinçli öznelerle kazanılır!

Sayfa 11

## Evrensel Bakış

Müdahaleyi büyütmeye vakti

Sayfa 13



## 21. yüzyılın modern köleleri; Mevsimlik işçiler

Sadece trafik kazaları ile gündeme gelen mevsimlik tarım işçileri her yıl ülkenin çeşitli bölgelerine çapalama, ürün toplama, hasat için yüzlerce kilometrelik yol katediyorlar. Bu yıl da fındık toplamak için Karadeniz yollarına düşen işçileri Ordu Valisi **Ali Kaban** ırkçı açıklamalarıyla karşıladı. "**Teyakkuzda olduklarını**" dile getiren Kaban mevsimlik işçileri potansiyel suçlu ilan ederek her yıl gelen işçiler için bu yıl barınma ve konaklama imkanı sağlanmayacağını da açıkladı.

Mevsimlik işçilerin zorunlu göçü bahar aylarında başlayıp sonbahara dek sürüyor. Üç beş kuruş kazanma umuduyla yollara düşen işçiler kamyon kasalarının çalışacakları alana taşıyor. Nitekim üç beş kuruş kazanma umuduyla çıkılan kimi yolculuklar feci trafik kazaları ve ölümler ile sona erebiliyor. Her yıl aynı çileli yolculuğu yaşamak zorunda bırakılan mevsimlik işçiler, burjuva-feodal basında yaşam kavgaları bir kenara itilerek "balık istifi"ne benzetiliyor, trafik kazaları olduğunda da kuralların çiğnendiği gündeme taşınıyor. Oysa ki, 4857 sayılı yasaya göre işçilerin iş yerine ulaşması ve iş yerinden evine ulaşması **çalışma zamanı** olarak kabul ediliyor. Bu nedenle taşıma işlemi çoğu kez iş sahibinin sorumluluğunda oluyor. Fakat mevsimlik işçilerin büyük çoğunluğu bu yasadan yararlanamıyor. Çünkü 50'den fazla işçi çalıştıran işyerleri bu yasa kapsamına giriyor. Böylece iş sahibinin taşıma sorumluluğu ortadan kalkmış oluyor. Çoğunlukla Kürt yoksullarından oluşan tarım işçileri, mecburen en ucuz taşıma sistemini yani kamyon kasalarını tercih etmek zorunda kalıyor.

### Her geçen gün sayıları artıyor

Kendi işleyecek toprağı olmayıp, bir yıllık geçimini başkalarının topraklarında mevsimlik işçi olarak çalışarak sağlayan, hiçbir sosyal güvencesi olmayan, asgari ücretin bile altında çalışan bu kesime **mevsimlik tarım işçileri** deniyor. Ülkemizde mevsimlik işçilerin sayısındaki artışın nedeni emperyalist tarım politikalarıdır. Her ne kadar ülkemiz bir "tarım ülkesi" olarak nitelendirilse de bu misyonun dahi emperyalist politikalarla bağimsız olmadığı bilinmektedir. 70'li yıllara kadar bu politikalar ekseninde görülen tarımsal üretim, 80'li yıllarla birlikte makineleşmenin artması sonucu farklılaşım yaşamıştır. Makineleşme daha çok yarı-feodal üretim tarzının ve toprak ağalığının halen yaygın olduğu Kürt

coğrafyasında daha etkili olmuştur. Topraksız ve az topraklı köylüleri diğer kesimlere oranla daha çok etkilemiştir. Aynı dönemlerde Ulusal Hareketin gerilla savaşı karşısında sıkışan egemenler, binlerce Kürt köylüsünü bölgeden zorla uzaklaştırmıştır.

Neo-liberal politikalar sonucu tarımın tasfiyesi yavaş yavaş gerçekleştirilirken ülkenin birçok yerinde de köy-



lüler topraklarından zorla koparılıştır. Buna bir de Türkiye Kürdistanı'ndaki devlet zulmü eklenmiştir. Bu durum topraksız ya da az topraklı köylülerin ve mevsimlik tarım işçilerinin sayısını her geçen gün artırmıştır. Mevsimlik tarım işçilerinin sayısı bugün 300 bin ile 500 bin arasında değişmektedir. İşçilerin ailece çalıştıkları ve kayıtdışı-ğın yüksekliği de hesaba katılarak bu rakamın gerçekte 1 milyona yaklaştığı söylenebilir.

### Mevsimlik işçiler yok sayılıyor!

Mevsimlik işçilerin yaşamlarını sürdürecek başka imkanlarının olmayışı onları **ucuz iş gücü** haline getiriyor. Yılda birkaç ay iş bulabilmek için en düşük ücretlere hatta kimi zaman karın tokluğuna çalışmak zorunda kalıyorlar. Mevsimlik işçilerin yevmiyeleri buldukları bölgedeki **Tarım Komisyonu, zengin köylüler ve toprak ağaları** tarafından belirleniyor. Bu belirlemede işçilerin herhangi bir söz hakkı olmuyor. Fiyatların düşüklüğüne itiraz edenlere ise "dışarıda senin gibi yüzlerce var" denilerek işten atma tehditlerinde bulunuluyor. Günde 17-18 YTL yevmiye ile 15-16 saat çalışan mevsimlik işçiler ancak öğlen yemeği için bir iki saat dinlenebiliyor. Kadınlarla erkekler aynı koşullarda çalışmaları rağmen kadınlara daha düşük ücret veriliyor. Çoğu zaman ücretler geç ödenirken bazı durumlarda hiç ücret alınmadığı da oluyor. Aldıkları uc-

retin 1-2 YTL'sine onlar adına iş bulan elçi-çavuş el koyarken, işçilerin çoğunun Kürt olması Ordu örneğindeki gibi ırkçı yaklaşımları da gündeme getiriyor. Örneğin Karadeniz'de yerli fındık işçilerine 40-50 YTL verilirken Kürt fındık işçilerine 17-18 YTL yevmiye verilmektedir.

Mevsimlik işçilerin büyük çoğunluğu İş Yasası kapsamı dışında kalmaları

nedeniyle hiçbir sosyal hak ve güvenceden yararlanamıyor. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 184 sayılı sözleşmesi tarımda iş sağlığı ve güvencesine ilişkin olmasına rağmen Türkiye henüz bu sözleşmeyi imzalamadığı için mevsimlik işçiler bu haklardan yararlanamıyor. Yasal olarak varlıkları dahi kabul edilmeyen işçiler yok sayılıyor. Bunun en iyi örneklerinden birisi de TÜİK'in mevsimlik işçileri iş gücü olarak kabul etmemesidir. Kayıtdışı olmaları nedeniyle iş sahibi hiçbir sorumluluk üstlenmemektedir. Tüm giderleri (barınma, yemek, korunma vb.) kendi ceplerinden çıkmaktadır. Çalışacakları alana vardıklarında iş sahibi kalacak yer sorununu çözmediği için ya ırmak kenarlarında ya da kanal kenarlarına yerleşiyorlar. Banyo ve tuvaletleri genelde olmuyor. İçme sularını kilometrelerce uzaktan getiriyorlar. Bazı durumlarda içme suyu sorunu büyük oranda yaşadığı için kanal suyu ile idare etmek durumunda kalıyorlar. Bu durum özellikle çocukların ve yaşlıların yaşadığı sağlık sorunlarını da artırıyor.

### İrkçı saldırılara maruz kalıyorlar

Mevsimlik işçilerin yaşadıkları sorunlar sadece bunlarla da sınırlı kalmıyor. Gittikleri her bölgede Kürt olmalarından dolayı dışlanıyorlar. Hemen suçlu ilan edilerek GBT kontrolünden geçiriliyor, yanlarında getirdikleri hayvanlar bile sağlık taramasından geçirilerek aşağılanıyorlar. Bu durumun son

örneği Trabzon ve Ordu Valiliklerinin yayınladıkları genelge ve Giresun Görele İlçe Emniyet Müdürlüğü'nün Muhtarlar Toplantısı oldu. Valiliklerden yayınlanan genelgede "teyakkuzda oldukları, gelecek işçilerin İl Tarım Müdürlüğü ve Ziraat Odaları Başkanlığından çalışma kartları almaları gerektiği, kent merkezine girmelerinin yasak olduğu, bir arada toplanma ve konaklamalarına izin verilmeyeceği, açık kimlik bilgilerinin güvenlik güçlerine bildirilmesinin zorunlu olduğu" gibi açıklamalara yer verildi.

Bu açıklamanın ardından İzmit'ten gelen 150 kişilik işçi grubu yerleştikleri Ordu Melet Irmağı kenarından uzaklaştırılarak, il sınırı dışına çıkarıldı. Gelen tepkiler üzerine bir açıklama yapan Ordu Valisi Ali Kaban "**bu yıl kene vakalarının çok görüldüğünü**" belirterek insanlık dışı uygulamaları bu duruma bağladı. Fakat açık kimlik bilgileri isteyerek Kürt işçileri işleyen, kent merkezlerine girmelerine izin vermeyerek onları dışlayan, aşağılayan, konaklamalarına dahi izin vermeyerek hastalıklara kapı aralayan bir genelgenin altına imza atan Valiliklerin bu halk sağlığını dikkate alan açıklamaları onları Kürt düşmanı yüzünü bir kez daha açık etmiştir. Trabzon ve Ordu Valiliklerinin bu açıklama ve pratikleri açıktır ki, kendi acizliklerinden kaynaklanmaktadır. Aynı tabloyu Kemal Yazıcıoğlu Ordu Valisi olduğu dönemde de görmüştük.

Yıllık 2 Milyar Dolar döviz getirisi sağlayan fındığın büyük çoğunluğunu toplayan Kürt işçilere yapılan bu uygulamalar onları "terörist" olarak damgalamaya kadar varıyor. Bunun sonucunda iş bulamama gibi korkular yaşatılarak işçilerin yevmiyelerinin düşük olması da sağlanmış oluyor.

### Örgütlü mücadele zorunludur!

Mevsimlik tarım işçilerinin ağır yaşam koşullarına ve yoğun emek sömürüsüne bir de dışlanma, horlanma ve ırkçı saldırılar ekleniyor. Bu saldırılar altında iyice ezilen işçilerin talepleri öne çıkartılmalıdır. Ülkemizde "en alttakilere" dahil olan mevsimlik işçiler, kendi talepleri doğrultusunda hareket etmeli ve örgütlenmelidir. Nitekim geçtiğimiz yıl Çukurova'da 50 bin, Ankara'da 30 bin mevsimlik işçi grev yapmış ve taleplerinin kabul edilmesini sağlamıştı. Bu grevler, birlikte hareket edildiğinde elde edilen kazanımların boyutlarını da göstermektedir.

## Mevsimlik işçilerin sessiz çığlığı duyulmuyor

Karadeniz Bölgesi'nin yanı sıra Çukurova'da da başta Adana, Mersin, Tarsus, Kazanlı, Erdemli, Gülnar, Silifke ve Anamur gibi yerlerde Türkiye Kürdistanı'ndan göç etmiş tarım işçileri bulunmaktadır. Kürt işçiler yerleşim yerlerindeki yaşam koşullarından ve zorluklarından buraya gelerek, burada çadırlarda yaşamlarını sürdürmektedirler. Tüm bu yaşanan zorluklara karşın tek dertleri biraz ekmek ve geçine-

cek kadar bir para kazanmak olan Kürt işçileri, yaşamlarını yağmur-çamur, sıcak-soğuk demeden ya tarlada aylıklı denilen bekçilik şeklinde ya da çadırlarda geçirmek zorundalar. Yılda sadece 3 ayında evlerinde kalabilen tarım işçileri, çeşitli sebze ve meyve fideleri dikmek için Çukurova'ya gelirler. Şanlıurfa, Şırnak, Diyarbakır, Adıyaman, Hatay, Gaziantep ve Mardin'den gelen tarım işçileri, Adana ve Mersin'de ya tarlada toprak sahibinin yanında ya da çadırlarda yaşamaktadırlar. Tarla sahipleriyle işçiler arasında eşliklik yapan işçiler önceden bu bölgeleri bildikleri için tarım işçilerini kendileri bulup getirmektedir. Çukurova'ya özellikle Nisan, Mayıs ve Haziran aylarında kitle halinde mevsimlik tarım işçileri gelir. Mevsimlik tarım işçilerinin büyük çoğunluğu kırsal alan kökenlidir. Çukurova'ya gelen işçilerin kesin bir sayımı yapılmayıp, ortaya sürülen rakamlar tahminlere dayanmaktadır. Yapılan son araştırmalarda, Çukurova'nın 200 bin çapa işçisine gereksiniminin olduğu ve bunun 140 bininin mevsimlik tarım işçisi olduğu söylenmektedir.

Elçiler; önceden köylülerle anlaşma yaparak, onlara belli sayıda işçi sağlamayı üstlenir ve mevsim öncesinde işyeri olan tarlaları gezerek. Mevsimlik işçiler adına, toprak sahibi ile sözleşme yaparlar. Elçiler, işçiyi iş, işverene işçi bulmak, işçilerin iş yoresine gelme ve gitmelerinde ulaşımı sağlamak, çapa



ve toplama işlerini yönetmek ve denetlemek, işçilerin ücretlerini işveren den alıp işçilere dağıtmak, işçilerin gıda vb. gereksinimlerini satın almak gibi görevleri yürütürler. Elçi, işverene karşı nasıl işçinin sözcüsü durumunda ise, işçiyi karşı da işverenin vekili durumundadır. Bu durum toprak sahibi açısından aslında çok önemli bir yerde durmaktadır. Elçiyi istediğini söyletirmesi gibi bir durumda aynen yaşanan gerçek olaylarda olduğu gibi; çoğu zaman tarımsal ürünlerden çiftçilerin zarar ettiği gerekçesiyle işçilere yevmiyelerini vermedikleri gözlemlenebilir. Ülkenin çeşitli yerlerinden her yıl Çukurova'ya gelerek, sebze ve meyve ekim, dikim, çapalama ve toplama ile narenciyeye hasadında çalışan tarım işçileri, 40 derece sıcaklığın altında günlük

15 YTL ücret karşılığında çalışmalarına rağmen emeklerinin karşılığını alamamanın üzüntüsünü yaşamalarına karşın bu duruma razı olmaktadır. (Mersin)

## İşçi-köylü'den

### Devrimci müdahale şart!

Egemenler cephesinde gündemi en çok işgal eden konuların başında Türk egemen sınıf klikleri arasında süren çatışmalar gelmektedir. Bu çatışmalar farklı sorunlar üzerinde kamuoyuna yansıs da, bunun arka planında yatan gerçek, klikler arasında süren iktidar savaşlarıdır. Özcesi pastadan kimin daha çok pay kapacağı mücadelesidir. Kaldı ki bu çatışmalar yeni de değildir. Kimi dönem şiddetlenen kimi dönem sönümlenen ancak şu ya da bu şekilde TC'nin kuruluşundan beri devam eden bir seyri vardır. Burada hemen belirtmeliyiz ki, burjuva siyasetinin temel ilkesi kendi çıkarlarını korumaktır. Bunun için her türlü ikiyüzlü politikanın izlenmesi, ittifak güçlerinin değişmesi kendi içinde anlaşılmasız değil, anlaşılır bir durumdur. Onlar için değişmeyen tek şey, emperyalizme uşaklık ve halka düşmanlık siyasetidir.

Nitekim bunu en somut haliyle son süreçte görmekteyiz. Daha dün kadar Genelkurmay ve AKP'nin temsil ettiği klikler arasındaki kapışma büyürken, CHP ise ordunun savunuculuğunu yapıp hatta bunu Ergenekon avukatlığına kadar götürürken ittifaklar değişmiş ancak düşmanlık üzerine kurulu politikalarda hiçbir şey değişmemiştir.

Dikkat edilirse; aralarındaki çatışmanın en şiddetli anında dahi, Kürt ulusuna karşı tutumda, işçi ve emekçi, ilerici ve devrimci güçlere karşı tutumda hepsi aynı kapıda yan yana nöbete durmaktadır. **Çünkü; hepsi efendilerinin sözcüleridir.** Aynı bataklıkta ürüyorlar ve aynı çöplükte besleniyorlar.

Bu, gerçeğin bir yanısıdır; diğer yanı ise egemen sınıflar arasındaki iktidar savaşının sürekliliğidir. Dolayısıyla pastada daha fazla pay kapma mücadelesi yoğun çatışmalara neden olmaktadır. Bu çatışmalar, bitmeyen tükenmeyen karşılıklı komploları, tasfiyeleri ve hatta darbeleri içermektedir. Egemenleri yekpare olarak görmek, onlar arasındaki çıkar çatışmasını hafife almak veya su yüzüne çıkan çatışmaları görünce şaşırarak devrimci ve komünistlerin işi değil, sol maskeli, aydın bozuntusu liberallerin işidir. Devrimci ve komünistlerin görevi tam aksine böylesi süreçlerde çatışmanın arka planındaki gerçeklere ayna tutmak, geniş yığınları bu çatışmalarda taraf olmaması konusunda uyararak, aydınlatmaktır.

Son operasyonlarla açığa çıkmış bir avuç Ergenekoncu-yu tasfiye ederek demokrasi şampiyonluğunu yapanlar aynı zamanda bu Ergenekonculara ait olduğunu söyledikleri belgelerle de her gün korku senaryolarını yayınlamaktadırlar. Burada yapılmak istenen gayet açıktır. **Birincisi; sistemin tüm kirliliğini bir avuç tetikçi ve ırkçıya yüklemek. İkincisi; bu ırkçı tetiklere ait olduğunu söyledikleri belgelere korku senaryolarını yaymak.** Kısacası yığınları sıtmaya razı etmeye çalışıyorlar.

Oysa tekrar ediyoruz, tüm bunlar aynı çöplüğün ürünüdürler. Farklı cephelerde değil, aynı cephededirler. Ama aralarında süren bir iktidar savaşı vardır. Emekçilerin-ezilenlerin hiçbir kesime yedeklenmemesi, kendi cephesinde saf tutup mücadeleyi yükseltmesi için bugün devrimci iradi bir müdahaleye ihtiyaç vardır. Yoğun bir aydınlatma, tüm bu demagoji ve çarpıtmalara karşı gerçekleri kararlıca yığınlara taşıma diye bir görev vardır. Bu görev hiçbir gerekçeyle ertelenemez. Elbette ki görevin en iyi şekilde yerine getirilmesi için yaşananların doğru analizi şarttır.

Sonuç olarak; egemen klikler arasında süren bu çatışmada taraf olmamak adına gelişmelere seyirci kalmak devrimci bir tutum değildir. Devrimci tutum, süren bu iç iktidar savaşının perde arkasını emekçi yığınları anlatmak için teşhir faaliyetlerine hız vermek ve bu sorun üzerinde somut bir faaliyet yürütmektir. Yani, söylemleri pratikleştirmek. Sıkça sözünü ettiğimiz güncel gelişmelere karşı tutumdaki yetersizliği, yeterli hale getirmek için ortaya çıkan bu fırsatı iyi değerlendirmek gerekir. Yine açığa çıkmış katil sürülerinin evlerinde bulunduğu iddia edilen belgelerle Sivas vb. katliamlara, gözaltılara kaybedenlere dair hiçbir kanıtın bulunmaması veya bulundaysa bunun kamuoyuyla paylaşılmamasının altında yatan gerçekleri gündemimize alıp bunun üzerinde çalışmalarımızı yoğunlaştırmalıyız.

Diğer bir gerçek ve de tehlike ise; mevcut hükümeti hedef alan ya da devletten bizzat yaptığı tüm faaliyetlerin artık "Ergenekoncu" çalışmalar olarak yorumlanmasıdır. Güngören'deki patlamadan Selimiye Kışlasına yönelik havanlı saldırıya kadar her şeyi (PKK denilmiyorsa) Ergenekon'la açıklamak burjuva liberallerin ortak korosundan yükselmeye devam etmekte. Bu kesimler dışında özellikle AKP yanlısı medya bunu bilinçli olarak çarpıtmaktadır.

Bu durumu tersine çevirmek için alternatif devrimci bir duruşla, daha aktif pratik bir tutum geliştirmek bir zorunluluktur. Bugün egemen sınıf klikleri arasında süren iç çatışmadan yararlanmanın somut karşılığı; başta kontrgerilla faaliyetleri olmak üzere açığa çıkan ve çıkmayan tüm karışık devrimci icraatları, devlet denilen bu aygıtın çıkarlarını korumakla yükümlü olduğu gerçeklerini en geniş emekçi yığınlarına taşıma faaliyetinde yoğunlaşmaktır. Tüm darbecilerin ve katil sürülerinin yargılanması için Ajitasyon/Propaganda çalışmalarına daha bir ağırlık vermektir. Yine bu karışık devrimci odakların icraatlarına tepkili olan kesimlerin, AKP'nin yürüttüğü bu ikiyüzlü politikalarından etkilenmesini önlemek için de yoğun bir çabaya ihtiyaç olduğu açıktır.

**X** Kürt ulusuna mensup **Mehmet Emmi** bize dertlerini anlattı. Diyarbakır'dan 10 yıl önce göç ettiğini ve ilk geldiğinde çalıştığı tarlada bir çadırda yaşamaya başladığını anlattı. Elektrik ve evin olmamasından kaynaklı zor anlar yaşayan, sadece yevmiye karşılığı çalışmak zorunda olduğunu ve sağlık güvencesi olmadığından kaynaklı aldığı yevmiye ücretini ilaç almak için kullandığını ve yeri geldiğinde toprak sahibinden borç alan çalışmadan avans alarak iş sezonunda ücretsiz çalıştığı dönemlerin de olduğunu açıkladı. Buraya gelişi 10 yıl olmasına karşın elinde hiç birikmiş parası olmayan, sadece ev alabilen ve sosyal güvence için SGK'ya başvuran Mehmet emmi sadece bunları kazanmış olduğunu söylüyor. Çocuklarını okula gönderemediğini nedeninin ise tarlada çalışacak kimsenin olmadığını biraz da eğitim sistemine dem vurarak anlatıyor.

**X** Mersin'de yaşayan Arap ulusundan olan **Güney Delil** kendisine ait Karaduvar'da 5 dönümlük bir tarlasının olduğunu, ailesiyle birlikte çiftçilikle uğraştığını ve biber yetiştirdiğini söyledi. Her iş döneminde yevmiyeci tuttuğunu ve onları yevmiyeleri yanı sıra yemek ve sigara verdiğini anlattı. Tarlasında Kürt işçileri aylıklı olarak çalıştırdığını ve onların barınma, yiyecek ve ihtiyaçlarını karşıladığını ve asgari ücret verdiğini söyledi.



Radikal gazetesi yazarlarından **Murat Yetkin**, 8 Ağustos tarihli yazısının başlığında “**ABD’den Erdoğan’a mesaj var**” diyor. Yetkin kapatma davasının hemen akabinde gittiği ABD’de “**bir yetkili**” ile görüşmüştü ve mesaj da bu “yetkili” aracılığı ile iletiliyordu.

Bir ülkenin hayati önemdeki konularına ilişkin mesajların neden, sonraki günlerde de benzer mesajlar iletmeye devam eden Murat Yetkin ve benzerleri gibi “gazeteci-yazar” tayfası aracılığı ile iletildiği, bunların bu ilişkilere nasıl ulaştığı, ilişkilerinin hangi boyutta olduğu vb. durumları, ayrı bir inceleme konusu olarak, yeri geldiğinde daha ayrıntılı ele almak üzere bir kenara bırakıp, verilen mesajın ne olduğuna geçelim.

Yetkin’in yazdığına göre, ABD özetle diyor ki: “Bu (partinin kapatılmaması kararı) bir fırsat olarak görülmeli. Erdoğan ve hükümeti bundan böyle AB reformlarına, ekonomiye, bölge sorunlarına yoğunlaşmalı ve Erdoğan sonu daha fazla gerilim yaratacak olan girişimlerden (türban vb. konular kast ediliyor) uzak durmalı.”

Başka kanallar üzerinden de doğrudan verildiği kesin olan bu “mesaj” ise yerine ulaşmakta gecikmedi. Çünkü kapatma davasının hemen akabinde ortaya çıkan tablonun, açık ve net biçimde ülke egemen sınıfları arasındaki bir uzlaşmaya işaret etmesi de bunun göstergesidir.

ABD’nin verdiği “mesajın” nasıl okunması gerektiğine gelince, bunun cevabı kuşkuyla yer bırakmayacak kadar nettir. ABD “kendini aranızdaki dalış bizim bölgesel çıkarlarımıza zarar vermeye başladı. Suni çatışmaları bir kenara bırakıp, bizim bölgesel politikalarımızın hayata geçirilmesini kolaylaştıracak adımları sıklıkla” demeye getirmekte. Daha da açarsak, AB reformlarına ve ekonomiye yoğunlaşma derken, işçi-emekçi yığınlara dönük sosyal yıkım saldırılarına hız verme, bölgesel politikalara yoğunlaşma derken de,

emperyalistlerin BOP vb. projeleri kapsamında, bölgenin emperyalistler tarafından yağma ve talan edilmesinde, bu bağlamda da bölge halklarına dönük saldırılarda daha aktif rol oynama anlaşılmalıdır.

### Çatışmaların fitilini ateşlemeye devam

Sonraki günlerde TSK ile hükümet arasında “su sızmadığını” gösteren görüntülerin ortaya çık-

gelmemesine dönük verilecek, ancak tepkiler geldiği gibi sönecektir. Çünkü TSK uzunca zamandır olduğu gibi, bu konuda da “suskunluğunu” koruyacaktır.

Bu konunun gündemde fazlaca yer bulmamasının (Kemalistleri fazlasıyla rahatlatan) önemli bir nedeni ise, Dolmabahçe ve daha bir dizi gizli görüşmenin akabinde “garip” bir sessizliğe bürünen (ya da büründürülen) Büyükanıt’ın yerini, Kürt sorunu konusunda şahin olarak bilinen Başbuğ’un atanmış

(hem ülkede hem de Irak Kürdistan’ında) ve yine hem ordu hem de hükümet tarafından yapılan: “**bombalamalar devam edecek**” türünden açıklamalara bakıldığında, bölgeyle birlikte ülkedeki atmosferin de, giderek yakıcı bir sıcaklığa sürüklendiğini söyleyebiliriz.

### Ergenekon çöktü...

Ülke egemen sınıfları arasında, kapatma davası sonrasında iyice belirginleşen mutabakatın, Erge-

dövüşün varlığını da bu davanın nitelikleri arasında sayabiliriz.

Başından beri de koyduğumuz gibi, aynı zamanda kapatma davasına “misilleme” olarak başlatılan ve sistem içi hegemonya çatışmalarının ürünü olan Ergenekon davasından bir şey çıkmayacağını, davanın daha şimdiden (“birilerinin” hayallerini de beraberinde çökerterek) çöktüğünü söyleyebiliriz.

Bu operasyonla illa bir şeyler yapıldı denmesi gerekiyorsa, bu da, ABD öncülüğündeki emperyal-

lünü daha aktif oynamaları hatırlatılmış olmalı ki, aynı günlerde Suriye ve İran ile bir dizi diplomasi trafiği işletilmesi gündeme geldi. Yine geçtiğimiz günlerde patlak veren Gürcistan-Rusya savaşında da, faşist TC’nin temsilcileri, “etkin bir biçimde” (ve tabii ki emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda), “arabuluculuk” rolü üstlendiler. Yine efendilerinin istemleri doğrultusunda, Afganistan ve Irak işgallerinin sürdürülmesine dönük, yeni görevlere talip olduk-

Tüm bu gelişmeler ise, emperyalist-kapitalist sistemin giderek derinleşen ve de tüm dünyada olduğu gibi, ülkede de giderek daha yakıcı bir biçimde hissedilen krizine paralel olarak yaşanmakta. Ülke egemen sınıflarının, aralarındaki çatışmaları bir kenara bırakarak, mutabakat yapmalarının nedeni de budur.

Bu çatışma şu süreçte hem kendi çıkarlarını hem de hizmetinde oldukları emperyalist efendilerinin çıkarlarına zarar vermektedir. Özellikle jeo-stratejik çıkarlarını tehlikeye atmak istememekteler.

Esas tehlikenin ise, sistemin krizi ile birlikte sisteme karşı hoşnutsuzluğu artan emekçi yığınların, bu hoşnutsuzluğun dışı vurumu olan grev ve her türden eylemleri olduğunu çok iyi görmekteler. Bu eylemlerin her geçen gün artması, kitlesel grev ve gösterilere dönüşmesi, hele de son dönemde varuşları artan silahlı mücadelenin, giderek daha geniş kesimler açısından, sistemi yerle bir etmenin yegane alternatifine haline gelmesi, onlar açısından “tehlikenin” ciddiyetinin ve boyutunun ne kadar büyük olduğunu göstermektedir. Devrimci-komünist güçlere düşen görev ise, yaşamın her alanında, ortaklaşa bir mücadele hattı örerek, bu mücadeleyi sınıfsal zemine kanalize etmek ve böylelikle “tehlikeyi” büyütme!

# Tehlike büyüyor!

**Bu operasyonla illa bir şeyler yapıldı denmesi gerekiyorsa, bu da, ABD öncülüğündeki emperyalist bloğun, ülkedeki uşakları aracılığıyla, bu dönemdeki bölgesel ihtiyaçlarına cevap olamadığı düşünülen “ulusalci” kesime gözdağı vermesidir.**

ması da, emperyalist efendilerinin “kulak çekme” olarak da anlaşılması gereken bu vb. mesajlarının akabinde gerçekleşmiştir.

TSK ile hükümet arasındaki mutabakat, YAŞ atamalarına ve de yine aynı günlerde gerçekleşen ve de tamamına yakını AKP’ye yakın kişilerin atanmasıyla sonuçlanan, rektörlük atamalarına da damgasını vuracaktı. Rektörlük atamalarına dönük tartışmalar, AKP’nin kadrolaşma hevesi eksenli devam ederken, YAŞ atamalarına yönelik (**Kemalist kesim tarafından verilen**) ilk tepki, bu yıl YAŞ’tan irticai faaliyetlerden dolayı ordu-dan uzaklaştırmaların gündeme



olmasıydı.

Bunun anlamı Kürt sorununa dönük imha-inkar saldırılarının daha da boyutlanarak sürmesiydi.

Ve nitelikli Kürt Ulusal Hareketine dönük ağır silahlarla gerçekleştirilen operasyonların son günlerde artması, bu operasyonların sınır ötesini de kapsamayı sürdürerek sürdüreceğini, diğer yandan ise ırkçı-şoven dalgayı yükselterek, Türk-Kürt çatışmasının fitilini ateşlemeye devam edeceğinin göstergesidir.

Son dönemde artan kontra nitelikteki bombalama faaliyetlerine

nekon davasına da taşındığı görülmekte. Kontrgerillanın dönemin ihtiyacına göre yeniden yapılandırılmasının ve bu kapsamda da teşhir olmuş, kimi yerde de denetimden çıkmış “uçların” temizlenmesi olarak özetlenebilecek bu operasyonda ortaya çıkan son tablo ise, en fazla Ergenekon’dan beklenti içine girmiş olan kimi çevreleri hayal kırıklığına uğratmış olmalı. Hala yer yer yapılan operasyonlarla (kimilerinde) kafa bulanıklığı yaratma işlevini yerine getirmeyi sürdüren Ergenekon davasının, gerek dosyalarındaki “iddialara” gerekse “yakalanan” kişilerin polis nezaretinde “sırttan” “Oğün Samast pozlarına” bakıldığında, bir danişıklı

list bloğun, ülkedeki uşakları aracılığıyla, bu dönemdeki bölgesel ihtiyaçlarına cevap olamadığı düşünülen “ulusalci” kesime gözdağı vermesidir.

Ülke egemen sınıfları arasındaki mutabakatın gerçek “mimarları” ABD’nin ve de diğer batılı emperyalist güçlerin, bu süreçten en karlı çıkanlar olduğunu da söylemek gerekiyor.

### Truva atları yine sahnede

“Ortalığın durulması” ile birlikte, TC egemen sınıflarına on yıllardır üstlendikleri “Truva atı” ro-

## Sınıfsal Yaklaşım

### DEVİRİM İÇİN DEVRİMCİLİK!

Önce ’68 kuşağı ardından Ergenekon operasyonu vesilesiyle gündemleştirilen solculuk, devrimcilik ve Marksizm etrafındaki tartışmalar, çeşitli çevrelerin yönlendirme amaçlarından bağımsız biçimde, konuya ilişkin ciddi bir **krizin** yaşandığını da kanıtlamış olmaktadır. Bu kriz elbette ki, birçok kesim ve kişinin altını çizdiği üzere, gerek dünya ölçeğinde gerekse de Türkiye özgülünde sınıf mücadelesine **önderlik** bakımından yaşanan sorunları kapsamaktadır. Bunların bir kısmı bugünün sorunları olmayacak kadar **köklü** olmakla beraber kimisi bakımından da sadece ülkemize ait **özgünlükten** söz etmek gerekecektir.

“Sınıf mücadelesine önderlik”ten anlaşılması gereken, bilimsel sosyalist ideolojiyle kurulan ilişki ve bu çerçevede ülkedeki toplumsal gelişim sürecine **müdahale** bakımından ortaya konulacak programda karşılık bulmaktadır. Burada, bilimsel sosyalizmle vedalaşanlar bir yana, aynı

düzlemde kalındığı takdirde ise ilk önce “**devrim programı**”ndan elini çekenlerle yollar ayrılmaktadır. “Devrim ama nasıl bir devrim?” sorusu, ülkenin taşı-toprağı her şeyiyle tarifini gerektirdiğinden, bir diğer ayrım da burada yaşanmaktadır...

Aşağı yukarı belli bir hat tutturularak bakımından sıra devrimin yoluna geldiğinde ise önceki ayrımlar kadar **ciddi** bir sorun baş göstermekte, esas/tali mücadele biçimlerinden esas/tali mücadele alanlarında farklılaşmaya kayan bir tarzda yollar ayrılabilir. Bu durum, devrimin diğer temel meselelerine bakıştaki sorunlarla beraber **yarılma** noktalarını derinleştirebilmektedir. Bu konuların başında gelen **ulusal sorunun** rolü küçümsenmemelidir...

Devrimci olarak kodlanan, illegal platformda ulusal kimiyi örgüt ve akımlar, ulusal sorundan devrimin örgütlenme tarzına kadar bir dizi meselede öyle bir konumlanma ve saf tutuş içerisine girmektedir ki,

bunlarla reformistler arasında, yalnızca “illegal” formlarından ötürü ayrımda bulunmak **gerçekçi** bir tutum değildir. Bunların “**geçici illegalite**” durumunu doğru biçimde gözlemlemek ve ona göre belirlemeler de bulunmak gerekir. Tasfiyeciliğe prim vermek de, belkemiği olmayan bu tür yapılanmalara mahsustur...

Çelişkilerin derinleştiği ve keskinleştiği, sınıf mücadelesinin giderek sertleşeceği dair belirlemeler “**klîşe**” halinde tekrarlanma dursun; işçi sınıfı ya da köylü yığınlarından hareket beklemekten ibaret bir “devrimci” **pusu** üzerinden siyaset yapma modasını terk etmeyenler, devrimci hareketin krizini yüz yıl da geçse tartışmaya devam edeceklerdir. Oysa Türkiye devriminin yolu **36** sene önce çizilmişti. Bugünün çok ötesinde, ülkenin dört bir köşesinde işçi ve köylülerin, işgal, direniş, grev, eylemler (15-16 Haziran da dahil) geliştirdiği 70’li yıllarda; **İbrahim** yoldaşın önderliğindeki komünistler, “bir kıvılcım ile bozkırı tutuşturmak” için silahlı mücadeleye atılmak üzere kırım yolunu tutmuştu.

Bu yolu takip edememek, bu rotada istikrarlı bir pratik sergileyememek komünist hareketin **temel** sorunudur. Bu

soruna ilişkin açmaz ve zaaflarına müdahale noktasında 8. Parti Konferansında çözümlenmeler sunan **Proletarya Partisi**, yeni yönelimi doğrultusunda başlattığı çok yönlü arınma, yenilenme, güçlenme ve **savaşa yoğunlaşma** faaliyetini sürdürmektedir. MLM’ler önderliğindeki Halk Savaşı, Türkiye’nin **gerçeği ve ana gündemi** olmak zorundadır. Türkiye devrimine ulaşmanın **yegane yolu** budur!

Bu ülkede devrimin Halk Savaşı yoluyla gerçekleşeceğini, kendine “komünist”, “sosyalist”, “devrimci” vb. sıfatlar takan çeşitli grup ve hareketler de **er geç** kabul edecektir. Silahlı mücadelenin esas olduğu, savaşın kırlarda örgütlenerek/geliştirilerek kırlardan şehirlere yönelik bir hatta gelişim seyri izleyeceği **gerçeği**, son çeyrek asırda Ulusal Hareket’in yürüttüğü savaş pratiğinin verileriyle de kanıtlanmıştır. Bunu görmek istemeyenler için kendi kurdukları dünya çerçevesinde “**devrimcilik**” yapmayı “**sonsuz**” kadar sürdürebilmenin koşulları elbette vardır ama bu sıfatın önüne bir zaman sonra “**karşı**” ibaresi eklenecektir...

Bilmem kaç tane fraksiyon, parti ve grup diye devrimci-lerle alay etme, marjinaliten

dem vurma vb. saldırılarda her şeyi karşın belli bir **gerçeklik** payı olduğu yadsınmamalıdır. Durgun suyun pislik tutması, hareketsizliğin kireçlenme yaratması misali, savaşın ve devrimci eylemin olmadığı yerde devrimci hareketi **dejenere edecek** her türlü hastalık üreyecek, tekkencilik, grupçuluk, tasfiyecilik zirve yapacaktır...

Her dönem ve her zaman, ama illa ki **şimdi**, bugünü konuşuyorsak **şimdi**, mücadele etmenin zamanıdır. Hem de dışı dışı mücadele etmenin. Öyle uzaktan ahkam keserek değil, öyle ögüt verip, telkinde bulunarak hiç değil. Komünistler 8. Parti Konferansı ile aldıkları kararları yerine getirme doğrultusunda canla başla çalışıyor; her alanda, her cepheye **savaşıyorlar**. Yönelim neyi emrediyorsa, onun gereğini yerine getirecek adımları büyük bir özveriyle atıyor, **kavgayı büyütmenin** yollarını emin adımlarla döşüyorlar...

Emperyalizme, faşizme ve her türden gericiliğe karşı dünya ölçeğinde yürütülen mücadelelerin küçümsenmeyecek **başarılar** elde ettiği tarihsel bir süreçten geçiyoruz. Dünya halkları ve ezilen uluslar, işgal, ilhak ve zulme karşı direnişlerini sürdürüyor, ç-

şitli ülkelerdeki **Halk Savaşı** yürüyüşleri yeni mevziler kazanıyor. Nerede zulüm varsa orada devrim olacaktır gerçeğine uygun biçimde, **silahlı mücadelenin** yürütüldüğü bütün alanlarda ezilen kitlelerin isyanı büyüyüp serpiliyor.

Ülkemizde de mücadeleyi daha ileri boyutlara taşımanın, kitleleri devrim mücadelesine seferber etmenin yolu **savaşı geliştirmek** gerekmektedir. Bu gerçeklik günümüzde kendisini devrim-reformizm ikileminde daha sıkı biçimde dayatmaktadır. ’71’e öykünerek, silahlı mücadeleye ve devrim geleneğini sömürerek yaşayanlar **yol ayrımına** gelmişlerdir. Egemenlerin giderek azgınlaşan saldırıları ile at-baş **giden yürütme ve öğütme** mekanizmaları süreci hızlandırmıştır.

Devrimciliği, düzenle barışık bir düzlemde ilelebet sürdürceklerini sananlar fena halde yanılsalardır. Sınıf mücadelesi, “**ne yazık ki**” bizim gibi ülkelerde çok fazla seçenek bırakmamaktadır. Tarihi doğru okumayanlar, ’71 sürecinden gerekli dersleri çıkaramamışlardır. Tercihlerini yapacak veya baştan beri tuttukları yolu deşifre edecek ya da devrim cephesine asil üye olarak kaydolmayı hak edecek bir yol tutturacaklardır.







## Bergamalılar: "Altıncıları köylerimize sokmayacağız!"

İzmir'in Bergama ilçesinde **Kaplanköy, Edremitli ve Aşağıbey** köylerinde Koza Altın Madencilik tarafından kurulacak altın madenini yasal hale getirmek için almaya çalıştığı Çevre Etüd Değerleri (ÇED) bilgilendirme toplantısına katılan bini aşkın köylü, "Altına ihtiyacımız yok, çam fıstığımız bize yeter, altın bize nefes almıyormuz, oksijene ihtiyacımız var" diyerek madene karşı tek ses oldu.

Yıllardır hem altıncı şirketlere karşı hem de devletin kendi yasalarına dahi uymasına karşı direnişlerine devam eden Bergama köylüleri diğer bölgelere de örnek olmuş, benzer direnişler örgütlenmişti.

ÇED bilgilendirme toplantısı **Kaplanköy Kahvesi'**nde yapıldı. Toplantıya Koza Altın Madencilik adına SRF Danışmanlık Şirketi yetkilileri, Dikili Belediye Başkanı Osman Öz-

güven, EGEÇEP, Bergama El Ele Hareketi üyeleri, köy muhtarları ve bini aşkın köylü katıldı. SRF'nin yetkililerinin açılacak olan altın

lerin müdahalesi ile tansiyon zaman zaman yükseldi. Şirket yetkililerinin konuşmalarının ardından söz alan EGEÇEP üyesi Avukat

**Arif Ali Cangı**, bölgede altın madeninin faaliyete geçmesi halinde binlerce hektarlık alanda bulunan kızılçam ve fıstık çamlarının yok olacağını söyledi.

Altın madeninin tahribatının sadece 3 köyle sınırlı kalmayacağını ve bütün bölgenin bitki örtüsünün büyük

**"Altın çıkarmak için kullandıkları siyanür çocuklarımızı değil torunlarımızı bile zehirliyor. Bunun örneklerini Ovacık Köyü'nde gördük. Burada kimsenin altına ihtiyacı yok. Örgütlü bir mücadele ile bu köylere altıncıları sokmayacağız!"**

tahribat göreceğini de belirten Cangı, madenin ortaya çıkaracağı ağır metaller sonucu bölgenin can damarı olan **Mandra Çayı, Kozlu Çayı ve Sümrü Dere-**si'nin kirleneceğini ve bu akarsulardan yararlanacak olan canlılar için yaşamsal riskler ortaya çık-

acağına dikkat çekti. Cangı ayrıca Bergama'nın birinci derecede deprem bölgesi olmasından kaynaklı, olası depremde madenin çevredeki yaşamı tümünden yok edeceğini belirterek, "İşletmenin sadece ihtiyacı olan suyun verilmesi halinde bölgenin tüm doğal dengesi bozulacaktır" dedi.

Toplantıda söz alan Edremitli Köyü Muhtarı **İlhan Çakır** da 3 köyün ortasına kurulacak olan altın madeninin bulunduğu bölgeden

her yıl 200 ton çam fıstığı ihraç edildiğine dikkat çekti. Madenin faaliyetlerine izin verilmesiyle birlikte bu alandaki bütün fıstık ağaçlarının yok olacağını aktaran Çakır, "Madeni bize istihdam yaratmak için açacaklarını söylüyorlar, bu yalandır. Çam fıstığı bize yeter, altına ihtiyacımız yok. Fıstık bizim

için zaten altın değerindedir. Kültür ve Turizm Bakanlığı Bergama'nın turizme açılacağını söylüyor. Bu altın madeni açılırsa ve tüm doğa tahrip olursa turistler bizim mezarlarımızı mı ziyarete gelecek? Bizim altına değil oksijene ihtiyacımız var" şeklinde konuştu.

Toplantıya köylülere destek vermek için katılan Dikili Belediye Başkanı **Osman Özgüven** ise köylülerin ve çevrecilerin ortak mücadelesi sonucu altıncıların geri püskürtüleceğini belirterek, "Altın çıkarmak için kullandıkları siyanür, çocuklarımızı değil torunlarımızı bile zehirliyor. Bunun örneklerini Ovacık Köyü'nde gördük. Burada kimsenin altına ihtiyacı yok. Örgütlü bir mücadele ile bu köylere altıncıları sokmayacağız" dedi. Söz alan Çevre Mühendisleri Odası yetkilileri ve köylülerin de altın madenini istemediklerini dile getirdiği toplantı sonunda altın madenine karşı toplanan 700 imza ÇED raporu hazırlayan yetkililere iletildi. (H. Merkezi)



madeninin çevreye zarar vermediğini ileri sürdüğü slayt gösterimi ile başlayan toplantıda, köylü-

## Fıstık üreticisi kuraklık mağduru

T. Kürdistanı'nda uzun süredir yaşanan ve tarımda büyük tahribata neden olan kuraklığa karşı AKP hükümetinin herhangi bir önlem almayışı, Kürt köylüsünü gün geçtikçe mağdur ediyor. Kuraklığa karşı önlem alınmaması halkı ve bölgeyi her geçen gün biraz daha yoksullaştırıyor. Şanlıurfa'da yaşanan kuraklık, yüzlerce dönüm fıstığın kurumasına neden olurken, kendi imkanlarıyla fıstıklarını sulayıp, kurumasını engelleyen köylülerin ise bu kez meyveleri kuruyor. Ürünün hasadında geçtiğimiz yıla oranla yarısından fazla düşüşün yaşandığına dikkat çeken fıstık üreticileri, ancak masraflarını karşılayabildiklerini belirtti.

Fıstığın kuraklığa dayanıklı bir bitki olduğunu belirten **Ramazan Arıcı**, bu yıl kuraklığın had safhada olduğuna dikkat çekti. Ağaçları ve meyveleri kurtarmak için bu yıl ilk defa fıstıkları suladıklarını ifade eden Arıcı, sulamanın ardından bu kez de aşırı sıcakların meyveleri yaktığını belirtti. Yağışların çok az olmasından kaynaklı meyvenin yüzde 50'sinin içini doldurmadığını söyleyen Arıcı, "Zaten kuraklık meyvenin çok kötü yetişmesine neden oldu. Onu da kendi imkanlarımızla su getirerek suladık, ama sıcaklıklar o kadar fazla ki meyve dayanmayıp dalında yanıyor. Bu seneki hasadın sadece yüzde 30'u bize kâr kalacak. Durum bunu gösteriyor. Önümüzdeki yıl ise fıstık ağaçları çok az ürün verecek. Fıstık artık eskisi gibi kendini finanse edemiyor" dedi. (H. Merkezi)

## Kuraklık Bismilli üreticileri perişan etti!

Bismil'de her yıl yüz binlerce ton buğday, arpa ve mercimek üretimi gerçekleştirilirken, bu yıl kuraklık nedeniyle hububat ürünleri tarlada kaldı. Bismilliler kuraklık nedeniyle hükümetin dönüm başına verdiği 22 YTL'lik desteğin köylüyü iflastan kurtaramayacağını belirtti.

Hububat üreticisi **Mehmet Burak**, kuraklığın köylüleri zor durumda bıraktığını ifade ederek "Bu yıl ekili tarlamlardan neredeyse hiç mahsul alamadım. Kendi ürünlerimi kendi iş yerimden piyasaya sürüyordum. Fakat bu yıl ne topraktan mahsul alabildim ne de farklı üreticilerden" dedi.

Üretici **Aziz Deniz** de bölgenin tahıl ambarı olmasına rağmen kuraklıktan dolayı sifatah bile yapamadıklarını ifade etti ve şunları söyledi: "Her yıl kendim Malatya Un Fabrikası'na 3 bin ton buğday veriyordum. Bu yıl ise hiç gönderemedim. Biz hububatçılar gelecek yıla kadar iş yerlerimizi açık tutmakta zorlanacağız. Kırallarımızı veremeyecek kadar perişanız."

Hububatçı **Yusuf Kaptan** da hububatçıların kepenk kapatma noktasına geldiğini belirterek, "Bu yıl kuraklık nedeniyle yoğun göç yaşandı. Bismil'de sanayileşme yok ve halk topraktan gelen mahsul ile geçimini sağlıyor. Ancak kuraklık hem köylüyü hem hububatçıları hem de esnafı vurdu" diye konuştu. (H. Merkezi)

## İkizdere köylüleri santral istemiyor!

Rize'ye bağlı **İkizdere** ilçesi **Rüzgârlı** köyünde yapılması planlanan **Rüzgârlı 1 ve Rüzgârlı 2 Nehir Tipi Hidroelektrik Santrali**'nin çevreye vereceği zararlar konusunda Rüzgârlı Köyü Derneği ile birlikte bir araştırma yaptırılan ve merkezi İstanbul'da bulunan **Rüzgârlı Köyü Kalkındırma ve Güzelleştirme Derneği** araştırma sonucunda dikkat çekici projeleri tespit etti. Yapılacak olan 10.13 Megawatt gücündeki Rüzgârlı 1 Santrali'nde 1500 metre 80 cm çapında iletim kanalı yer alacak. Rüzgârlı 2 Santrali'nde ise 1600 metre iletim kanalı yer alacak. Köyde yeni 5 km'lik bir yol ağı yapılacak. 10 km boyunca dere yatağında çalışma yapılacak. Regülâtör sahalarında tüneller yapılacak. 2460 çeşit flora bitkinin yer aldığı Rüzgârlı vadisinde Kızılağaç, Ladin, Kestane, Gürgeç ve Çam ağacı olmak üzere **20.677** ağaç kesilecek. Deredeki canlı yaşamı tamamen yok olacak.

Edinilen bilgilere göre santral ile çesinin 1000 rakımlı Rüzgârlı köyündeki Rüzgârlı vadisinde yer alan ve yaklaşık 40 km'lik bir uzunluğa sahip olan Çamlı Dere-i üzerinde Atabey Enerji Üretim firması tarafından yapılması planlanan 10.13 Megawatt gücündeki Rüzgârlı 1 ve Rüzgârlı 2 Nehir Tipi Hidroelektrik santralini yaptırmak istemeyen köylüler **31 Temmuz 2008** tarihinde İkizdere ilçesinde eylem yaptı. **İstanbul, Ankara, İzmir** ve Adana başta olmak üzere Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde yaşayan Rüzgârlı köylülerinin de İkizdere'ye gelerek destek verdiği eyleme yaklaşık 600 kişi katıldı. Üzerlerinde "**Dereimize dokunma**" yazılı tişörtler giyen çoğu kadın olan kitle "**Doğamızın Bekçisiyiz**" yazılı dövizlerle eyleme katıldı. "**Santrale hayır**" sloganları atan kitle adına Rüzgârlı Girişimcileri sözcüsü **Makbule Polat** yaptığı basın açıklamasında Rüzgârlı Vadisinin yağmalanmasına asla izin vermeyeceklerini söy-



ledi. Polat "Rüzgârlı Vadisini tanınamayacak hale getirecek bu projeye karşı çıkmak üzere yollara düştük. Bugün tüm Doğu Karadeniz'de dereler elektrik santrali çılgınlığı içinde kapanın elinde kalmış, tüm vadiler hoyratça yağmalanmaya başlanmıştır. Tüm Karadeniz yaşanan olumsuzluklara tanıklık etmektedirler. Rüzgârlı köylüleri olarak bizler bir armağan olarak gördüğümüz, göllerinde yüzdüğümüz, balık avladığımız, piknik yaptığımız ve kişiliğimizin, karakterimizin, köyümüzün ayrılmaz bir parçası olarak kabul ettiğimiz deremizin yağmalanmasına asla izin vermeyeceğiz" dedi.

Rüzgârlı köyü muhtarı **Halil Demircan** ise yaptığı açıklamada "Rüzgârlı Vadisi gerçekten görülmeye değer bir vadi. Bir sit alanı özelliği taşıyor. Burada iki santral yapılması halinde doğa, çevre ve deredeki canlı yaşamı tamamen yok olacak. Burası tamamen bir ölüm sessizliğine bürünecek. Ülkede elektrik kaçağı varken, toplumun 3'te biri elektrik kaçağı kullanırken, iletim hatlarında kayıp varken Rüzgârlı Vadisi'nin şirketler tarafından rant amacıyla, para kazanmak amacıyla yok edilmesine biz karşıyız. Yüzyıllardır yaşadığımız topraklarda söz

**Rüzgârlı köylüleri olarak bizler bir armağan olarak gördüğümüz, göllerinde yüzdüğümüz, balık avladığımız, piknik yaptığımız ve kişiliğimizin karakterimizin köyümüzün ayrılmaz bir parçası olarak kabul ettiğimiz deremizin yağmalanmasına asla izin vermeyeceğiz"**

ve karar merciinde olmamız gerekir. Şirketler burada sadece kendi kârlarını düşünüyorlar. Biz ülkemizdeki enerji açığının tamamlanmasını istiyoruz. Ama alternatif enerji kaynakları var, bu açığın bu yollardan kapatılmasını istiyoruz. Rüzgârlı köyü halkı santralleri istemiyor. Çünkü bu vadinin kendine özgü bir güzelliği vardır. Bu güzellik tamamen yok olacaktır, bozulacaktır. Şirket kazanacaktır. Köylü kaybedecektir" dedi.

Basın açıklamasının ardından köylüler tulum eşliğinde hep birlikte horon oynadı. Ardından alkışlar eşliğinde Rüzgârlı köyüne doğru yürüyüşe geçtiler. (H. Merkezi)

## Emekçiler toplu görüşme hakkı için eylemde



Toplu sözleşme hakkı taleplerini dile getirmek amacıyla ülkenin birçok yerinden gelen KESK üyeleri **14 Ağustos 2008** tarihinde Ankara'da bulundu. Saat 16.00'dan itibaren Milli Müdafaa Caddesi'nde oturma eylemi yapan emekçiler geceyi burada geçirdiler.

Burada toplu sözleşme kürsüsünü kuran KESK'liler yapılan konuşmalarla toplu sözleşme ve grev hakkı taleplerini dile getirdiler. Daha sonra Tuzla Tersaneleri ve KESK tarihi belgesellerinin gösterimlerinin ardından söylenen türküler ve çekilen halaylar gecenin geç saatlerine kadar devam etti ve sonrasında emekçiler yere serdikleri kartonların üzerinde sabahladılar. Emekçilere destek amacıyla **Partizan okurları** da alanda yerini alarak geceyi birlikte geçirdi.

Ertesi gün saat 13.30'da başbakanlığa yüründü. TİS taleplerinin yazılı olduğu pankartla toplu görüşmelerin yapılacağı Başbakanlık binasına yürüyen kitle "**Toplu sözleşme hakkımız, grev silahımız**", "**Sadaka değil toplu sözleşme**" sloganlarıyla toplu sözleşme ve grev hakkı taleplerini dile getirdi.

"Güvenlik önlemleri" adı altında Kızılay'ın polis tarafından işgal altına alınması devletin emekçilere karşı olan tavrını bir kez daha gözler önüne serdi. Kurulan polis barikatı önüne kadar gelen kitle sendika ağalarının izledikleri pasifist tutum karşısında tepkilerini dile getirmelerine rağmen sendika tavırında ısrar ederek emekçilere rağmen yürüyüşü sonlandırdı. (Ankara)

## BES toplu sözleşme hakkını istiyor



Büro Emekçileri Sendikası (BES) **14 Ağustos 2008** tarihinde Kızılay'dan Adalet Bakanlığı'na yürüyerek grev ve TİS hakkı taleplerini dile getirdi. Sloganlar eşliğinde Bakanlık önüne kadar yürüyen kitle burada bir basın açıklaması yaptı.

Açıklamayı BES adına KESK Genel Sekreteri **Emirali Şimşek** okudu. Şimşek, "hükümet ve bakanlık yetkilileri bilmelidir ki, büro emekçileri talepleri için mücadeleye devam ediyor. İnsanca yaşam, adil ücret, sağlıklı çalışma koşulları, bağımsız yargı taleplerimizin karşılanması için, hükümeti ve bakanlık yetkililerini kamu emekçileri sendikalarıyla toplu sözleşme yapmaya çağırıyoruz" dedi.

Yürüyüş ve açıklama sırasında sık sık "**Genel grev, genel direniş**", "**Sadaka değil toplu sözleşme**", "**Toplu sözleşme hakkımız, grev silahımız**" sloganları atıldı. (Ankara)

## Termik santrale karşı kefenli yürüyüş

Şirnak'ta kurulması planlanan **Akışkan Termik Santrali**'ne karşı çıkan halk, kefenli yürüyüş düzenleyerek "**Doğaya uzanan eller kırılınsın**" sloganlarını attı.

Topteye mevkinden yapılması planlanan Akışkan Termik Santrali ÇED raporuna ilişkin yapılan bilgilendirme toplantısı, termik santrale karşı protesto gösterisine dönüştü. Çevre Orman Müdürlüğü tarafından düzenlenen ve Şirnak'a 10 kilometre uzaklıkta bulunan Afet Konutları Fatih İlköğretim Okulu'nda yapılan, Akışkan Termik santrali ÇED raporuna bilgilendirme toplantısına Şirnak'ta bulunan birçok sendika, siyasi parti üyeleri ve çok sayıda vatandaş katıldı. Toplantıda **Galata Firması**



tarafından hazırlanan ve 25 yıl boyunca faaliyet gösterecek olan termik santral projesi anlatıldıktan sonra, katılımcılar da santrale karşı olduklarını belirterek itirazlarını dile getirdi.

Toplantıda santrale karşı itirazları dikkate alınmayan çeşitli kurumlar ve vatandaşlar, firma ve

Çevre Orman Müdürlüğü yetkililerini protesto ederek, okul binasını alkışlarla terk etti. Şirnak'a doğru yola çıkan kitle kent girişinde araçlardan inerek kefenler giydi ve termik santral karşıtı pankartlar açtı. "**Termik santral istemiyoruz**", "**Katil sermaye hesap verecek**", "**Doğaya uzanan**

**eller kırılınsın**", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz", "**Şirnaklı Şirnak'a sahip çıkacak**", "Zehirli sermaye istemiyoruz", "**Direne direne kazanacağız**" şeklinde slogan atan kitle, kent merkezinde bulunan Cumhuriyet Meydanı'na kadar yürüdü. Burada bir süre oturma eylemi yapan halk, giydikleri kefenlerle yere uzanarak santrale karşı olduklarını gösterdi. Eylemde konuşan Şirnak Genç-Der Yönetim Kurulu Üyesi **Fırat Bilir**, yapılması düşünülen termik santralin Şirnak'ta kurulan beşinci santral olacağına dikkat çekti. Bilir, "öncelikle hiçbir termik santral türü insan sağlığına ve doğaya zarar veremeyecek şekil-

de inşa edilemez. Kimse bunun garantisini veremeyeceğinden, böylesine bir teknoloji söz konusu olmadığında termik santrali kurulumu başlı başına bir hatadır, ekolojik anlamda tahribatır. Santralin kurulacağı bölgede yer alan Nerduş Deresi, bölgeye yakın olan Dicle ve diğer akarsuların santralde etkilenmemesi mümkün değildir. Yine yapılacak olan baraj göllerinin sulama ve su ürünleri alanında kullanılması da söz konusu olmayacaktır" dedi.

Termik santrallerine neden karşı olduklarını yedi maddede sıralayan Bilir, herkesi termik santrale karşı çıkmaya davet etti. Basın açıklaması alkışlar ve sloganlarla son buldu. (H. Merkezi)





22 Temmuz genel seçimlerinde Diyarbakır'dan aldığı yüksek oy oranı (Karşılaştıralım: 3 Kasım 2002'de % 15, 22 Temmuz 2007'de % 41) AKP'yi Diyarbakır için oldukça heveslendirmiş durumda. Bu heves şimdilik AKP'nin kursağında kalacaktır, ancak bölgede alttan alta ciddi bir çalışmasının olduğu gözardı edilmemelidir. AKP'nin Diyarbakır'da bu kadar olmasını şaşırtıcı olmamakla beraber örnek alınması gerek bir konu olarak öne çıkıyor. Elbette bu yükselişte DTP ve diğer ilerici güçlerin yetmezliklerinin payı vardır. Ancak daha da önemlisi devletin bütün resmi, gayri-resmi güçleriyle, dolaylı ve dolaysız

yollardan AKP için seferber olmasıdır. Yurtsever hareketin ifade ettiği, "AKP bölgede devlet partisidir" espriside esasen bu gerçeğin bir ifadesidir. Özellikle bölgede konumlanan dinci yapı ve cemaatlerin geçmişten beri devlet tarafından kullanılmaya özelliğinin süregelenliği AKP'nin elini güçlendirmektedir. Bu cemaatler arasından AKP'yi desteklediğini söyleyen varsa, bunlar halkı kandırıyorlardır. **Ki ortaya atıldıkları bilgi kirliliği ve yarıttıkları bilinç bulanıklığı karşısında düşük bir ihtimaldir bu.** Yani onlar ağıktan halkı kandırmaya çalışmaktadır.

## Yoksulluğumuz sonunuzu getirecek!

**Bismil, Çınar, Batman, Ceylanpınar** ve çevre yerleşim yerlerini sel vurduğunda halka hiçbir şey götürmeyen devlet, bugün Van'da da aynı şeyi sergilemektedir. Halka yönelik olması gereken her şey bürokrasi koridorlarında gecikirken Gürcistan için Kızılay anında seferber olmuş, sınır noktasına tırlar çekilebilmiştir. Ancak söz konusu T. Kürdistanı olunca selde mağdur olan Kürtlerin askerinin gecikmiş "insafına" terk edilmiştir. Kürtler nezdinde en çok güvenilmeyen kurum olan TSK'nın "insafı" ise yaşanan acılardan gayet iyi bilinmektedir. Avrupa ülkelerinde adı yolsuzluklara, dolandırıcılığa karşı bir Deniz Feneri Derneği var ki, kış günü selde aç ve açlıkla kalmış Kürtlere, "yüzyılın yardım hareketi" olarak yazlık giyecek göndermektedir. Şimdilerde Diyarbakır'da yine Deniz Feneri misali, ince bıyıklılar, yüzlerine takıştırdıkları sahte tebesümle yoksullara gıda yardımına gitmektedirler. Valilikten geldiğini söyleyen bu zatlar yoksul haneleri geze-

rek yardıma muhtaçları kayıt altına almamakta, daha sonra yardım için geleceklerini belirterek ayrılmaktadırlar. **İşte AKP'nin seçim yatırımı!** Açıklıkla terbiye edilmeye çalışılan halkı iki kilo makarna, bir kilo pirinçle aldatmaya çalışan sahtekâr AKP'nin alışıldık oyunu.

Oysa aynı Valilik, Diyarbakır'da örgütlü bir yardım derneği olan **Sarmaşık Derneği'nin "El Açtırma-yalım, El Ele Verelim"** adıyla yoksulluğa mücadele için düzenlediği kampanyaya engel olmaya çalışıyor. Diyarbakır İl Genel Meclisi'nin Sarmaşık Derneği'ne vermeyi kararlaştırdığı 100.000 liralık ödenek, Valinin Bölge İdare Mahkemesi'ne yürütmeyi durdurma kararı için başvurmasıyla engellenmiş oluyor. (Sarmaşık Derneği her ay düzenli olarak 1.100 aileye gıda yardımı yapmakta ve 5.000 aileyi hedeflemektedir.) Yine aynı valilik AKP tarafından kurulan **Türkiye İsrarlı Önleme Vakfı (TİÖV)** için Sağlık Bakanlığı depolarını tahsis ediyor. Vakfın kurucusu AKP'nin Diyarbakır

eski milletvekili **Aziz Akgül**, diğer üyeler Akgül ailesinden ve AKP milletvekili **Nedim Öztürk** ve Dış Ticaret Müsteşar yardımcısı **Ülker Güzel** vb. Kısacası tamamen bir **AKP vakfı**. Gıda ve giysi yardımlarının yanında "mikro kredi" desteği de sunan vakfın 2003 yılından bu yana kredi desteği on-iki milyon lirayı buluyor. **Açıklıkla terbiye etmenin başka bir yolu daha: Onlar isterse verir, olanak oldukça verecek** yanılması için bir dizi pratik. Oysa gerçeklik değişmiyor, Diyarbakır işsizlik oranında (takriben % 70) şampiyonluğa oynuyor her sezon. Mikro krediler geçici bir doygunluk hissinden öte anlam taşımıyor. Çünkü Diyarbakır da doğal olarak ülke kaderini paylaşıyor. Köylüler kuraklıktan dert yanarken AKP'nin GAP suyu, İsrail şirketlerine satılan Harran'a gidiyor yalnızca. Aynı hükümet ve kolları mikro kredi verirken sırf sendikacı oldukları için işten çıkarılan Akyıl Tekstil işçilerini görmezden geliyor, patronun sırtını sıvazlıyor durmadan. Ne de olsa patro-

nu devletinin, patron hükümeti olur. Yoksulların evlerini başına yıkanlar bu defa gözlerini Diyarbakır Suriçi'ne dikmiş durumda. Tarihi Suriçi yıkılarak yerine TOKİ evleri dikilmek isteniyor. Gözdeleler bir kez daha göçün zorlu yollarına atılmak isteniyor.

Sadece bu değil tabii ki: Bölge ziyaretlerinde demokrasi soslu konuşmalar yaparak mide bulandıran Erdoğan, imha ve inkâr siyasetinde bir adım daha geri kalmamak için çalışıyor. **"Kürt sorunu benim sorunun"** derken bunun sınır içi, sınır dışı operasyon anlamına geldiğini utanmazca gizlemeye çalışıyor. Kendince gerekeni yapıyor o, onlar.

Sistem her koldan, her suretle, AKP suretiyle gizlenmeye çalışırken kendini teşhir olmaktan kurtulamıyor. Yine de sistemi her yanıyla teşhir etmek bizlerin ölümlü daimi bir görev. Yoksulluğumuzdan nemalanmaya çalışanlar, yoksulluğumuz yaşamayı ertelemek için uğraştığınız o kâbusu yaşatacak sizlere. Siz ancak bunu erteleyebilirsiniz. Engellemezsiniz!

### Yıkımları durdurun!

Ankara'da sendikalar, odalar ve ilerici kitle örgütlerinin oluşturduğu **Kentsel Dönüşüm Karşıtı Platform** 13 Ağustos 2008 Çarşamba günü öğle saatlerinde Kızılay Güvenpark'ta bulunan Büyükşehir Belediyesi önünde buluşarak, Dikmen Vadisi'nde gündemde olan yıkımlara karşı ortak bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Çok sayıda dernek, meslek örgütü ve sendikaların katıldığı açıklamada, yıkım ve şiddetin bir çözüm olamayacağı, Dikmen Vadisi halkının barınma talebinin karşılanması çağrısı dile getirildi. Kurumlar adına TMMOB Peyzaj Mimarları Odası Başkanı **Ayşe Gül Oruçkaplan** tarafından okunan ortak basın açıklaması metninde; "Yıkım ve şiddet bir çözüm değildir. Halkın taleplerine kucak açarak, bölgeyi kamu yararına, kent yararına bir kentsel dönüşüm projesine konu etmek yerine, yeni ve daha da büyük toplumsal gerilim ve mağduriyetleri doğuracak, tüm Ankara'nın aleyhine olacak bir süreç gelişmektedir" denildi. Yapılan açıklamada sık sık **"Dikmen halkı yalnız değildir"**, **"Yıkımlara karşı omuz omuza"** vb. sloganlar atıldı. Eylem alkış ve sloganlarla son buldu. (Ankara)

### Alınak'la dayanışma eylemi



İHD İzmir Şubesi "suçu ve suçluyu övdüğü" gerekçesiyle 50 gün hapis cezasına çarptırılan eski Kars DTP İl Başkanı **Mahmut Alınak'a** destek eylemi gerçekleştirdi.

12 Ağustos 2008 Salı günü Konak Postanesi önünde biraraya gelen İHD üyeleri **Deniz Gezmiş**, Musa Anter, **Vedat Aydın**, Kemal Akbulut ve **Oruç Korkmaz**'ın isimlerinin caddelere verilmesini talep eden ve bu nedenle "suçu ve suçluyu övdüğü" gerekçesiyle 50 gün hapis cezasına çarptırılan Mahmut Alınak'la dayanışma eylemi yaptı. İHD İzmir Şubesi adına basın metnini okuyan **Ahmet Alagöz** "Biz insan hakları savunucuları fikir ve ifade özgürlüğü ve demokratik taleplerin cezalandırılması uygulamalarına son verilmesi çağrımızı bir kez daha yineliyoruz" diye konuştu.

Eylem, İHD'nin bu "suça" ortak olduklarını deklare ettikleri mektupları Adalet Bakanlığı ve Başbakanlığa göndermesinin ardından sona erdi. (İzmir)

## Operasyonlar ve savaşlar hak ihlallerini artırıyor

TC'nin Türkiye Kürdistanı'nda yürüttüğü operasyonlara tepkiler büyüyor. Diyarbakır'daki demokratik kitle örgütleri ile siyasi parti temsilcileri, operasyonların ülkeyi kaosa sürükleyeceği uyarısında bulundu. Operasyonların bölge halkına verdiği zararları değerlendiren İHD Diyarbakır Şube Yöneticisi **M. Racip Bilici**, son 6 ay içerisinde Türkiye Kürdistanı'nda yaşam, çevre, ekonomik, sosyal, siyasal haklar gibi temel haklarda meydana gelen ihlallerde ciddi artış olduğunu ifade etti. İnsan haklarında geriye doğru bir gidişin olduğunu hatırlatan Bilici, operasyonlarla birlikte halk arasında rahatsızlığın da arttığını söyledi. Bilici "operasyonların bilânçosu hiç de iç açıcı değil. AKP hükümeti elini vicdani-

na koyup temel insani değerlere bağlı kalarak Kürt halkının kimliğini kültürünü anayasal güvenceye alıp demokratik ve barışçı bir çözüm getirmeye yolunu seçmeli" dedi.

Göç-Der Diyarbakır Şube Yöneticisi **Abbas Çelik** ise, operasyonların bölgedeki can ve mal kayıplarıyla sınırlı olmadığına, sınır ötesi zararlar da yol açtığına vurgu yaptı. Çelik, "operasyonlar tekrar insanca yaşam koşullarını ortadan kaldırıyor. Doğal olarak Türkiye'ye yansımaları olacaktır. Yaşanan ekonomik ve siyasi kriz Kürt sorununa paraleldir. Bu sorun çözülmeyeceği Türkiye bir çıkmazın içine girecektir. Hem ekonomik anlamda hem de siyasal anlamda bir zorluk yaşayacaktır. Operasyonlar bölge halkını mağdur edi-

yor" diye konuştu.

Operasyonlara paralel olarak bölgede göçün arttığına dikkat çeken Çelik, şunları ifade etti: "Operasyonlardan dolayı yeni askeri bölgeler ilan ediliyor. İnsanlar ikinci göçle karşı karşıya kalabiliyor. Şu an yasak bölgelere insanlar gidemiyor. Yasak bölgelerde ne olup ne bittiğini de kimse bilmiyor. Kulp, Lice, Hani üçgeninde tekrar köy boşaltmalar gündeme geldi. Koruculuk sisteminin dayatılması gündemde. Oysa göç olayının durdurulması gerekiyor. İnsanların yaşadıkları yerlerde kendi hakları, insanca duyguları, kendi kültürleri ve kendi kimlikleriyle yaşamasına olanak sağlanmalıdır."

DTP Diyarbakır İl Başkan Yardımcısı **Ali Şimşek**, bazı çevrele-

rin siyasal, ekonomik ve sosyal alandaki iktidarsızlıktan rant elde ettiğini söyledi. Şimşek, "Operasyonlar coğrafyamızın dört bir tarafına yayıldı. Bunun sonucu olarak da can ve mal kayıpları her geçen gün daha da artıyor. Her gün neredeyse sayısı onlarla ifade edilen insanlar yaşamını yitiriyor, ormanlar yakılıyor. Özellikle savaşta kullanılan malzemelerin çatışma ortamı içerisinde sağa sola atılması ne yazık ki çocukların bile can kaybına yol açacak düzeye ulaşmıştır. Operasyonlardan dolayı artan çocuk ölümleri de artık rutin bir hal almaya başladı" dedi.

Uluslararası Af Örgütü de 6 Ağustos'ta yaptığı bir açıklamayla operasyonların ve savaşların temel hak ve özgürlükleri ciddi

oranda ihlal ettiğini bildirdi. Irak'taki savaşın, diğer ülkelerdeki insan hakları ihlallerini de artırdığına dikkat çekilen **"Savaşın İnsan Hakları Üzerindeki Yan Etkileri"** başlıklı bir rapor hazırlayan Af Örgütü, emperyalist ülkelerin savaşları, hakların kısıtlanması ve ihlali için bir bahane olarak kullandıklarını ifade etti.

İlk etapta, askeri operasyonların başlamasından bu yana savaşın 14 ülkedeki etkilerinin araştırıldığı raporda "Çeşitli ülkelerin yetkilileri kişilerin gösteri yapmalarını engellemeye çalışmış ve gösteri yapanlara saldırmış ve keyfi gözaltına almıştır. Bazı olaylarda bu ihlalleri desteklemek için 'anti terör' yasalarına başvurulmuştur" denildi.

(H. Merkezi)

## Linç girişimine ödül gibi ceza

Denizli'nin Çivril İlçesi'nin Özdemirci Beldesi'nde Doğubeyazıt'lı 22 kişilik İrez ailesinin Kürt olduğu için linç girişimine maruz kalmasının ardından açılan dava sonuçlandı. 2007 Mayıs'ında MHP Belde Teşkilatı Başkanı **Mustafa Çakır** ile Merkez Mahallesi Muhtarı **İbrahim Dündar**'ın **"Bunlar Kürt, PKK'lı. 2 kişi geldiler, 20 kişi öldüler. Bunları köyden kovalım. Hiç kimse bunlara mal satmasın, iş vermesin. Biz kovmazsak köyü Kürtler ele geçirecek"** diyerek belde insanlarını kışkırtması sonucu bir hafta ekmek dahi alama-

şığı TCK'nın 216. Maddesi gereğince "halkın ve düşmanlığa sevk etmekten" bir yıl ceza verirken bunu da paraya çevirerek, 7 bin 200 YTL ödemeye mahkûm etti. 1 sanığa ise TCK'nın 106. Maddesi gereğince "başkalarına eziyet etmekten" 4 bin 300 YTL ceza verildi. Dava sürecinde ifadelerine başvurulanan Özdemirci Beldesi Belediye Başkanı Ramazan Bayram, Çivril Kaymakamı Mustafa Kılıç, İlçe Jandarma Komutanı, Çitak Belde Jandarma Komutanı'nın beyanları İrez ailesine yönelik planlı geliştirilen linçin ilçe mülki erkânı tarafından da kabul edildiğini ortaya koyuyor. Belde Belediye Başkanı ifadesinde "MHP Belde Teşkilatı Başkanı Mustafa Çakır ve Merkez Mahallesi

nin maddi ve manevi zararının 7.200 lira olarak belirlenmesi linç girişiminde bulunanların cezalandırılması yerine ödüllendirilmesi anlamına gelmektedir.

Milliyetçi kışkırtmalarla linç girişimlerine maruz kalan birçok aile gözaltına alınarak ikinci bir mağduriyete maruz kalırken linç edenlerin ellerini kollarını sallayarak gezdiği bir ülkede Çivril'de açılan davada ilk defa linç etmek isteyenlerin faşist olarak yargılanmasını önemli bulduklarını ve umutlandıklarını ifade eden İrez Ailesinin avukatı Canan Uçar, açılan dava ile adaletin yerini bulacağı yönünde oldukça umutlu olduklarını ancak verilen cezanın azlığının umutlarını zayıflattığını söyledi.

Dava sürecinde ortaya çıkan en önemli sonucun kamu görevlilerinin "bu aileyi koruyamadık" itirafı olduğunu ve bu nedenle davayı AIHM'e taşıyacaklarını belirten Uçar;



**"Bu olayda devlet sorumluluklarını yerine getirmemiştir. Bu nedenle bu davada iç hukuk yolları tükendikten sonra aile AIHM'e gidecek."**

Muhtarı İbrahim Dündar'ın halkı İrez ailesine karşı Kürt oldukları ve köyü terk etmeleri gerektiği yönünde kışkırttığı, bunun için çeşitli kahvehane toplantıları düzenlediklerini duydu. İrez ailesi "can güvenliğimiz yok" diyerek bize başvurdu" itirafında bulunmuştu.

Bu itiraf devlet Kürtlere karşı tutumunu bir kez daha ortaya çıkaran İrez ailesi verilen karara tepki gösterdi. Sadece Kürt olmalarından kaynaklı yaşadıkları evi, çalıştıkları toprağı bir gece yarısı hakaretlerle zorla terk etmek durumunda kalan bir aile-

"Bu olayda devlet sorumluluklarını yerine getirmemiştir. Bu nedenle bu davada iç hukuk yolları tükendikten sonra aile AIHM'e gidecek. Bu ailenin sadece Kürt oldukları için yaşadıkları düzenlenmelerinin sorumluluğunu belde yaşayan 2-3 gözü dönmüşün üzerine atmak çok indirgemeci bir mantık olur. Jandarma, Kaymakam ve belediye başkanının defalarca yaptığı toplantılar ve kibar ricaları bu işi ciddiye almamaları ve engel olmalarından devlet sorumludur ve bu AIHM'de değerlendirilecek bir husustur" dedi.

(H. Merkezi)

### DTP'lilere biber gazlı saldırı

DTP, TUAD ve çeşitli demokratik kitle örgütleri Abdullah Öcalan üzerindeki baskılara dikkat çekmek ve "Eğer Sayın diye hitap etmek suç ise, ben de Sayın Abdullah Öcalan diyorum ve bu suçu işleyerek kendimi ihbar ediyorum" demek amacıyla Galatasaray Lisesi önünde 10 Ağustos 2008 tarihinde basın açıklaması düzenledi. DTP İl ve İlçe yöneticileri birlikte açıklamaya katılan yüzlerce kişi sık sık **"Biji serok Apo"**, "Gençlik Apo'nun fedaisidir", **"Katil Erdoğan"**, "Dağlarda arama Apocular Taksim'de" vb. sloganlar attı. Açıklama öncesinde DTP İstanbul İl Başkanı **Halil Aksoy** ile polis arasında yaşanan tartışmada polis "Suç unsuru sloganların atılması halinde müdahale edileceği" tehdidine Aksoy "Biz 'Sayın' kelimesini suç olarak görmüyoruz" diyerek cevap verdi. Tartışmanın ardından açıklamayı okuyan TUAD İstanbul Şube Başkanı **Mahmut Daşdan**, yaklaşık 9 yıldır tecrit ve izolasyon altında tutulan Öcalan'ın yasalar tarafından tanınan haklardan mahrum bırakıldığını belirterek, Öcalan üzerindeki baskılara dikkat çekti.

Son dönemde yaşanan gelişmelerin kaygı verici olduğuna değinen Daşdan, Kürtlerin hassasiyetleri söz konusu olduğunda devlet ve medyanın üç maymunları oynadığına vurgu yaptı.

Açıklamaların ardından alkışlarla DTP İstanbul İl Başkanlığı'na doğru yürüyen kitleye polis panzerler ve biber gazıyla saldırdı. Saldırı sonrasında TUAD İstanbul Şube Başkanı **Mahmut Daşdan**, çalışan **Hasibe Mengikan** ve 19 kişi gözaltına alındı. (İstanbul)





## Dursun Karataş

1953'te Elazığ'ın Cevizdere (Kürdemiş) köyünde emekçi Sünni Kürt bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Devrimci düşüncelere 1970 öncesinde sempati duymaya başladı. 1970'te İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi'ni kazanarak İstanbul'a geldi. 1974'te, Elazığ'da, Kıbrıs'a yapılan harekâtı protesto etmek için duvarlara "Bağımsız Kıbrıs" sloganını yazarken ilk kez gözaltına alındı. İstanbul Yüksek Öğrenim Kültür Derneği'nin (İYÖKD) kuruluş sürecinde yer aldı. Mahir Çayan ve yoldaşlarının 30 Mart 1972'de Tokat'ın Kızılderre köyünde şehit düşmesinin ardından 1977'de Devrimci Yol'un kuruluş sürecinde yer aldı. Bir süre sonra okulu terk etti. 1978'de Dev-Yol'a yaşanan görüş ayrılığı sonucunda bir grup arkadaşıyla ayrılarak Devrimci-Sol'u kurdu. 12 Eylül Cuntası'ndan sonra 30 Eylül 1980 tarihinde yakalandı, 3 Kasım 1980'de tutuklandı ve idama mahkûm edildi ancak cezası müebbetle çevrildi. 1984 yılında tek tip elbiseye karşı gerçekleştirilen Ölüm Orucu direnişinin içinde yer aldı. 9 yıl hapis hane- de kalan Karataş, 25 Ekim 1989'da Bayrampaşa Cezaevi'nden firar etti. 9 Eylül 1994'te Fransa'da yakalandı ve 4 ay hapis hane- de kaldıktan sonra 26 Ocak 1995 tarihinde serbest bırakıldı. Dursun Karataş 13 yıldır illegal yaşıyordu.

# Dursun Karataş toprağa verildi

Devrimci Halk Kurtuluş Parti Cephesi Genel Sekreteri **Dursun Karataş** 15 Ağustos günü Gazi Mahallesi'nde düzenlenen bir törenle toprağa verildi.

13 Ağustos günü Hollanda'da tedavi gördüğü klinikte yaşamını yitiren Dursun Karataş, Hollanda'da gerçekleştirilen törenin ardından ailesi tarafından Türkiye'ye getirildi.

Karataş'ın cenazesi 14 Ağustos'ta Atatürk Havaalanı'nda yapılan parmak izi kontrolünün ardından Gazi Cemevi'ne götürüldü. 15 Ağustos günü Gazi Cemevi önünde toplanan kitle "**Önder yoldaş Dursun Karataş**", "**Kahrolsun Faşizm yaşamın mücadelemiz**" sloganlarını haykırdı. DHKP/C pankartının açıldığı Cemevi önünde bekleyen kitle, saat 12.30'da Eski Karakol önüne doğru yürüyüşe geçti. En önde Dursun Karataş'ın resminin taşındığı yürüyüşte "**Kahramanlar ölmez, halk yenilmez**", "**Dursun Karataş ölümsüzdür**" ve "**TAYAD'lı aileler**" pankartları açıldı. Sloganlarla Eski Karakol

önüne gelen kitle burada bir süre cenazenin gelmesini bekledi.

Saat 14.00'te Yeşil Cami'de kılınan cenaze namazının ardından Karataş'ın cenazesi Eski Karakol önüne getirildi. Burada **Halk Cephesi** adına bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada Dursun Karataş'ın yaşamına dair bilgilere yer verilirken 12 Eylül Cuntası sırasında tutsak düştüğü, 1984'te gerçekleştirilen Ölüm Orucu direnişi ve de Gazi Mahallesi'nde yaşanan dilenim parmak izi kontrolünün ardından Dursun Karataş'ın yaşamını bağımsızlık, sosyalizm ve devrim mücadelesine adanmış, inancını ve umudunu hiç yitirmediği dile getirildi. Konuşma sırasında sık sık "**Öndere selam, savaşa devam**" sloganları haykırıldı. Okunan şiirlerin ardından kitle Gazi Mezarlığı'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş kölunün en önünde geçtiğimiz yıl Yürüyüş dergisi dağıtılan polis kurşunu ile felç olan **Ferhat Gerçek**, Ölüm Orucu gazileri ve TAYAD'lı analar yer aldı.

Karataş'ın cenazesi kızıl bayraklara sarılarak toprağa verilir-



ken kitle "**Dursun Karataş ölümsüzdür**" sloganlarını haykırdı. Ardından bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi. TAYAD adına **Mehmet Güven** kısa bir konuşma yaptı. Konuşmada, devrim mücadelesinde toprağa düşenlerin halkın bağrında yaşayacağı dile getirildi. **Ahmet Kulaksız** da mezar başında duygu yüklü bir konuşma yaptı. PKK Parti Meclisi, Mücadele Birliği, DİP Girişimi'nin gönderdiği mesajların okunmasının ardından Grup Yorum marşlarını kitle ile birlikte seslendirdi.

**Karataş'ın cenazesi kızıl bayraklara sarılarak toprağa verilirken kitle "Dursun Karataş ölümsüzdür" sloganlarını haykırdı.**

Aralarında Partizan, ESP, BDSP, DTP'nin de bulunduğu birçok devrimci kurumun destek verdiği cenazede Gazi esnafının kepenk kapattığı da dikkat çekti. (İstanbul)

## Karataş yapılan anma töreniyle uğurlandı

Avrupa'nın dört bir yanından gelen yüzlerce kişi, Breda-Zuylen Morgu'nda bulunan Dursun Karataş'ın naaşını, 12 Ağustos Salı günü saat 11.30'da teslim alarak, Rotterdam'da bulunan morga getirdi. 13 Ağustos Çarşamba günü de Rotterdam'da bir anma etkinliği yapıldı. Anma, morgun önünde bekleyen kitlenin salona alınmasıyla birlikte başladı. Bir dakikalık saygı duruşundan sonra Karataş'ın mücadelesine hayatından kesitler anlatıldı. Daha sonra DHKP/C'nin yayımladığı açıklama okunarak, sinevizyon gösterimi yapıldı. Anma sloganlar eşliğinde sona erdi. Birçok devrimci kurumun destek verdiği anmaya, bizler de Partizan okurları olarak katıldık. TKP/ML-YDK'nın da mesaj gönderdiği törene diğer devrimci yapılar da mesaj ve çelenkleri ile desteklerini sundular. (Hollanda İK okurları)

## Yayınlarımız Tutsak Partizanlara verilmiyor

Hapishanelerde çeşitli yöntemlerle devrimci tutsakları izole etmeyi hedefleyen devletin önemli saldırılarından biri de devrimci yayınları tutsaklara vermemek.

Örneğin gazetemiz İşçi Köylü'nün 21. sayısı "**Dersim'in yiğit oğulları ve kızları**", "**Ateş kıvılcımından çıkar**", "**Suriye'den Dersim'e uzanan bir soluk**" başlıklı yazılarda yasadışı örgüt propagandası yapıldığı ve örgüt üyelerini övücü bölümler içerdiği nedeniyle Tutsak Partizanlara verilmemiştir.

Yine yayınevimiz tarafından Haziran ayında yayımlanan **Gorki'nin Gıtarı** isimli kitap da yasak engeline takılmıştır. Sunu bölümünde Ölüm Oruçlarını destekleyici ve övücü ifadelerin yer alması ve kitabın genelinde yasadışı örgüt propagandası yapıldığı, TC devletini ve kurumlarını küçük düşürücü ifadelerle yer verildiği iddia edilerek kitabımız yasaklanmıştır. Aynı yasak **Devrimci Eğitim ve Çalışma Üzerine** isimli kitabımız için de geçerlidir.

Yine YDG'nin iki sayısı ve Partizan dergisinin 64 ve 65. sayıları benzer gerekçelerle tutsaklara verilmemiştir. (H. Merkezi)

## Ölümlerden devlet sorumludur!



TUHAD-DER, Türkiye'de bulunan hapishanelerde tutsaklara yönelik keyfi uygulamalar ve hak ihlallerine dikkat çekmek için Diyarbakır'da dernek binasında **10 Ağustos 2008** tarihinde bir basın açıklaması yaptı. Açıklamaya dernek yöneticilerinin yanı sıra Barış Anneleri İnisiyatifi, DTP Kadın Meclisi ve Özgür Yurttaş Meclisi aktivistleri katıldı.

Açıklamayı yapan TUHAD-DER Başkanı **Mahmut Okan**, hapishanelerdeki anti-demokratik uygulamalara her gün bir yenisinin eklendiğini ifade ederek, "Son günlerde Türkiye'deki cezaevlerinde keyfi ve baskıcı uygulamalar kaygı verici bir düzeye ulaşmıştır. 12 Eylül askeri darbesi döneminde uygulanan vahşet ve katliamcı politikalar, aradan 28 yıl geçmesine rağmen bugün tekrar aynı düzeyde uygulanmaya çalışılmaktadır" dedi.

Hapishanelerde tecrit uygulandığını ve hasta tutsakların tedavi edilmediğini belirten Okan, "Siirt Cezaevi'nde kanser hastalığından dolayı yaşamını yitiren 77 yaşındaki **Ali Çekin** bilinçli bir şekilde tedavi edilmedi. Ayrıca Tekirdağ Cezaevi'nde tutuklu bulunan Abdullah Ekinci'nin vücudunda morluklar ve yaralar olmasına rağmen intihar ettiği söylendi" şeklinde konuştu.

(H. Merkezi)

## Ali Çekin'in tutuklu eşi de hasta



Siirt E Tipi Kapalı Hapishanesi'nde karaciğer kanseri teşhisi konulmasına rağmen tahliye edilmeyen 77 yaşındaki Ali Çekin 29 Temmuz'da yaşamını yitirmişti. Ali Çekin'in birlikte tutuklandığı 72 yaşındaki eşi Hediye Çekin de kaldığı hapishanede sağlık sorunları yaşıyor.

Mücadele dolu bir yaşama sahip olan yaşlı çiftten Hediye Çekin Siirt'te 2004 yılında Çakmak Mahallesi'nde bulunan evlerine yapılan baskın sonrası gözaltına alınarak tutuklandı ve 3 ay Siirt Hapishanesi'nde kaldı. Ali Çekin, evde olmadığı için gözaltına alınma-

dı. Bu dönem, Ali Çekin eşini hapishanede yalnız bırakmadı, sürekli ziyaretlerine giderek, destek oldu. Eşi 3 ay hapishanede kaldıktan sonra tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

Daha sonra mahkeme, Hediye Çekin ile eşi Ali Çekin hakkında "**Yasadışı örgüte yardım ve yataklık etmek**" gerekçesiyle 3 yıl hapis cezası verdi. 23 Haziran 2006 tarihinde Ali-Hediye Çekin çifti tutuklanarak Siirt E Tipi Kapalı Hapishanesi'ne konuldu. Hapishane koşulları karşısında gün geçtikçe sağlık durumu kötüleşen Ali Çekin'e, karaci-

ğer kanseri teşhisi konuldu. Sağlık durumunun ağırlaşması üzerine İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ne kaldırılan Ali Çekin, 29 Temmuz'da tedavi gördüğü hastanede yaşamını yitirdi.

Eşini 77 yaşında hapishanede tedavisi yapılmadığı için kaybeden 72 yaşındaki Hediye Çekin'in de tansiyon ve mide hastalığı bulunuyor. Daha önce yayımlanan raporlarda da bu durumun belirtilmesine rağmen, serbest bırakılmıyor. Tıpkı eşi Ali Çekin gibi hapishanede tedavisi yapılmayarak adeta ölümü bekleniyor.

(H. Merkezi)

## Hapishanelerde yasaklar sürüyor...

Tekirdağ I Nolu F Tipi Hapishanesi'nden tutsaklar Temmuz ayı içinde yaşadıkları hak ihallerini basına ulaştırdılar. İşte bu hak ihallerinden bazıları şunlar;

\* Ziyaretçilerimize getirdikleri eşyalar için dilekçe verme şartı getirildi. Dilekçe vermeyen ya da dilekçesi olmayanların adına yatırılan eşyalar içeriye verilmedi.

\* Telefonda Kürtçe konuşma yasası hala devam etmektedir. Ay-

nı zamanda Kürtçe gazete, kitap vb. üzerinde de yasak devam etmektedir.

\* 17-07-2008 tarihi, 2008/94 sayılı disiplin kurulu kararı ile "56 yurtsever arkadaşımıza 11 ve 15 gün arasında değişen hücre cezası" verildi. "Sayın" dilekçelerinde suç ve suçlunun övüldüğü bu karar gerekçe yapıldı.

\* Üst üste gelen hücre cezaları aynı zamanda infaz yakmaya yönelik-

tir. Caner Yurtsever adlı arkadaşımızın bu yıl içinde üçüncü 10 gün üzeri hücre cezası aldığından ve hükümlü olması nedeniyle infazı yakıldı.

\* Değişik adreslere gönderilen yirmi civarında kartın Eğitim Kurulu tarafından yasaklanmasına ilişkin İnfaz Hakimliği'ne yapılan itirazda 26-06-2008 tarih ve 2008/436 no-kararıyla ret gelmiştir.

\* Eğitim Kurulu'nun 23-06-2008 tarih, 2008/128 no'lu kararı

ile Agos Gazetesinin 635. sayısının 4 sayfalık Ermenice bölümüne el konularak Nihat Konak'a verilmedi.

\*Eğitim Kurulu 07-07-2008 tarihi 2008/141 nolu kararla "Özgür bir dünya yaratma mücadelesinde yeni kadın" adlı yayına "ölüm orucunu desteklemek ve övmek" iddiasıyla el koyarak Nihat Konak ve F. Oğuz Arslan'a vermedi.

(H. Merkezi)

## Sorunlar görmezden geliniyor!

IHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu, Ocak-Temmuz 2008 yılını kapsayan 6 aylık hak ihalleri raporunu açıklamak üzere IHD İstanbul Şube Binasında basın toplantısı düzenledi. Rapora ilişkin açıklamalarda bulunan **Abdullah Geldi**, F Tipi Hapishanelerin açıldıkları günden bu yana sürekli hak ihalleri ile gündeme geldiğine dikkat çekti. Hazırlanmış oldukları raporun sonuçlarının, uzun yıllardan bu yana devam eden işkence, kaybolan mektuplar, verilen görüş vb. cezalar ile hasta tutsakların tedavi edilmemesi gibi ihallerin

yıllardan bu yana yaşadığını gösterdiğini belirten Geldi, "Adalet Bakanı tarafından basına duyurulan F Tipi hapishanelerde mahpuslar için her hafta 10 saatlik sohbet hakkı uygulandı. Rapora geçen 1 bu- çuk yıldan bu yana uygulamamıştır" dedi. Yetkililerin sorunları gözardı eden yaklaşımları nedeniyle hasta tutukluların ölümü vakalarının artarak devam ettiğini belirten Geldi, sorunların kabul edilmemesi ve hapishanelerde insan haklarına uygun düzenlemelere gidilmesi yönünde yetkilileri uyardı. (İstanbul)

## Sincan'da keyfi uygulamalar

Sincan I No'lu F Tipi'nde devam eden keyfi, hukuksuz uygulamalar ve baskılar son birkaç ay içerisinde daha da yoğunlaştı.

Tutsakların ekonomik katkı sağlamak amacıyla yaptıkları takılar için kullanılan boncuklar tutsak ailelerine "getirin" denilerek onlarca kiloluk yükler taşınıyor ancak hapishane kapısında içeri alınmasının yasak olduğu söylenerek aileler geri gönderiliyor. Tutsakların hapishane idaresiyle görüşmeleri sonrası aynı uygulamaya **yeniden ve yeniden** yaşıyor.

Yazın gelmesiyle birlikte hapishanelerde gittikçe ağırlaşan su sorunu tutsakların bütün çabalarına rağmen çözülmemiyor. Belediyenin kovaşık çalışması gerekçe gösterilerek hapishanede su 1 Temmuz 2008'de 3 günde 3 defa yarım saat olmak üzere depodan su verileceği

söylenmiş ancak su verilmeyip tutsaklar susuzluğa terk edilmiştir.

Yine keyfi uygulamalardan biri olarak tutsakların mektuplarını "kaybetme", gerekçesiz olarak yasaklama, karalama son dönemlerde artmıştır.

İdare ve gardiyanlar hakkında suç duyurusunda bulunmak isteyen tutsakların suç duyuruları gönderilmediği gibi aynı tutsakların mektuplarının da ailelerine bilinçli olarak ulaştırılmadığı tutsaklar tarafından idareler arasında.

Hapishane idaresinin, Ceza ve Tevkifleri Genel Müdürlüğü ve Meclis İnsan Hakları Komisyonu'na bildirilen keyfi uygulamaları ve haksızlıkları karşısında hiçbir müdahalenin olmaması tutsakların "**Sincan'da keyfi yönetime son**", "**Tutsaklar susuz bırakılmaz**", "**Baskılar bizi yıldırılmaz**" sloganları atılarak kapı dövme eylemleriyle protesto ediliyor.

## İşkence, elbiseler ile sergilendi

IHD Diyarbakır Şubesi, hapishanelerde yaşanan işkencenin boyutlarına dikkat çekmek amacıyla Bitlis E Tipi Kapalı Hapishanesi'nden Erzurum H Tipi Hapishanesi'ne sevk edildiği sırada işkenceye maruz kalan **Ahmet Kırboğa**'nın kanlı elbiselerini 12 Ağustos tarihinde basına gösterdi.

Bölgede bulunan IHD şubelerine 2004 yılının ilk altı ayında 174 işkence ve kötü muamele iddiasıyla başvuru yapıldığını ifade eden Erbey, başvuruların 2005 yılının ilk altı ayında 191'e, 2006 yılının ilk altı ayında 242'ye, 2007 yılının ilk altı ayında 172'ye, 2008 yılının ilk altı ayında ise 434 kişiye ulaştığını belirtti.

Erbey ayrıca "Bu ülkenin cezaevleri ölüm evlerine, işkence evlerine, eza evlerine dönmeye başladı. Özellikle siyasi nedenlerle tutuklanan Kürtlere karşı uygulanan insanlık dışı işkence ve kötü muamelele dair başvurular maalesef gittikçe artmaktadır. İşkenceye sıfır tolerans diyen AKP hükümeti bu uygulamaları işkence olarak görmüyor mu?" diye konuştu. (H. Merkezi)

## IHD'den kan kanseri tutsağa dayanışma mektubu



IHD her ay hapishanede bulunan bir hasta tutsağa yönelik olarak başlattığı mektup gönderme kampanyası kapsamında Türkiye'nin birçok yerinden İzmir Kırklar 2 Nolu F Tipi Hapishanesi'nde bulunan kan kanseri **A. Samet Çelik**'e dayanışma mektubu gönderdi.

IHD İstanbul, Ankara, İzmir, Mersin, Diyarbakır ve Batman Şube üyeleri, Çelik'e gönderdikleri kartlarla dayanışmalarını ifade ederken, yaptıkları açıklamalarla hasta tutsakların serbest bırakılmasını istedikleri.



# Tüm önlemlere rağmen kriz yayılıyor ve derinleşerek devam ediyor!

1970'li yıllarda yaşanan ekonomik krizden çıkış yolu olarak görülen "finansallaşma"nın yarattığı köpüklerden biri geçen yıl bu zamanlarda patladı.

Kapitalist üretimin amacı sermayenin değerini sürekli artırmaktır. Bunun yolu ya mutlak değeri (iş gücünün uzatılması) ya da nispi artı değeri (emeğin yoğunlaştırılması) artırmaktır. Sermaye birikiminin emeğe bu şekilde zorunlu bağıllığı kapitalist üretimin çıkmasıdır. Rekabette önüne geçmek için teknolojinin sürekli ve hızlı bir şekilde gelişmesi zorunludur. Teknoloji geliştikçe de, artı-değerin yaratıcısı canlı emek kullanımı azalır. Bu, kâr oranının sürekli düşmesi demektir. Kâr oranının düşüşünü azaltmak için başvurulamayan yol kalmaz. Sermayenin gitgide daha hızlı bir şekilde birikmesi için her türlü düzenbazlığın, dolandırıcılığın, sahtekarlığın mübah olduğu borsa-faiz-döviz kuru dünyası devreye girer. Sermaye maddi üretime gitgide daha az oranda dönmeye başlar. Ve kendisini yaratan kaynaktan uzaklaştıkça reel ekonomi ile ilgisi olmayan bir "ekonomi" ortaya çıkar. Faizlerin, enflasyonun, döviz kurunun düşmesi-çıkması; üretimden kopuk bir şekilde çeşitli sermaye gruplarının-devletlerinin çıkarına göre olur. Fakat bu durumun da bir sonu vardır. **İşte geçen yıl ABD'de patlayan Mortgage balonu bu sonun başlangıcı oldu.**

Birçok araç geliştirdiği ve teknolojinin gelişimiyle dünyanın her yerindeki mali gelişmeler anında takip edilip-pozisyon alılabildiğinden "bu sefer kriz olmaz! Para nereye gideceğini bilir" diyenler için bu kriz ciddi bir şok oldu. Fakat hemen toparlanıp sanki kapitalistlerin kârı yeniymiş gibi, kapitalizmin temel olgularından biri rekabet değişmiş gibi "suçu" bazı şirket yöneticilerinin kendilerine hakim olamamalarına, dikkatsizce ve sorumsuzca davranmalarına bağladılar. Yıllardır düzenbazlığın, dolandırıcılığın en iyisini yaptıkları için çeşitli kurumların bir numarası olup,

baş tacı yapılanlar "duracakları yeri iyi bilemedikleri için" azarlandılar, görevlerinden alındılar vs. Oysa yukarıda da vurguladığımız gibi "genel ortalamadan bağımsız ve bu



ortalamayı aşan fazladan bir kâr koparma amacına dayalı yeni üretim yöntemleri, yeni sermaye yatırımları, yeni serüvenler ile **gözü dönmüşçesine** girişimler yoluyla bir kapkaççılık ve bu kapkaççılığın yaygın hale getiren ve isteklendiren bir ortam" (4) kapitalizmin bireylerden bağımsız bir özelliğidir.

Yayınlarımızda yeterince işlendiği için burada ayrıntıya girmiyoruz. Ama tasfiyecilerin, liberallerin "devletin sınıflar üstü olduğu", "piyasaların kendini düzenlediği", "her şeyin özelleştirilmesi gerektiği" savlarını en yüksek sesle çıkardıkları dönemde devletin yüz milyonlarca dolarlık müdahalelerini şaşkın bakışlar ve hayal kırıklığı içinde izlediklerini vurgulamamız gerekiyor. **Ki geline aşamada bu müdahalenin krizi engelleyemediği, sadece birden patlama yapmasını engelliyor-sürece yaydığı açıkça görülmektedir.**

IMF'nin 2007 yılı Dünya Ekonomisi Görüşümü Raporu'nda "Küresel Ekonomi 2007 ve

2008'de güçlü büyüme eğilimi sürdürecektir. Hatta mevcut koşullardan en son 2006 yılı için yapılmış olduğumuz risk uyarılarının artık önemini yitirdiği söylenebilir" (2) demişken 2008

raporunda "Amerikan ekonomisindeki durgunluğun 2008'in ilk yarısıyla sınırlı kalmayacağı, 2009'un da en azından ilk yarısını kapsayacağı ve Ağustos 2007'de baş gösteren finansal krizin (1930'lardaki) Büyük Buhran'dan bu yana karşılaşılan en büyük finansal şok olduğu değerlendirilmiştir." (3) Yalan yanlış verilerle-bilgilerle halkları bilgilendirmeyi kendine düstur edinen IMF'nin bu beyanatları artık gerçekten krizin tam ortasına düşüldüğünün gözlerden saklanamayacak hale geldiği dönemde olmuştur.

## Kriz; yeni batıklar ve işten çıkartmalarla devam ediyor!

Kısa bir süreliğine batık haberi gelmeyince "krizin sonu mu geldi?" sorularını soranlara yanıt yine yeni batıklarla, iflas ve işten çıkartmalarla geliyor. Geçen ay önce "Mortgage kreditorü" denilen IndyMacBancop'a ABD'nin bankaçılık düzenleme ve denetleme kurulu olan Federal Mevduat Sigorta Kuruluşu tarafından el konuldu. "Abartılacak bir şey yok" denilirken ABD'de konut piyasasının temel direkleri olarak görülen Faniye Mac ve Freddie Mac'in hisselerinin yılbşından bu yana sırasıyla % 74 ve % 77 değer kaybettiği açıklandı. Büyüklükleri ve Mortgage sistemindeki önemleri nedeniyle "batmalarına izin verilmeyecek" şirketlerdi bunlar. Bu nedenle kendisinden beklenmeyen bir ataklıkla George Bush devreye girdi ve önlemlerin acilen

alınmasını istedi. Şimdiye kadar ABD Hazinesindeki kredi limitleri 2.25 trilyon dolarken gerektiği kadar artırılması izni çıktı. "Mali piyasalardaki zararları toplumsallaştırırken, kârları az sayıdaki kişinin ceplerine aktarmaya devam ediyorsunuz!" şeklindeki tamamen politik amaçlı cılız bir iki ses dışında burjuva ekonomi çevreleri olması gerekenin bu olduğuna çoktan kanaat getirmişlerdi. Fakat "kötü haberler" her taraftan gelmeye devam ediyor; Ford Motor, son bir yılda çıkardığı 13 bin işçiden sonra şimdiki 2 bin işçi daha çıkartacak. Alman Şirketler Grubu Siemens dünya genelinde 17 bin 200 işçinin işine son verecek! Dünyanın en büyük motor üreticisi General Motors, 15 Milyar Dolarlık sermaye ihtiyacı karşılanmazsa iflas edeceğini açıkladı. 10 bin işçisini işten çıkardı, çıkarmaya devam ediyor. The Newyork Times'e göre ABD'de 12 ile 18 ay içinde 150 banka batacak... Bu listeyi daha da uzatmak mümkün.

## Türkiye en riskli ülkeler arasında!

Gözler ABD'ye çevrilmişken; Danimarka'nın "teknik olarak" resesyona girdiği açıklandı. Danimarka'nın yanı sıra başta İspanya, İngiltere ve İrlanda olmak üzere Euro bölgesinde büyük bir ekonomik yavaşlama yaşanacağına dair artan sayıda veri açıklanıyor. (Veriler için; 03.07.2008-Dünya)

Birleşmiş Milletler'in "Dünyada Ekonomik durum ve 2008 Gelişmeleri" raporuna göre büyümenin şöyle olması bekleniyor;

Hatırlanırsa bu kriz sürecinde en çok tartışılan konulardan biri de bir "ayrışma" olup olmayacağıydı. Uluslararası ticaretin hacmi, sermayenin artı değerini kırıntısını bile alabileceği her yere dere zingsizce girip, talan edip çıkardığı düşünülürken ve üstüne üstlük "dünya ekonomisinin motoru" denilen ülke krize girmişken bu ayrışma tezinin öne sürülüp, tartışılmaya çalışılması özellikle bizimki gibi ya-

TABLO	2007 *	2008 ** (%)
Dünya	3.8	1.8
ABD	2.2	-0.2
Japonya	2.1	0.8
Batı Avrupa	2.6	1.1
Gelişmekte olan ülkeler	7.3	5

\* Gerçekleşme \*\* BM'nin tahmini

rı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde manipülasyon dışında bir amaç taşımamaktadır. Bizim ülkemizde bu çok daha açık ortadadır. 2002'deki ekonomik krizin "anayasa kitapçığının firlatılmasıyla çıktığı" aldatmacasının nasıl kullanıldığı düşünülürken neden "manipülasyon" dediğimiz daha net ortaya çıkar. BM'nin, OECD'nin, IMF'nin ve çeşitli yatırım kuruluşlarının raporlarında Türkiye hep "en riskli" ülkeler arasında yer almaktadır. "Gelişmekte olan ülke" statüsünde değerlendirilen Türkiye 2007'de ortalamasının altında % 4.5 büyüdü. 2008 için ise en iyi olasılıkla % 3.8 tahmini yapılıyor. Cari açık, bütçe açığı bir türlü düştürülemede; faiz ve enflasyon birlikte artmakta, işsizlik çığ gibi büyümektedir.

**Tüm bu saydıklarımız hem dünyada hem de Türkiye'de emekçileri çok zor günlerin beklediğini göstermektedir.** Krizlerin faturası her zaman emekçilerden çıkarılır. Artı-değerin sömürsünü artırarak tek çıkar yoldur. 1980'lerden sonra ucuz iş gücü, taşeronlaştırma zaten had safhaya varmıştır. Sendikalar dünya genelinde etkisiz hale gelmiştir. Bunlar düşünülürken saldırgan boyutlarının tahmin edilenden büyük olacağı ortaya çıkmaktadır. Dünya genelinde yükselen enflasyon için uzmanların yaptığı yorum, sermaye kesiminin bir parça da olsa zararlarını bu yolla karşılamaya çalışmasıdır. Yani önümüzde stagflasyon denilen durgunluğun ve enflasyonun birlikte geliştiği bir sürecin olması büyük olasılıktır. (4)

Bunların farkında olarak tüm çalışmalarımıza daha fazla sarımalı, emekçiler içindeki çalışmalarını daha da yoğunlaştırmalıyız. Gelen kriz dalgasını ancak devrimci ve komünistler halkların lehine çevirebilirler.

Kaynaklar;

1-) Kapital, C:3, Sf. 229

2-3-) 16.04.08, Cumhuriyet, Eriç Yeldan

4-) E. Yıldızoğlu, 19.05.08 ve 21.07.08 tarihli Cumhuriyet gazetesindeki yazıları

# Birkaç banka, bir anatomi

**Kapitalist dünyanın değişmez formülü, matematikçilerin ilgilenecekleri kağıt üzeri yapılan hesap değil, tamamen insanlık tarihinin günümüz özgülünde geldiği ve halktan herkesin doğrudan figüranlılığı yaptığı sosyal gerçeğin ta kendisi olduğu, finans sektöründe derinleşmekte olan krizden çıkarak işçi burjuvazinin izlediği yöntemler kantlamaktadır.**

"Subprime" krizi diye nitelendirilen "riskli hipotekli gayrimenkuller kredi" krizi, kapitalist ekonomistlerin baş belası olmaktan çıkmış değil. Amerikan Merkez Bankası (FED), 4 Ağustos'ta yaptığı görüşmede bunun altını bir kez daha çizdi. Financial Times'in sorularını yanıtlayan kuruluşun eski başkanı **Alan Greenspan**, şu anda, iflas kaygılarının henüz gidenmediğini, bu sebeple de iflas sınırına yaklaşan ve bu yüzden hükümetleri tarafından kurtarılması gereken yeni bankalar ve diğer finans kuruluşlarının olabileceğini belirtti. Nedir ki finans sektörüne aktarılan tüm paralara rağmen etkisi sürmektedir. Zira Avrupalı bankaların bundan nasibini almadıkları düşünülemez. Belçika ve Hollanda "ortaklığı"nın olduğu banka ve sigorta grubu Fortis, 4 Ağustos günü son üç aylık döneminde genel olarak elde ettiği kârın ikiye bölündüğünü açıkladı. Yine o ana kadar etkilenmemiş bankalar arasında yer alan Avrupa'nın birinci banka grubu niteliğindeki İngiliz bankası HSBC, aynı gün yaptığı açıklamada, son iki aylık dönemde elde ettiği kârın yüzde 29 gibi bir düşüş yaşadığını bildiri aracılığıyla açıkladı. Bildiriyi kaleme alan bankanın grup başkanı **Stéphane Green**, finans pazarının 2008'in ilk iki aylık döneminde tanıdığı şartların onlarca yıl boyunca hiç görülmemiş şartlar olduğunu ifade etti. Nitekim aynı bildiri'deki "kısa vadeli perspektifler olağanüstü bir şekilde belirsizliklere yol açmaktadır" ifadesi, finans sektörünün paniğini gözler önüne sermektedir.

"Standard and Poor's'un (S&P) Mart 2008'de yayınladığı araştırmasına göre, "subprime" krizinden en çok etkilenen bankalar arasında Fransa'nın önde gelen altı bankası vardır. Araştırmaya göre, kriz olmasaydı, bu bankaların toplam geliri, ciro olarak yüzde 36 artardı.

"En çok etkilenen bankalar listesi" içinde yine de en arkada olmalarına rağmen, üstelik "subprime" krizinin boyutunun bir bütün olarak Fransa'da "yaşanmayacağı" "güvencesi"ne rağmen bir-iki bankanın tahribat çizelgesi, finans sektöründeki kargaşayı ve ona dayanarak yürütülen politik atmosferin tedirginliğini anlamaya yetmektedir.

## Mutluluk maskesinin rengi...

Fransız Société Générale (SG) bankasının geçen yıl elde ettiği 1.744 Milyar Euro kârı bu yılın ikinci üç aylığında 644 Milyon Euro'ya kadar eridi. (Yüzde 63 düşüş.) 5 Ağustos'ta 2008'in ikinci üç aylığının bilançosunu basın açıklamasıyla değerlendiren banka müdürü Frédéric Oudéa durumu "**belirsizlikleri** -ne olacağı belli değil ya! yn- **inçinde barındıran ciddi makro-ekonomik kriz**" olarak açıklayarak "**her şeye rağmen**" krize "göğüs gerebilmenin mutluluğunu" tattıklarını söylüyor. Mutluluk maskesinin SG'e özgü renkleri arasında, **birincisi**; ABD ve Batı Avrupa'nın belli ülkeleri gibi en çok riskli ekonomiye sahip olanlarla doğrudan temasta olmadıkları için bu ülkelerde görülen gayrimenkuller kredi krizinin aynı derecedeki zorluklarını Fransa'nın tanyamayaabileceği görüşü vardır. **İkincisi**; "finansyal hizmetler faaliyetleri" dedikleri, kişileri borç batağına saptıran çalışma alanlarının (tüketim kredisi, sigorta vs.) gerek Fransa'da, gerekse yurt dışında "henüz" etkilenmediğidir. Mutluluk maskesinin **üçüncü** rengi; ikinci üç aylık döneminde "detay bankası faaliyetleri" diye adlandırılan, esasta ise sermayenin ihracına vesile olan yurt dışındaki (özellikle Doğu Avrupa ve Rusya'da) "özel müşteri", küçük ve orta şirketler (PME) vs. üzerinden elde ettikleri kârın yüzde 40 art-

ması vardır. (Bunda SG'in Rosbank'ı satın almasının -yutmasının- payı büyüktür). Nihayet **dördüncüsü**; kriz başlangıcında (Mart 2007'de) 4.9 Milyar Euro olan zararın 575 Milyon Eurosunun son üç aylıkta karşılandığından yola çıkarak "subprime"lar krizinin daraldığı eğilimdir. (Bu paranın büyük bir bölümü, ABD devletinin finans sektörünü "kurtarma" operasyonunun sonucu olarak akıttığı para olduğu bilinmektedir.)

Nedir ki banka müdürü, buna karşılık olarak büyük kayıplar aldıklarını da gizlemedi. Öyle ki, banka grubun en çok kâr getiren şirketi SG CIB, finans pazarındaki salıntıların sonucu olarak 2008'in ikinci üç aylığında 186 Milyon Euro kaybetti; oysa geçen yıl aynı dönemde 721 Milyon Euro kâr elde etmişti. Bunun sadece "olağanüstü büyüklükteki krizin etkisi" olduğuna dikkat çeken Oudéa, şunu da ekledi: "**Önümüzdeki üç aylıklarda ortam son yıllardan daha zor olacak. Bunun nedeni bizi en çok tedirgin eden kriz değil, onun bir sonucu olarak gelişmekte olan ekonomik yavaşlamadır**" cümlesiyle açıklamaktadır.

Fransa'nın bir diğer bankası olarak BNP Paribas grubunun Genel Müdürü Baudouin Prot ise 6 Ağustos'ta yaptığı açıklamada, 2008'in ikinci üç aylık döneminde kârda yüzde 34 gerileme olduğunu söyleyerek Fransız bankaları arasında en az zarar gören "en çok direngen" banka ünvanını aldı. Bunun anlamı, konu ile ilgili dönemde "subprime" krizinin yansımaları olarak 542 Milyon Euro kaybeden bankanın "herşeye rağmen" iyi olduğudur. Nitekim Prot, "**krize çok iyi göğüs gerebiliyoruz, bu yüzden olağanüstü önlemler almamıza 'şu anlık' gerek yok**" vurgusunu yapmanın rahatlığıyla hareket etmektedir. Tıpkı SG için olduğu gibi, BNP Paribas'nın en çok hoşnut olduğu alan, mesele-



nin sermaye ihracı boyutunu içeren "detay bankası faaliyetleri"dir.

Yaşanan krizin güven bunalımı yarattığı ve bu anlamda tahribat gören, bankalar için ise büyük bir öneme sahip "finansman ve yatırım bankası faaliyetleri" sorunu, kaçınılmaz olarak finans pazarında bozulmaya yol açmaktadır. İşte SG müdürünün değindiği ekonomik yavaşlama felaketi bunun bir sonucudur. Az kâr elde eden bankalar az ödün vermek durumunda kalarak tüketici bulmak için dünya seferlerine daha fazla kafa yorarak uygulamaya geçmelerinin sebebi budur.

Bankaların "detay bankası faaliyetleri"ndeki göreceli başarıları onlara güç kaynağı olarak saldırgan içgüdülerini tetiklemektedir. Bunun yansımaları kimi emperyalist kapitalist ülkelerde güçlü olan burjuvazinin tamamen denetleyebildiği ekonomik-sosyal alanı yasalarda manipüle etmesini (sıkıştığı zaman da anti-terör yasalarını uygulamaktan çekinmediği), kimi yarı-sömürge ülkelerde yasalara dayalı olarak uygulanan, karşılık gördüğü anda ise (iktidardaki burjuvazinin komprador nitelikte olmasının sonucu olarak ekonomik-politik yayfılığında kaynaklı başka bir yöntemi bilmediği için -ve emperyalist boyunduruk altında bil(diril)emeyeceği için-)

ortamı kana bulamaktan çekinmeyen ekonomik-politik zulüm paketleri, yine kimi sömürge, yarı-sömürge ülkelerde ise doğrudan savaş aracılığıyla izlenen politikaları görmektedir. **Amaç, elbette ki boğulma tehlikesi yaşayan finans pazarına yeni sömürü alanları açarak nefes aldırmaaktır.**

İşte; kapitalist dünyanın değişmez [kontrol dışına çıkma yönünde eğilim gösteren ekonomik kriz + pazar darlığı = meselede hiçbir kârı olmayan ve her defasında zarar gören halkın yeni savaşlara, katliamlara, soykırımlara tanıklık edeceği günün arifesi] formülü, matematikçilerin ilgilenecekleri kağıt üzeri yapılan hesap değil, tamamen insanlık tarihinin günümüz özgülünde geldiği ve halktan herkesin doğrudan figüranlılığı yaptığı sosyal gerçeğin ta kendisi olduğu, finans sektöründe derinleşmekte olan krizden çıkarak işçi burjuvazinin izlediği yöntemler kantlamaktadır. Zira aynı formülün gereği, ekonomik krizin kontrol dışı bir eğilim gösterdiği dönemlerde en çok başı derde olan bankalar değil, onlardan çok mevcut zararın önüne geçmek için emperyalistlerin yönlendirecekleri kanlı-kansız politik araçlardan zarar görecektir dünya halklarının başı deritte. Nedir ki bu da görecelidir; çünkü halkların denetimindeki mahşer günü, ezilenler emperyalizmin ve uşaklarının başlarını derde koymakla yetinmeyecek, onları tarihin çöplüğüne yollayacaklar.



# Emperyalistler Kafkaslar'da dışlerini gösteriyor

Dünya kamuoyu geçtiğimiz günlerde Rusya ile Gürcistan arasında yaşanan savaşla sarsıldı.

Rus güçleri Gürcistan'ın Güney Osetya ve Abhazya'ya dönük askeri saldırısını, ağır silahlarla gerçekleştirdikleri, yoğun bir saldırıyla cevapladılar. Binlerce insan karşılıklı olarak gerçekleştirilen bombardımanların yarattığı yıkıntılar arasında, can verdi, binlercesi yaralandı, on binlerce kişi de yerlerini terk etmek zorunda kaldı.

Kafkaslar'daki bu savaş gerçekte Rusya, ABD ve AB'den oluşan emperyalist bloğun ateşle oyunuydu. Emperyalistler birbirlerine dışlerini gösteriyordu. Gürcistan ile Rusya arasında yaşanmış gibi görünen bu savaş, aylar öncesinden başlayan kulis faaliyetlerinin ve bu faaliyetlerde kızıştıran düşmanlığın ürünüydü. Bu sürecin sonucu olarak, Gürcü güçleri olimpiyat oyunlarının başladığı gün Şişanvali'yi ağır silahlarla dövmeye başlayacaklardı. Ancak Gürcü güçlerinin bu "yıldırım hareketi" Rusya'nın üstünlüğü tartışılmaz askeri güçlerinin çok sert biçimde gerçekleştirdiği müdahale ile daha başında yenilgiye uğrayacaktı.

Gürcistan'ın askeri saldırısı karşısında sessiz kalan ABD öncülüğündeki batılı emperyalist güçler ise, Rusya'nın saldırılarını karşısında, öfke nöbetine tutulacaklardı.

## Sorunun tarihsel kökeni

'90'ların başında Rus Sosyal Emperyalizmi'nin çöküşüyle birlikte, Gürcistan bağımsızlaşmıştı, çok geçmeden, çok sayıda etnik azınlığın yaşadığı Abhazya ve Osetya da, 1992 yılında Gürcistan'dan ayrılıklarını ilan etmişlerdi. Ancak bu ayrılık gerçekte, Gürcistan'ın Sovyetler Birliği'nden ayrılmasından çok önce, daha 1989'da gerçekleşmişti.

6. yüzyılda bölgeye yerleşmiş olan ve geçmişte göçebe olarak yaşayan Osetler, 18. yüzyılda kendi istekleriyle Rus İmparatorluğu'na bağlanırlar.

19. yüzyılın ilk çeyreğinde, bölgenin güne-yindeki Osetler Gürcü bölgesine dahil olur-

ken, Kuzeydeki Osetler Kuzey Kafkaslar'ın orta kesimlerinde kaldılar. Bu bölünme tüm Sovyetler sürecinde korundu. Gürcistan-Güney Osetya sorunu ise, kestirmeden söylemek gerekirse, emperyalistlerin RSE'nin çöküşünden sonra ortaya çıkan yeni yağma ve talan alanları üzerinde hakimiyet kurma çabalarının ürünüdür.

Çöküşle birlikte bağımsızlığını ilan eden Gürcistan, daha başından itibaren batı emperyalizmine yakınlaştı. Bölgede ortaya çıkan yeni yağma ve talan alanlarına, Ukrayna, Gürcistan gibi eski Sovyet cumhuriyetleri aracılığı ile hakim olmaya çalışan batı emperyalizminin kışkırtmaları sonucu ekilmeye başlayan kin tohumları ile birlikte, bölge halkları kısa sürede karşı karşıya geldi. 1991-1992 yılında Gürcüler ile Osetler arasında çıkan savaşta binlerce insan yaşamını yitirdi. Savaş 1992 yılında yapılan ve bugünkü sınırları çizen ateşkesle sona erdi.

## Gürcistan silahlandırılıyor

Ancak batı emperyalizminin tam desteğini arkasına alan Gürcistan'ın bölge halklarına dönük saldırıları, yenilgilere rağmen sürdü. 1993 yılında Rusya ve Kuzey Kafkasya halklarının desteklediği Abhazya karşısında ağır bir yenilgi aldı.

ABD emperyalizmi, bu tarihlere kadar Gürcistan'ın silahlandırılmasına ağırlık verdi. Ancak ABD bunu doğrudan değil, bölgedeki uşağı TC'nin ordusu, TSK aracılığı ile gerçekleştirme yoluna gitti.

Böylece faşist TC tarafından Gürcistan'a 1996 yılında 2 milyon 478 bin dolarlık askeri yardım yapıldı. Ayrıca 1997 yılında "Askeri Eğitim İşbirliği" imzalanarak, Gürcü askerlerinin eğitimini TSK üstlendi.

Bu kapsamda, Gürcistan ordusunu yönetecek olan subayların yetiştirildiği Gürcistan Müşterek Harp Okulu'nun adı, Gürcistan Savunma Akademisi olarak değiştirildi. Gürcü askerlerin bu okulda hala Türk subayları tarafından eğitil-



diği biliniyor. Ayrıca yapılan anlaşmalar kapsamında, Gürcü öğrenciler karşılıklı öğrenci değişimi kapsamında Türkiye'ye getirilerek, Harp Okullarında eğitiliyor, askeri kıyafetler bile Türkiye tarafından hibe olarak veriliyordu.

ABD emperyalizmi aynı süreçte bölgede bir dizi "devrim" in gerçekleşmesini sağladı. Soros tarafından finanse edildiği bilinen bu sözde ve pembe, turuncu gibi çeşitli renklerdeki "devrimlerden" biriyle, "Gül Devrimi" ile iş başına getirilen Saakaşvili de, benzerleri gibi, ateşli bir ABD uşağıydı.

Ancak ABD emperyalizminin tam destek verdiği Gürcistan ve Ukrayna'nın NATO'ya üyelik sorunu, Rusya ile ilişkilerini (henüz) bozmak istemeyen AB emperyalistlerinin engeline takılacaktı.

Bu gelişmeler aynı zamanda ABD emperyalizminin Çek Cumhuriyeti'ne ve de Polonya'ya füze kalkını konuşlandırma tartışmalarının da sürdüğü günlerde gerçekleşiyordu. ABD'nin, füze kalkını projesinde ve Gürcistan'ın NATO üyeliği noktasındaki ısrarcı tutumunun nedeni çok açıktı ki, Rusya etrafındaki askeri kuşatmayı daraltmak istemesiydi.

Bu iki eski cumhuriyetin NATO üyesi olması durumunda, NATO'ya üye tüm ülkelerin

hukuki olarak da, Gürcistan'ı askeri olarak destekleme sorumluluğu ortaya çıkıyordu. Bölgedeki hakimiyet alanlarının batılı emperyalistler tarafından daraltılması, bölge zenginliklerinin bunların denetimine geçme riskinin artması kaygısı, Rusya'ya bu hamleler karşısında daha da sert çıkışlar yapmaya itiyordu. Özellikle de Gürcistan'ın petrol ve doğalgaz hattının tam ortasında bulunması, burada bulunan doğal zenginliklerin yanı sıra, Gürcistan'ı hem Rus hem de ABD öncülüğündeki batı emperyalistleri açısından önemli kılan bir faktörü oluşturuyordu. Her iki emperyalist kamp da bölgeyi kendi yağma ve talan alanlarına dahil etmenin gayretleriyle hareket ediyordu. Emperyalizmin büyüyen krizi ise bu yönlü gayretlere hız verilmesini de beraberinde getiriyordu. Bu gayretlerde en büyük destek ise bir kez daha bölgedeki TC, İsrail gibi, uşak-ışbirlikçi rejimlerden geliyordu.

Saakaşvili, daha önceki onlarca örneği gözden ırak tutarak, uşaklığın sonucunda nasıl deliğe süpürüldüğünü unuttuğu için değil ama kendisini yaratana karşı gelmesi düşünülemezdi. Ancak ortada bir zamanlama hatası olduğu açıktı. Zira saldırıdan kısa bir süre önce

Gürcistan'ı ziyaret eden ABD Dışişleri Bakanı Rice de sabırlı olmasını telkin etmişti kendisine. İki cepheye (Irak, Afganistan) sıcak savaşın içindeyken ayrıca İran gündemi ile ilgiliyken Kafkaslar'da (üstelik Rusya gibi bir rakibe karşı) cephe açmak için zaman henüz erkendi. Oysa Saakaşvili yine de Batı emperyalistlerinin desteğini her koşulda arkasına alacağı yanılsaması ve Rusya'nın hızlı ve sert yanıtını öngörememesinin kurbanı olacaktı. Ama en büyük acıyı ise Gürcü ve Oset halklarına yaşatarak.

Washington'un Kafkaslar'daki başlıca müteffiklerinden birini Rusya ile doğrudan karşı karşıya getirecek olan ilk adımı destekleyip, ikinci adımda Gürcü lideri neden yalnız bıraktıklarının cevabını önümüzdeki süreçte yaşamak olan gelişmelerde daha net göreceğiz.

**Binlerce masum insanın canına mal olan bu manevra, ABD emperyalizminin, öteden beri bölgedeki jeo stratejik hedefleri önünde en ciddi engel olarak gördüğü Rusya'ya sıkıştırma hamlelerinden birisidir.**

Bu yönlü hamlelerin devam edeceği ise, bu savaşla birlikte eli güçlenmiş gibi görünen Rusya'nın "amaca ulaştık" açıklamasının akabinde askeri saldırılarını durdurmasının hemen ardından, Rice'in Gürcistan'a yaptığı ziyarette ve bu ziyaret sırasında kışkırtıcı açıklamaları sürdürmesinde görülmektedir.

AB emperyalistlerinin (ve de TC'nin) çıkarlarını koruma telaşıyla "arabulucu" rolü üstlenmesi de bölgeye dönük emperyalist hedeflerde bir değişiklik yaratmayacaktır. Bu savaşın akıllarda kalan ise bir yanda kan revan içinde oradan oraya koşan insanlar, yerlerde yatan cesetler, diğer yanda ise, bölgeye yaptığı ziyaret sırasında "saldırı ihtimali" ortaya çıktığında, korkudan kendini kaybederek sağa-sola koşuşturan Saakaşvili'nin görüntüleri olacaktır. Bu görüntü aynı zamanda, halkların başına bombalar yağdırarak ya da yağdırılmasının önünü açarak, halkları katleden-katlettiren uşak-faşist kişiliklerin, gerçekte ne kadar yüreksiz olduklarını da kanıtı olarak hafızalara kazınacaktır!

# Kuraklık Kürt halkını yakıyor, AKP ateşle oynuyor!

Halkımızın sağlık sorunu olduğunda genel olarak, hastalık iyice ilerledikten sonra doktora başvurur. AKP hükümetinin tarımsal sorunlara karşı ve son olarak T. Kürdistanı'ndaki kuraklığa karşı "hele bir afet olsun" yaklaşımı aynı özellikte görünse de şöyle bir farklılık taşır. Halkımız yaşadığı soruna sahip çıkarken, AKP afet olduğu halde, T. Kürdistanı'ndaki kuraklığı afet olarak dahi kabul etmiyor. Tüm oda ve derneklerin bölgede yaşanan kuraklık sorununun ciddiyetini açıklamaları karşısında AKP hükümeti bir komisyon kurduğunu ve köylülerin borcunun 1 yıl ertelendiğini açıklamak zorunda kaldı. Bu tam da halkımızın **dağ fare doğurdu** deyiminin somut ifadesi oldu.

4-5 yıldır az yağış alan bölgede tehlike çanları çalmaya başlamış, fakat AKP hükümetinin kulaklarının pasını açmamıştı. Bölge halkı kendi imkanları ile 300-400 metre derinlikte kuyu açarak sulu tarım yapıp, ayakta durmaya çalışıyordu. Bugün bir kuyu açmanın maliyetinin 50 bin YTL olduğu belirtiliyor. Haliyle yaşanan kuraklık karşısında kuyu dahi açamayan yoksul köylü sefaletle karşı karşıya bırakılmıştır.

İklimsel doğa olayları üzerine, teknolojinin bu kadar ileri olmadığı çağlarda dahi bir önceki yüzyıla ve gökyüzüne bakılarak, tahminler yürütülüp önlem alınmaya çalışılırken, yağmur bulutlarını dağıtacak veya yağmur yağdıracak teknolojik gelişmeye, meteoroloji biliminin gelişmiş olduğu noktaya rağmen bugün Kürt coğrafyasındaki kuraklık afet haline gelmiştir. **Kuraklık iklimsel bir özellik olması nedeni ile izlenebilir ve önlemleri alınarak etkileri azaltılabilir bir doğa olayıdır.** Tüm su kaynakları ve seviyeleri, bölgenin almış olduğu yağış, toprağın durumu, topraktaki nem durumu ve bitkilerin gelişme durumu incelenerek izlenebilir, izlenmesi de gerekiyor. Fakat günümüzde meteoroloji uzmanlarının yapması gereken bu işi **Devlet Su İşleri** yaparken, sadece barajlara bakarak kuraklık tahmini yapıyor. Doğaldır ki bu da bir işe yaramıyor.

15 milyon dekar alanın kuraklıktan etkilendiği belirtilen T. Kürdistanı'nda tam bir afet yaşanırken, 7269 sayılı Umumi Afetler Kanunu'nda kuraklığın adı bile anılmıyor. Afet İşleri Genel Müdürlüğü'nün web sitesinde kuraklıkla ilgili bir istatistik dahi bulunmadığı dillendiriliyor. 2007 yılında yaşanan kuraklığın faturasının 5 milyar YTL olmasına rağmen Afet İş-

leri'ni ilgilendirmemesi oldukça çarpıcıdır.

Bölgede yaşanan kuraklığın boyutu Tarım Bakanlığı'nın ilgisini çekmezken, bölgedeki tüm ticaret odaları, ziraat odaları ve dernekler açıklama üstüne açıklama yaptılar. Bunun sonucu olarak kuraklık Tarım Bakanlığı'nın ilgisini çekebildi ve 23 Mayıs'ta M. Eker her şeye deva olacakmış edasıyla "Çiftçinin borcunun 1 yıl ertelendiğini" açıkladı. Fakat sadece Ziraat Bankası'ndan kredi alan köylülerin borçları ertelendi. Ve ardından da tepkiler gelmeye başladı. İlk tepkiler bölgedeki köylülerden ve Ziraat Odalarından geldi. M. Eker'in açıklamasından 1 ay sonra Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu (BDDK) "Diğer kredilere örnek olur, ödemeleri etkiler" diyerek borçların bir yıllık ertelenmesini kabul etmedi. Böylece yalancının mumu yatıysa kadar yanıp sönmüş oldu. Tarım Bakanlığı, şimdi ise 9 il kapsayan, borçların bir yıl ertelenmesini içeren bir kararname hazırlama "çabası" içinde. Bu "çabanın" ne zaman sonuçlanacağı bilinmiyor! Kuraklığın getirdiği susuzluk ve açık içinde bölgede salgın hastalıkların yaygınlaşması durumun vahametini gösteriyor. Ancak yine de kuraklığa ödenek bulunmuyor fakat Kürt coğrafyasını bombalamak, Kürt Ulusal Hareketine saldırmak için taarruz helikopterler dâhil her türlü askeri aracın temini için fazlasıyla ödenek bulunabiliyor.

## Kuraklıkta da T. Kürdistanı'na ayrımcılık

T. Kürdistanı'nda ağırlıkla tarlalar ve meralar ilkbaharda kururlar. Bu, tarımı olumsuz etkilediği gibi hayvanları otlatacak mera bulunamaması sonucunu doğurur. Yayla yasaklarını ve diğer baskıları belirtmeye dahi gerek yok. Sonuçta borç altında ezilen yoksul Kürt köylüsü, her geçen gün daha da üretmez hale gelir, arazilerini ve hayvanlarını satmak zorunda kalır. Ya da köyünü terk edip göç etmeye yönelir. Ancak bunların nedeni ne küresel ısınmadır ne de afet boyutuna gelen kuraklıktır. Kürt coğrafyasında yaşanan yoksulluk ve felaketin kaynağı devletin öteden beri uyguladığı ayrımcı politikalarıdır.

Devletin kuraklığa yaklaşımı T. Kürdistanı'na yaklaşımından bağımsız değildir. Her koşulda Kürtlere; inkar ve imha politikasının ha-

yata geçirildiği bölgede, kuraklık da "ırkçı-şoven" zihniyetin elinde bir araç haline almaktadır. Esas olarak kuraklığın yarattığı sorunları dolayısıyla bölgenin ekonomik sorunlarını çözmek değildir amaç.

Şu an asıl amaç **kuraklığın daha da derinleştirileceği ekonomik ve sınıfsal gelişmelerin PKK'ye desteğe dönüşmesini engellemektir.** Bununla bağlantılı olarak da yerel seçimler arifesinde AKP hükümetinin Kürt halkı nezdinde teşhir olmamasıdır. Sınır dışı sınır içi operasyonlardaki rolü ve tutumu kaynaklı teşhir olan hükümet açısından kuraklığın zamanlama olarak böyle bir önemi de vardır. Ancak Türk hakim sınıflarının ciddi hiçbir kay-

mücadele vardır. Bir başka deyişle de Kürt ulusunu ekonomik ve siyasi boyunduruk altında tutma çabası vardır.

## Tarımda dışa bağımlılık yükseliyor

Devlet önlem almadığı Kürt coğrafyasındaki kuraklığın; Türkiye buğday rekoltesinde 2.5 milyon ton, arpada 1.4 milyon ton, mercimekte 250 bin ton, Türkiye tahıl üretiminin yüzde 22'sini karşılayan Mardin'de yüzde 100 düşüş yaşanacağını görmek istemiyor. Daha doğrusu kuraklığın sonuçları ekonomiyi zayıflatacak olsa da Kürt coğrafyasına ciddi bir kaynak aktarmak istemiyor.



Bunun diğer anlamı dışarıya ekonomik bağımlılığın artması, tarım ürünlerinde ithalat (dış alım) rakamlarının daha da yükselmesidir. Bu, Tarım Bakanlığı'nın tarıma yönelik tasfiye stratejisiyle de tam olarak uyumaktadır. Sonuçta sadece yoksul Kürt halkı değil, çeşitli milliyetlerden tüm halk, Türk egemen sınıflarının "vatan-millet-Sakarya" sevdasının (!) kurbanı olmaktadır.

Ülkedeki tarımsal üretimi emperyalistlerin talepleri doğrultusunda düzenleyen AKP hükümeti, Kürt coğrafyasındaki kuraklık afetini küresel ısınma ile maskeleymeye çalışmaktadır. Küresel ısınma kapitalist-emperyalist sistemin plansız üretim ve aşırı kâr hırsının bir sonucu

olarak ortaya çıkan, deyim yerindeyse **doğanın bir tepkisidir.** Bu tepkiden en çok etkilenen emperyalist ülkelerden çok- bizim gibi yarı-sömürge ülkelerdir. Bugün Kürt coğrafyasında yaşananlar, küresel ısınmanın etkilerinden daha çok tarımın tasfiyesi kapsamında ödün verilmeyen emperyalist politikaların sonuçları olduğu ortadadır. Harran Ovası aşırı sulanmakta tuzlanıp çoraklaşırken, Suruç Ovası susuzluktan çatlamaaktadır. Bölgede yapılan barajların çoğu sulama için değil elektrik üretimi için yapılmış, emperyalist tekellerin ve yerli uşaklarının hizmetine sunulmuştur.

Tarımsal alanda yaşanan birçok sorununda olduğu gibi, T. Kürdistanı'ndaki kuraklık afetinin ve etkilerinin giderilmesi genel anlamda halka dönük bir tarım politikasının izlenmesi ile gerçekleştirilebilir. Ancak TC devletinin emperyalizme göbekten bağımlı oluşu nedeniyle tarımda halka dönük bir tarım politikasının izlenmesi mümkün değildir. "İrkçı-şoven" zihniyeti nedeni ile de **Kürt coğrafyasındaki ekonomik, sosyal, siyasi sorunları çözmek gibi bir yaklaşıma yoktur.**

Tarihten bu yana inkar ve imha politikasının bir ürünü olarak geri bırakılan Kürt coğrafyası bugün de aynı politikaların bir devamı olarak kuraklık altında yoksulluk ve açlığın kollarına bırakılıyor. Sadece kendi sınıfsal çıkarlarını düşünen Türk hakim sınıflarından başka bir tutum da beklenemezdi. Onların sınıfsal çıkarlarının T. Kürdistanı'nın ekonomik ve siyasi ilhaki olduğu açıktır. Şu an net olan şudur ki, kuraklık ve onun da etkisiyle artacak gelişmeler kendini en çok Kürt Ulusal Hareketi nezdinde ortaya koyacaktır. Kürt halkının sınıfsal gelişmeleri daha da derinleştirecektir ki Kürt ulusal hareketinin ulusal-demokratik mücadelesini başarıya temel unsur da budur. Çünkü Kürt coğrafyasındaki mücadelelerini yoğunlaştırmakla yükümlüdürler. Bu yapılırken sınıfsal ve ulusal gelişmelerin birbirleriyle kopmaz ilişkisi kesinlikle göz önünde tutulmalıdır. **Sınıfsal mücadelenin önünü açmak amacıyla, Kürt ulusal hareketinin ulusal-demokratik mücadelesindeki görevler aksatılmadan yerine getirilmelidir.** Unutulmamalıdır ki, komünistlerin sınıfsal mücadelesi ulusal-demokratik mücadelelerin karşısında değil tersine onunla stratejik bir ilişki içerisindedir.



TKP/ML TIKKO gerillalarıyla söyleşi...

# Ateş kivilcimdan çıkar... -4-

## ATEŞ KIVILCIMDAN ÇIKAR...-4-

Açıklama; Elimize e-posta kanalıyla gelen yazıyı güncelliğinden ve haber değeri taşıdığından dolayı yazı dizisi halinde yayımlıyoruz.



- 90'lı yıllarda gerilla mücadelesi içerisinde yer almış ve gelinen aşamada yine gerilla mücadelesi içerisinde olan biri olarak bize o dönemi anlatır mısınız?

Bir akşam çalmıştı kapılarını mavzerli gerillalar, sanki yıllardır tanıyormuş gibi sıcak bir gülüşle ve şaşkınlıkla karşılamışlardı onları. Gençtiler, yaşamlarını ortaya koymuşlardı diye saygı duymuşlardı onlara, içten davranışları bakışlarına işlemişti. **Nedenleri, niçinleri bir kenara bırakıp önce insani görevlerini yerine getirmişlerdi.** Saatlerin ilerlemesi utangaç ve çekingen yaklaşımları gizleyemiyordu. Korkularını ifade edemiyorlardı ama anlamaya, inceden inceye süzmeye çalışıyorlardı. Ayrılık saati geldiğinde kafalarında oluşan binlerce soruyla kaldılar geride.

**Rojda:** Mücadelemizin esas alanı gerilla faaliyetidir. Gerilla mücadelesi ile hedeflenen şey, kitlelerin örgütlenmesi ve savaşılmasıdır. Bu dönem gerilla mücadelesinin de ülkemizde ivmelenmediği yıllara denk gelmektedir. Ama aynı zamanda 90'lı yıllarda mücadelemizin temel eksikliklerinden biri kitlelere yaklaşım ve ele alıştı. Eksiklerimizden birincisi Dersim halkını doğal devrimci görüp ileriye hazırlamamaktı. Kitleleri örgütlü bir güce dönüştürme yerine tek tek bireyler üzerinden faaliyetimize destek sunmalarını bekledik. Partiye hizmet yerine bireyin öne çıkmasının yarattığı yaklaşıma hizmet vardı. Öne çıkan kimi bireyler vardı. Faaliyetler de Partiyeye değil o bireylere mal ediliyordu. Bir bütün böyle olmasa da genele yansıyan buydu. Parti çatısı altında benmerkezci yaklaşımlar halka yansıtılıyordu. O dönem kitle sorunlarına eğilmek, bunlar üzerinde yoğunlaşmak zayıftı. Parçalı bir tarz vardı. Hareket tarzımız rahat olmasına rağmen düşman yönelimi bu derece yoğun değildi. Bunu iyi değerlendirmiş olsaydık köy komiteleri vb. örgütlülükler yaratılmış olurdu. İbrahim yoldaşın da önemle üzerinde durduğu köy komitelerini yaşama geçirmiş olurduk. '87 DABK hizbi ayrılığı ve sonrası yaşanan sorunlar kitleye yansıtılıyordu. Parti Dersimliler içinde örgütlüydü, ancak halkın geri yanları olan aşiretçilik örgüt ilişkilerine, örgüt içindeki gerilikler de halka yansıtılıyordu. Düşünün DABK hizbinin ayrılığı kitleleri bile parçalı hale getirmişti. Bunu yaratan da bizlerdik. DABK hizbiyle aramızdaki ayrışmayı politik düzeyde ele almak yerine bölgecilik yaparak kitleyi kazanmaya çalışıyorduk.

Buna rağmen Dersim'de ciddi tabanımız vardı. Bilinçli ve bilinçsiz. Tarihi süreç onları egemenlerle çoktan tanıştırmıştı. **Düşmanın yoğun baskılarına rağmen her zaman gerillaya kapısını açmıştır Dersim halkı. Ambargo döneminde en büyük fedakarlıkları sergilemiştir.** Ancak biz karşılığında onları örgütleyemedik. Onlara borcumuz var. Kırılmışlıkları, incinmişlikleri var bize. Bunları tamir etme yolundayız, kitlelerin acılarıyla yeniden buluşursak gerisi gelir. Mücadelemizi büyütmek kitlelere doğru yaklaşım ve doğru yönlendirmeyle gerçekleşecektir. Şunu bir kez daha belirtmek istiyorum. '90'lı yılları iyi değerlendirmiş olsaydık bugün daha iyi bir noktada olacaktık. Süreç ve koşullar bizden yanaydı. O süreci iyi değerlendirmek için o yılların muhasebesini iyi yapmak, yeniden dönüp bakmak bize neleri kazanıp neleri kaybettiğimizi gösterebilir. Doğru bir önderlikle, çalışma tarzımızı düzelterek, örgütlenme araçlarımızı doğru yerlerde yaratarak halkın ihtiyaçlarına cevap olabiliriz. Onların güvensizliğini güvene çevirmek acil bir görevdir. Bu halk

(Anne gerillanın çocuklar için yazdığı bir şiir)

*Kalk yavrum  
kaldır başını yukarı  
yüreğini kirtlemeye çalışanlara karşı  
dur.  
izin verme seni çalmak isteyenlere  
boyun eğme acılara  
gürül gürül akıp gelen halkın sesine  
kulak ver.  
ver ki annene duyduğun özlemin  
büyüyüp çoğalsın.  
yurtsuz barsız çocukların sesini duy,  
duymasın, duymasak  
ne senin acıların dönecek ne de insan-  
lığın  
cesaretili ol ki, sarıl ki kurtulsun in-  
sanlık...*

yaşadığı onca şeye rağmen bizi kabul ediyor, bağrına basıyor. **İnanıyorum ki daha güçlü ve sağlam bağlar geliştireceğiz.** Yeniyi yaratmak sancılı olacak. Doğru ele alınmadığında yıkılması zor ama hızlı olacaktır. Bir kez daha vurgulamak gerekirse elimizde doğru bir politika olduğu sürece yaratamayacağımız hiçbir şey yoktur.

- Siz ayrıca bir anne gerillasınız. Sistemin anneliğe yüklediği misyon biliniyor ama siz özgürleşmenin yolunu gerillada bularak buralara geldiniz. Bu sizin için nasıl bir duygu?

- Özgürlük mücadelesi yürütmek bedel ödemeyi, zorluklarla savaşmayı zorunlu kılıyor. Bunun bilincinde olmak sorunları çözmeyi kolaylaştırır. Sevdiklerimizden ayrılmak elbette zordur. Anne olmak bizim yaşadığımız koşullarda hem güzel hem de zor. Bir anne için çocuğundan ayrılmak ayrılıkların en zorudur. Anadan, kardaştan, yarıdan ayrılırsın alırsın, evlat-tan ayrılır ama alışamazsın der halkımız. Biz de alışmadık ayrı-lığa sadece **yüreğimizde taşmayı** biliyoruz. Tercih ettiğimiz yaşam, ideallerimiz her acıyı katlanılır kılıyor. Devrimci mücadele

içerisinde olmak tek başına yetmiyor. Ne zaman neyi tercih edeceğin, günün ihtiyaçlarına cevap olup olmayacağını, sorunların merkezine "ben" duygusunu koyup koymayacağını önemlidir. **Sonuçta biz bu yaşamı güzelleştirme hedefi taşıyoruz. Yaratacağımız her bir değer insanlığa hizmet edecektir.** Ben gerçekten bunları yapabiliyordum kendi çocuğumu ve birçok çocuğu mutlu etmiş olacağım. Bunu öylesine söyleyemiyorum. Çocuğumu özlüyorum. Yaşadığı koşulların onun üzerinde yarattığı etkileri biliyorum. Benim yokluğum onun üzerinde derin izler bırakıyor, bunun da farkındayım. Kısacası bunları yaşamasının nedenleri dışardan benim gibi görünebilir ama değil. Bu kahrolası sistem olmasaydı daha mutlu bir yaşam sürebilirdim. Ama kendimde bu toplumun sorumluluğunu hissettim. Mutlu olduğum şey ise sıkıntılı şeyler yaşamasına rağmen bana ve bize tepkisi yok. Devrimcileri seviyor. Çok duygulu ve sevgi dolu bir çocuk. Ben inanıyorum ki onun yüreğinde de yatan tek şey bizim hedeflerimizle aynıdır. Bu yüzden geride bıraktığım çocuğum için bir kaygı taşımıyorum. Anelik duygusu insan sevgisiyle bütünleştirildiğinde güzel ve anlamlıdır. Sevgimi yalnız onunla sınırlı tutmuyorum. Yoldaşlarıma, halkıma olan bağlılığımı bütünleştiriyorum. Ben ve benim gibi anneler böyle düşündüğünde bizlerin özgürlük mücadelesi büyüyecek ve güçlenecek. Bize düşen budur. Eğer insanlığın acısını yanbaşımızda hissediyor ve yakıcılığını görebiliyorsam anne olabilmenin gereklerini yerine getirmiş olacağım. Burada olmak beni ona daha yakınlaştırıyor. **Dediğim gibi sevgiyi dolu dolu yaşamak bilinçli doğru ele almaktan kaynaklı onu kucaklayan o büyük sevgimi yoldaşlarla büyütyorum.** İşte o yüzden diyorum ki bireysel sevgi ne bize ne de insanlığa bir şey katmaz. Diğer bir isteğim ise onunla bir gün aynı alanda birlikte mücadele yürütmek. Onu koruma, zarar gelmemesi için geri çekme diye bir yaklaşım taşımıyorum. Bu geri ve bencilce bir düşünce tarzıdır. Tarihte bunun binlerce örneği vardır. Halkı için çocuğuyla savaşan. Bu bilinci verebilirsem gerçekten kendimi huzurlu ve mutlu hissedeceğim. Toplumda anne olmanın gerekleri çocuğuna karşı yaptığın fedakarlık, özveri, emek ve çaba yalnızca kendine ait olan sevgisiyle sınırlıdır. Beklentisi ise verdiği emeğin karşılığını almaktır. Bizi onlardan ayıran toplumsal düşünce tarzımızın toplamında yatan insanlığa adanmış sevdalı yüreğimizde büyüyenlerdir. **Ufukta gözleri insanlığı aydınlatan yürektir Leyla Göçer yoldaş.** Anne olmanın gereklerini yerine getirmiş, kavgamızın en sıcak alanı olan gerillada yerini almıştır. Bencil bireysel sevgi ve emeğin bizim yaşamımızda yeri yoktur diyerek sevmiş insanlığı. İnsanlığa zulüm edenlere, yok sayanlara inat verebilmeliyiz yanıtımızı. Ben de cevabımı savaşarak vereceğim ve arkamda kalan masum çocuklarıma güzel günleri armağan edeceğim. Tüm zorluklara karşı bu yaşamı yaratmalıyım. Böyle mutlu olacak benim çocuklarım. Yanlış dur demektir çocuğuma

beslediğim sevgim. Anaların göz yaşları dinsin diyor.

**Bir gerilla anısı....**

**Kayıbolan, yok sayılan halktılar...**

Fırtınalar içinde geçen bir yaşamı zulme karşı çıkan. Yüreklere fırlayan bir mermiyi sömürüye dur diyen. Nasırlı elleriyle emeği işleyip insanlığın sofrasına sundular. Yoktu içlerinde insanlığa ters düşen davranışları. Sevmişlerdi kendi dışındakileri, açlığın dilinden paylaşmayı, fedakarlığı... Kendi yaşamlarının bir parçası bilip kucak açmışlardı. İnsani olan değerlerle yok oluşlarla yüz yüze kalmışlıkları da belleklerden silinmemiş çok derin izleri olan tarihten geliyordu. Bu tarihi acıların sonu elbet gelecekti, bir güç olup öncülerini yarattıklarında halkın acıları da son bulacaktı. Belki bir zemheri ayında belki de bir baharın tomurcuklandığı, acılarını bal eyleyip büyütecekleri kavganın günüydü beklemedikleri. Bu dağlardan yiğitlerin mavzerine işlenen halk sevgisini onlar da daha yakından yaşayacaklardı.

Bir akşam çalmıştı kapılarını mavzerli gerillalar, sanki yıllardır tanıyormuş gibi sıcak bir gülüşle ve şaşkınlıkla karşılamışlardı onları. Gençtiler, yaşamlarını ortaya koymuşlardı diye saygı duymuşlardı onlara, içten davranışları bakışlarına işlemişti. **Nedenleri, niçinleri bir kenara bırakıp önce insani görevlerini yerine getirmişlerdi.** Saatlerin ilerlemesi utangaç ve çekingen yaklaşımları gizleyemiyordu. Korkularını ifade edemiyorlardı ama anlamaya, inceden inceye süzmeye çalışıyorlardı. Ayrılık saati geldiğinde kafalarında oluşan binlerce soruyla kaldılar geride. Yine geleceklerdi elbet ama tam anlayamamanın verdiği kaygılarla ayrılmışlardı. Tabi bu gizli kalmayacaktı, dost düşmana bir şekilde ulaşacaktı. Dost düşman bilecekti dağlar gerillayı ağırıyor, birileri de onları destekliyordu. Belki çok farkında değillerdi ileride neleri yaşayacaklarının, ama devletin neler yapacağını tahmin ediyorlardı. **Çokça tanık oldukları baskılardan tanıyorlardı devleti.** Herkes tarafından konuşulan fısıltılar aracılığıyla yayılmıştı tüm çevre köylere dağda gezen gençler. Halk onların ne amaçları olduğunu bilme-se de zulme, sömürüye dur diyenler olduğunu az çok biliyorlardı. Cesur oluşları cesaret vermişti onlara, kendilerinde olan cesareti güçlendirmişti. Aynı acıları paylaşmalarını birbirlerine yakınlaştıran. Artık onların çocuklarıydılar. **Safaların netleşmesi gerekiyordu, düşmanları kimdir, dostları kimdir?** Doğru bir karar vermek onların geleceğini belirleyecekti. Kendi çıkarlarını ortaklaştırmak öncelikle birliği oluşturmaktan geçiyordu. Bu bilinci vermek gerillalara düşüyordu. Kendi koşulları çerçevesinde halkı anlamaya, çözüm olmaya çalışıyorlardı. Bu halkın bir başkaldırı geleneği vardı, isyan etmek onların kültüründe vardı. **Yani sistemle barışık değillerdi.**

**Halkın çocukları diye tabir et-**

tikleri gençleri sahiplenme adımı-larını atmışlardı. Bu sahiplenme büyüdükçe egemenler korkmaya ve önüne geçmek için tüm araçları devreye sokmaya çalışıyorlardı. Tarafsız olanlara gözdağı veriyor, tarafsız olanlara ödülleri vererek ajan işbirlikçi ağını geliştirmeye çalışıyorlardı. Kısacası "yılan"ı baştan ezmek gerektiğini söyledi devlet ağzı ve bunu yapmak için geç kalmadı. Gerillayı sahiplenme güçlenmişti. Bu sahiplenme karşısında yeni yöntemler aracılığıyla halkı sindirmeye çalışıyorlardı. Ödüller vererek ajan-ışbirlikçi ağını oluşturmaya çalışıyorlardı. Kısacası bir yok oluşla, yakıplı yıkılmayla karşı karşıyaydı. Halk bunun farkındaydı. Kaybedecek hiçbir şeyleri yoktu. Bunu da biliyorlardı. Yolu yok diyorlardı; ya direneceğiz ya direneceğiz! Biz tarihimize ihanet etmedik etmeyeceğiz. Bu bilinç vardı kendilerinde. Ambargolar işkencenin bir devamıydı. İşkenceden geçirilenlerin sayısı artmıştı. Hapishanelere atılanların sayısı da belirsizdi. Buna rağmen tayınla verilen yiyeceklerini gerillalarla paylaşıyor, binlercesini koruyorlardı. Gün geçtikçe paylaşımlar büyüyordu ve onlar çözümleri onlarda aramayı öğrenmişlerdi. Hangi kapıyı çalacaklarını biliyorlardı artık. Bu güçlü değeri egemenler kabul etmiyor yeni bir zulmün haberini veriyorlardı. Tehditler had safhada, sıkı kontroller altında gelişmiş denetleniyordu. Her türlü işkence yöntemleri deneniyordu. Bunlar karşısında halkın kaygıları artıyordu. Çünkü tanık oldukları ve yaşadıkları onca işkence yöntemleriyle karşılaşmışlardı. Yaşamla ölüm arasındaki çizgi çok yakından yakalamıştı onları. Sadece kendi yaşadıkları değildi gördükleri. Devrimcilerin diri diri yakılması, gerillanın öldürüldükten sonra bedenine işkence yapılarak tanınmayacak hale getirildiklerine tanık olmuşlardı. Bunları yaparak aynı zamanda halka gözdağı verdiler. Tüm bunlar kimine cesaret verirken, kiminde de korku yaratmıştı. **Bu yiğitlerin kanı akmış onların etkilerine; böyle süreçleri yaşamıştı bu halk.** Kendi elleriyle büyüttükleri çocuklarının kaybı onlarda büyük acı yaratmıştı. Tereddüt etmeden kucak açmayı bilmiş, devrimcilerden aldıkları güvenle korkularının üzerine gitmeyi, düşmana karşı asla teslim olmamayı pekiştirmişlerdi. Zulmün sonu gelmiyordu. Her süreçte farklı bir yıldırım politikası uygulayarak kendi kültürünü empoze ederek, yozlaştırarak, devrimci değerlerden uzaklaştırmaya çalışıyorlardı. Bunu tam anlamıyla başaramasa da belli bir kesim etkileniyordu. Dur diyenler, karşı koayanlar devrimci saflarda kalmıştı. Boyun eğmemeye çalışıyorlardı, bunun bedelini de çok ağır ödüyorlardı. Onlara güç getirmek, göğüslemek halkın kendi gerçekliği düşünüldüğünde kolay değildi. Mücadele zayıfken, devrimci otorite tam olarak hakim değilken, halkın örgütlülüğü zayıfken kaygılar taşımaları, korkular yaşamaları doğal bir şeydi. Onların kendini aradığı, bulduğu, mutlu olduğu yer, topraklardı. Kendi kültürüyle yaşamak, yaşam biçimiyle var olmak, istedikleri buydu ama bu da yasaktı. Onlardan koparılmak istenen sadece bugünü değil dünü ve yarınlarıydı.

**Devam edecek..**







26 Aralık 1893 tarihinde Hunan eyaletinde Şaoşu Çung'ta dünyaya gelen Mao Zedung, 1911 yılında Yeni Cumhuriyetçi Ordusu'nda 6 ay askerlik yaptı. 1911-1918 yılları arasında Hunan bölgesinin başkenti olan Changsa'da öğretmen okuluna gitti.

Bütün bu süre boyunca oluşan öğrenci hareketinin önderliği içinde yer alan Mao Zedung, 1918 yılında Marksist düşüncelerle tanıştı. 1921 yılında 12 delege ile birlikte Çin Komünist Partisi'nin kuruluşuna önderlik etti. Gericilerin öğrenci ve köylü hareketine yönelik katliamlarının ardından küçük bir grupla dağlara çekildi. Böylece ileride büyüyecek ve Çin Devrimi'nin en önemli gücü haline gelecek halk ordusunun ilk çekirdeğini oluşturdu. 800 milyonluk bir ülkede küçük bir gruba yola çıkarak tüm karalamalara karşı "küçük gruplar büyük cüretler" anlayışı ile yüz binlere ulaşan ve milyonlarca insanın desteğini kazanan halk ordusunun kurulmasına düşünceleri ve pratiği ile önderlik edenlerden oldu. Çan Kay Şek'in saldırılarına karşı Çin köylüleri içinde örgütlenerek düşmanına ağır darbeler indirdi. Japon işgaline karşı geliştirdiği taktik politikalar ile geniş halk kitlelerinin desteğini almayı başardı. Çan Kay Şek'in ordularından kaçarken aldığı büyük kayıplara rağmen hareketin büyük bir zafere ve tarihe "uzun yürüyüşü" olarak kazanacak bir destana dönüşmesine önderlik etti. On binlerce savaşçının yaşamını yitirdiği ve büyük bir yenilginin yaşandığı bir süreci Kızıl Ordunun Çin halkı ile bütünleştiği, büyük bir ajitasyon, propaganda ve örgütlenme faaliyetine dönüştürdü.

## Bizim tanrımız halk kitleleridir!

Mao Zedung, Hunan eyaletinde kömür madenlerinde işçilerin içinde faaliyet yürüterek Çin Komünist Partisi'nin buradaki örgütlenmesinin temellerini attı. Bu bölge işçi sınıfı mücadelesinin en dinamik gücü haline geldi. İddia edilen aksine Mao Zedung sadece bir köylü önderi değil aynı zamanda işçi sınıfının içinde zengin bir örgütlenme tecrübesine sahip bir önderdi. Mao yoldaş, tüm yaşamını kitleleri anlamak, onların ruhuna inmek ve sosyalizm yolunda savaşa seferber etmek için harcadı. Bunun için tüm enerjisi ile çalıştı. Mütevazı, sade yaşamı ve halk yığınları ile kurduğu ilişkide onların insiyatifini, yaratıcılığını açığa çıkaran yaklaşımı milyonlarca emekçinin gönlünde yer edinmesine neden oldu. Daha genç yaşlarda Çin'in birçok bölgesini gezerek Çin toplumuna dair düşüncelerini şekillendirdi. Mao Zedung yoldaş gerilla savaşını Çin koşullarına yaratacak bir şekilde uyarlayarak gericilerin ordusunu yenilgiye uğratmayı başardı. Mao yoldaşın halktan öğrenme, tüm karar süreçlerine dâhil etme ve inceleme-araştırma yapma tarzı ÇPK'nin ça-

**Parti içinde ortaya çıkan fikir ayrılıklarında "birlik-mücadele ve daha üst düzeyde birlik" ilkesini uygulayarak birliğin geliştirilmesine öncülük etti.**

İşma kültürü haline geldi. Savaş sanatını büyük bir ustalıkla uygulayarak bunu savaş içinde derinleştiren Mao yoldaş Halk Savaşı teorisini geliştirdi.

### "Burjuva karargâhları bombalayın"

Parti içinde ortaya çıkan fikir ayrılıklarında "birlik-mücadele ve daha üst düzeyde"

de birlik" ilkesini uygulayarak birliğin geliştirilmesine öncülük etti. Mao Zedung yoldaşın savunduğu görüşler ÇKP içerisinde uzun süre azınlık kalmasına rağmen büyük bir sabırla iki çizgi mücadelesi yürüterek ÇKP'ye doğru çizgiyi gösterdi. O tüm bunları savaşın içinde yer alarak savaş içinde kadroları eğiterek yaptı. Toplu ayaklanma teorilerine, köylülüğü küçümseyen anlayışlara karşı işçi sınıfının önderliğinde köylülerin temel gücü oluşturduğu ve iktidarın kırdıkları şehirlerle parça parça ele geçirildiği Halk Savaşı teorisini savundu. Mao Zedung yoldaşın yaşamı savaşın savaşarak öğrenileceği ilkesinin Çin Devrimi ve Çin halkı özgünlüğünde somut bir örneğidir. Çin Devrimi'ne dair tüm düşünceleri, gerilla ordularının başında dağların doruğunda soğukta, vadilerin uçsuz bucaksız bozkırında geliştirdi.

ÇKP'nin önderlik ettiği Halk Savaşı, 1949 yılında zafere ulaşarak Çin Halk Cumhuriyeti ilan edildi. Ancak Mao Zedung Çin'de sosyalizme yürüyüşün yeni başladığına dikkat çekti.



Rus Devrimi'nin deneyimlerinden öğrenerek Çin'de sosyalizmin inşasına atıldı. Çin'de devrimin gerçekleşmesi ile burjuvazinin ortadan kalkmadığını, binlerce yıllık geleneklerin insan ruhunda derin izler bıraktığını, bunun yapılacak sayısız devrimle aşılacağını söyledi. ÇKP'nin önderlik ettiği ve modern Çin'in yaratılmasında temel çizgileri belirledi. ÇKP önderliğinde Çin Halk Cumhuriyeti mucizeler yaratarak sanayiye ve üretimde büyük atımlar gerçekleştirdi. 1950'lerden itibaren ortaya çıkan burjuva fikirleri karşı "Çin'in sosyalist yolu mu kapitalist yolu mu tutacağı henüz netleşmemiştir" diyerek geri dönüşlere dikkat çekti.

Mao Zedung felsefe alanında çelişki yasaına dair ortaya koyduğu görüşler ile Marksizm-Leninizm'e önemli katkılarda bulundu. Felsefe, ekonomi ve bilimsel sosyalizme katkıları ile Maoizm'i yarattı.

Mao Zedung, tüm yaşamı boyunca burjuva fikirleri karşı büyük bir savaş verdi. ÇKP önderliğinde yürüttüğü Büyük Proleter Kültür Devrimi ile Çin halkını bu savaşın merkezine koydu. "Burjuva karargâhları bombalayın" şiarı ile ÇKP içindeki burjuva fikirlerle karşı savaşımın fitilini ateşledi. Bu, tarihte ilk defa yaşanan bir olaydı. Tarihte ilk defa iktidarı elinde tutan bir parti kendini halk yığınlarının denetimine, eleştirisine ve

müdahalesine açıyordu. 9 Eylül 1976'da sonuzluğa yelken açtığı sosyalizmin ve komünizme giden yolun sigortası durumunda olan Büyük Proleter Kültür Devrimini dünya halklarına miras olarak bıraktı.

Mao Zedung iktidarın ele geçirilmesinden sonra sınıf savaşımın daha derinden ve keskin yaşanacağını, bunun için halk yığınlarının bilincinin dönüştürülmesi gerektiğini söyledi. Gerekliliği olan bir değil sayısız kültür devrimiydi. Mao Zedung "Proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi" konusunda oldukça zengin teorik görüşler ve yaratıcı pratikler ortaya koymuştur. Sovyetler Birliği'nde Stalin'in ölümünün ardından iktidarı ele geçiren burjuvaziye ve onların modern revizyonist düşüncelerine karşı amansız bir savaşım yürütmüştür. Modern revizyonizm devlet ve devrim, proletarya diktatörlüğü ve kapitalist yol ile sosyalist yol mücadelesi konusunda büyük bir ideolojik mücadele vererek halk yığınlarını bu düşmana karşı uyarmıştır.

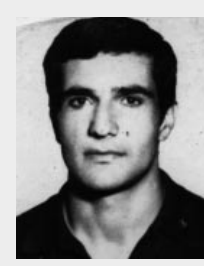
Mao Zedung yoldaş büyük yenilgiler ya-

şamasına ve birçok kez muhalefette kalmasına rağmen halk kitlelerine olan güvenini asla yitirmedi. Onlara karşı duyduğu sonsuz güven onların gücü ile her türlü mucizenin yaratılacağına dair beslediği inancı tüm yaşamı boyunca canlı tuttu. Çin halkı, Mao yoldaş yüreğine alarak onun bu inancını karşılıksız bırakmadı. Tarihi yaratmanın kitleler olduğu bilincini daima diri tuttu. Halk kendisini anlayan, kendi çıkarları için onlarla beraber dövüşenleri asla yalnız bırakmamakta.

Ülkemizde yaşanan toplumsal gelişmeler de bunun böyle olduğunu doğrulamaktadır. Emekçiler, ezilenler daha iyi bir yaşam, bağımsızlık ve sosyalizm için büyük bedeller ödeyerek nice değerler yaratmasını bilmişlerdir. Deniz Gezmişler, Mahir Çayanlar ve İbrahim Kaypakayalar aradan 40 yıl geçmesi olmasına rağmen yığınların gönlünde, yüreğinde yaşamaya devam etmektedir. Ülkemiz işçi sınıfı zengin bir tarihi tecrübeye sahiptir. Kürt halkı ulusal baskıya, imha ve inkara karşı serhildanlar yaratarak değerlerini savunmuştur. Halk yığınlarının kahredici gücünü açığa çıkarmak ve örgütlemek bizim yeteneğimize ve çabamıza bağlıdır. Emekçiler, ezilenler kendisi için ödenen hiçbir bedeli karşılıksız bırakmamıştır. Yeter ki bizde onların sesi yankılsın. Bizim sesimizin yankılanması uzun sürmeyecektir!

### Kavgada ölümsüzleşenler!

2 Eylül günü işkenceci polis Fikret Çetin'in cezalandırılması eyleminden 1.5 saat sonra İzmir'in Hatay semtinde Arap Deresi mevkiinde arama yapan polis ekipleri ile karşılaştılar. Burada polisler girdikleri çatışmada İbrahim Kara olay yerinde şehit düşerken Ali Geçgel sağ olarak yakalandıktan sonra polis tarafından katledildi. Olaydan sonra abisi Ali Geçgel'in ölüm haberini duyunu cenazeyi almak için İzmir'e giden Munzur Geçgel gözaltına alındı. Uğradığı işkenceler sonucu şehit düşer.



İbrahim Kara; Erzincan'ın Refahiye ilçesi Resuloğlu köyünde dünyaya geldi. Yoksulluktan kaynaklı ancak ilkökulu bitirmiş, sonrasında çalışmak zorunda kalmıştı. İnaşatlarda ve fabrikalarda çalıştığı sırada Proletarya Partisi'nin düşünceleri ile tanıştı. 1980 yılında parti üyesi olan İbrahim Kara aynı zamanda İstanbul Anadolu yakası TİKKO komutanlarından.

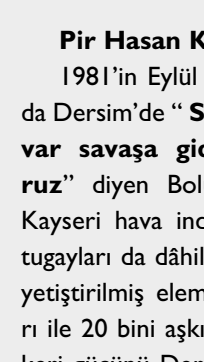
Daha sonra faaliyet yürüttüğü İzmir'de 2 Eylül 1980'de devletin kolluk güçleri ile girdikleri çatışmada Ali Geçgel ile birlikte şehit düştüler.



Ali Geçgel; Tunceli'nin Mazgirt ilçesinin Göktepe köyünde yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. 1975'te mücadeleye başlayarak Proletarya Partisi'nin I. Konferansından sonra parti üyesi olan Ali Geçgel şehit düştüğü 1980 yılına kadar bu görevini layıkıyla yürüttü.



Munzur Geçgel; Proletarya Partisi'nin tarafı olan Munzur Geçgel üzerine atılmak istenen suçları kabul etmez. Onun bu direngenliğini sindiremeyen işkenceler onu katleder.



Pir Hasan Kulaç 1981'in Eylül ayında Dersim'de "Savaş var savaşa gidiyoruz" diyen Bolu ve Kayseri hava indirme tugayları da dâhil özel yetiştirilmiş elemanları ile 20 bini aşkın askeri gücünü Dersim'e yığın devlet bölgenin dört bir yanını kuşattı. 5 Eylül 1981'de Ovacık Mercanlar mevkiinde kendi köylerine yakın bir ormandan bulunan Pir Hasan Kulaç ve yoldaşları çembere alındı. Helikopterlerle gerillaları kuşatan devlet güçleri ile yaşanan çatışma sonucu parti üyesi Pir Hasan Kulaç şehit düşerken diğer gerillalar tutsak düştü. Dersim Ovacık ilçesi Yazıören köyünde dünyaya gelen Pir Hasan Kulaç ailesinin ekonomik durumunun kötü olması nedeni ile okuluna devam edememiş İstanbul'a göç ederek burada emçi olarak çalışmıştır. Bu sırada Proletarya Partisi'nin düşünceleri ile tanışan Pir Hasan Kulaç, direnişi ve kararlılığını miras bırakmıştır.

## I Mayıs Mahallesi gecekondu şehitleri

Kırlarda yaşanan yoksulluktan kaçarak geçimini sağlayabilmek amacıyla İstanbul'a gelen emekçilerin yerleştiği bir semt olan I Mayıs Mahallesi 2 Eylül 1977'de devletin azgün saldırısına sahne oldu. Başlarını sokmak için binbir emekle yaptıkları gecekonduları yıkılmak istenince direnişe geçen emekçi I Mayıs Mahallesi halkı devletin cop ve panzerleri ile karşı karşıya geldi.

Gecekondu halkı devrimcilerle birlikte omuz omuza vererek mücadele ederken tarihe bir miras bırakıyordu. Partizanların halkla birlikte emekçilerle iç içe çatıştığı direniş sırasında yüzlerce insan gözaltına alındı. TKP/ML militanları Hüseyin Çaparoglu, Hüseyin Aslan, Hasan Yıldırım, Cuma Gül, İsmail Poyraz olmak üzere toplam 10 kişi şehit düştü. Dönemin İstanbul Valisi Namık Kemal bütün bu olanlar karşısında "Güvenlik kuvvetlerine karşı girişilen bu saldırıları esefle karşılıyorum" açıklaması ile devletin emekçilere yönelik yaklaşımı da ortaya koyuyordu. Direniş sırasında şehit düşenlerden Dersim Nazimiyeli doğumlu Hüseyin Aslan Akbank Bomanti şubesinde müstahdem olarak çalışıyordu. Cuma Gül 1944 Gaziantep, İsmail Poyraz 1948 Dersim Pülümür Tasni köyü, Hüseyin Çaparoglu Malatya doğumluydu.

## Pusula

### Devrimci savaş bilinçli öznelere kazanılır!

Kadro ve militanların ideolojik-teorik ve politik bakımdan yetersizliklerle dolu olması gündemimizdeki meselelerin başında gelmektedir. Bu sorunla karşı karşıya kalmak doğaldır ki, faaliyetin bütününe etkilemektedir.

Sınıf mücadelesi özü itibarıyla politik bir mücadeledir. Ezilenlerin egemen sınıflara karşı komünist parti önderliğinde yürüttükleri politik iktidarı alma savaşlarıdır. Bu savaşta parti, kadro ve militanları aracılığıyla kitlelere ulaşır, kitleleri örgütler ve onlara yol gösterir. Kadro ve militanlar kitlelerle parti arasındaki iletken tel görevini görmektedirler. Bunun içindir ki, kadro ve militanların ideolojik duruşları, teorik birikimleri, politik seviyeleri, örgütlenme yetenekleri belirleyici önemdedir.

Bu noktada politikaya ilgisizlik, bahsini ettiğimiz sorunun ana halkasını oluşturmaktadır. Çünkü aşağı ölçülerde bir kadro ve militan tipi yaratmanın ilk durağı politikaya gösterilen ilgidir. Bu ilgi olmadıkça süreçte ideolojik-teorik-örgütsel bakımdan gelişme yoluna girilemez.

Politikaya neden ilgi göstermek gerekiyor? Çünkü sınıf savaşımın kendisi politiktir. Ezilenlerin ezen sınıflara karşı başlattığı hareketin, kendiliğinden kalkışmaların, öfke patlamalarının, komünist parti önderliğinde belli bir plan ve program etrafında bilinçli bir eyleme dönüşmesidir ve başlangıcından sonuna kadar politik bir süreç yaşanmaktadır. Bu politik süreci yönlendiren, yönlendiren politik özneler olmadan süreç ilerleyebilir mi? Komünist parti ve bilinçli kadroları olmadan kitlelerin öfke patlamalarının bilinçli ve iktidar hedefli bir mücadeleye dönüşmeyeceğini sınıf mücadelesinin tarihsel sürecinden öğrendik ve bugün de öğrenmeye devam ediyoruz. Demek oluyor ki politik süreç ancak ve ancak bu sürecin bilincinde olan politik özneler üzerinden şekillenir. Politik sürecin farkında olan, sınıf savaşımın yollarını kavrayan, MLM'yi eylem kılavuzu olarak kavrayabilen bilinçli unsurlarla bu süreç örülebilir.

Nihayetinde politikaya ilgisizlik, politik özne olma bilincinden uzaklık, kitlelere yabancı bir sonuçtur. Bu

sonucun da bir sürecin ürünü olduğu açıktır. Sınıf savaşımın uzun süredir devam eden durağan seyri bu durumun asıl kaynağıdır. Kitle hareketlerinin dibine vurdugu, kazanılan mevzilerin kaybedildiği, devrimci komünist örgütlenmelerin kan kaybettiği bir ortamda kadro ve militan yapısında bozulma ve degenerasyon kaçınılmaz olarak yaşanmaktadır. Kadro ve militanlardaki bozulma sınıf savaşımın sorunlarına, politik-teorik meselelere ilgisizlik, kitlelere güvensizlik, kitlelerden uzaklaşmak, parti işleyişine uymayarak bu işleyiş bozma, mücadelenin başarısı için partinin zorunlu olduğuna kuşkuyla yaklaşmak, yoldaşlık ilişkilerinde yozlaşmak olarak kendini göstermektedir. Bu noktadan sonra devrim ve sosyalizm davasına inançsızlık, kitlelere güvensizlik, partiye kuşkuyla yaklaşmak süreci damgasını vurmaya başlar. **Dolayısıyla da kitleleri örgütlemek, devrim mücadelesini başarıya ulaştırma hedefi soyut bir projeye dönüşür.** Nitelikli kadroların kaybını telafi edecek, yeni kadrolar ortaya çıkaracak, boşluğu dolduracak bir dalganın olmayışıyla birlikte sorun kangren haline almaya başlar. Sınıf savaşımın gerilemesine paralel artan toplumsal çürüme ve yozlaşmadan kaynaklı oldukça sorunlu ve deforme olmuş kişiler, faaliyetçi profilleri müca-

dele saflarına dolmaya başlar. Bu faaliyetçileri şekillendirip yeniden kalıba dökecek politik atmosferin ve bununla eşgüdümlü uygulanan bir eğitim politikasının olmamasından dolayı sorun büyümektedir.

Sonuç itibarıyla sınıf mücadelesindeki gerilemenin ve artan toplumsal çürümenin objektif bir sonucuyla karşı karşıyayız. Tablonun kısa sürede değişmesi mümkün değildir. Sınıf savaşımının keskinleşmesine, kitle hareketlenmelerinin gelişmesine, partinin bu süreci yakalama yeteneğine bağlıdır her şey. Süreç yakalandığı, parti, kitleleri kucaklayacak taktik politikalar belirlendiği ve uygulanması için kadrolarını seferber ettiği takdirde çözüm yoluna da girilmiş demektir.

Bu anlamda da politikaya ilgisizliğin yalakanacak ilk halka olduğunu belirttik. Devrimciliğin istasını oluşturan temel bir sorundur bu. Bir devrimci "politik bir öznedir ya da hiçbir şeydir" mesele gayet açıktır. Bugünün faaliyetçileri politik bir sifata kitlelerin karşısına çıkmakta, çeşitli görev ve sorumluluklar taşımaktadır. Buna karşın bu faaliyetçilerin çoğu aldıkları görev ve sorumlulukların altında ezilmektedir. Birçoğu kitleler tarafından politik sifata tanınmadan çok gazete dağıtan, afiş yapan, bildiri, bilet dağıtan, eylemden eyleme koşan gençler ola-

rak tanınmaktadır. Bu kitlelerin suçu veya yanlışı değil, onlarla kurulan ilişkinin doğal sonucudur. Onlar bizi nasıl görüyorlarsa öyle tanımlıyorlar. Onlar bizi sadece gazete dağıtarken, bilet satarken, eylemden eyleme koştururken görüyorlar. Bizi sorunlarıyla ilgilenirken görmüyorlar, içinde bulunuldukları duruma dair araştırma inceleme yaparken görmüyorlar, ülke ve dünya sorunları üzerine tartışırken görmüyorlar... Yani kısacası onlar bizi iyi izliyorlar, nasıl görüyorlarsa öyle adlandırıyorlar. Ve şunu unutmayalım kitleler iyi gözlemlerler!

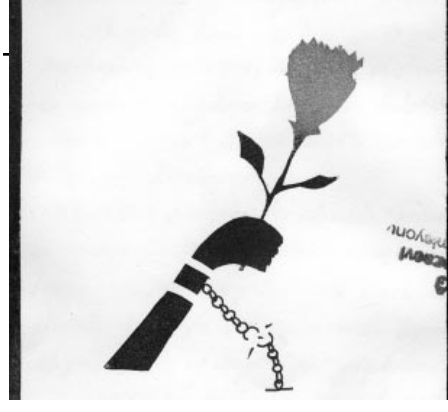
O zaman şu soruları sormak gerekir; kitlelerin sorunlarıyla ilgilenmeyen, nasıl bir örgütlenme yürüteceğine kafa yormayan bir devrimci olabilir mi? Egemen sınıfların ezilenlere karşı geliştirdiği politikaların farkında olmayan bir devrimci olabilir mi? MLM'yi öğrenip kavrama çabası göstermeyen bunun için araştırma ve inceleme yapmayan bir devrimci olabilir mi? Kitlelerin yaşamlarına, sorunlarına yabancı, kitle hareketlerinden uzak duran bir devrimci olabilir mi?

Mesele gayet açıktır; devrimci olup olmadığımız meselesidir. Kitleleri örgütleme işi bir politika, kitleleri sa-vaştırmak bir politika olduğuna göre,

politikayı uygulamaya çalışmanın bu politikanın bilincinde etkin bir özne olması şarttır. Kitlelerin sorunlarının farkında olan, egemen sınıfın saldırılarına karşı tavır alan ve kitlelerin de bu tavır alması için örgütlenme çalışması yürüten, devrim davasını yaşam ve ilişkilerine merkezine oturtan bilinçli öznelerle ihtiyaç vardır. Bu yaratılmıyorsa eğer bir öznenin çok edigen bir nesneden bahsedilebilir. Edigen olan, nesnelleşmiş bireylerle de devrimci faaliyet örülemez. Böylesi faaliyetçilerin kitleler karşısında saygınlığı, otoritesi ve ikna gücü olmaz. Bu özellikleri taşımayanlara kitleler güven duymaz.

Bu tablo kolektif ve bireysel müdahalelerle değişir ancak. Sınıf mücadelesinin gittikçe ısınan atmosferi, hızlandırıcı bir etki yaratacaktır. Faaliyetçiler bu atmosfer içerisinde şekillenecek, değişip dönüşeceklerdir. Bu süreçte uyum sağlayarak kalıpları parçalarak gelişme yoluna girecek, sürecin gerisinde kalanlar ise eleceklerdir. Bu her zaman böyle olmuştur. Faaliyetçiler sınıf mücadelesinin sorunlarına ilgi göstermeye başladıkça, kitlelerle ilişkilerini geliştirdikçe özne olma bilincini de kazanmaya başlayacaklardır. Kitlelerin ve pratik yaşayışlarının yanıt olma zorunluluğu bunu dayatacaktır.





## Bitlis Hapishanesi'nde kadın tutuklulara taciz

Van TUYAD-DER, yaptığı bir açıklama ile **Bitlis E Tipi, Van F Tipi ve Erzurum H Tipi** hapishanelerinde tutuklara yapılan baskıların arttığına dikkat çekti ve Bitlis E Tipi Hapishanesi'nde kadın tutukluların erkek

gardiyanlar tarafından taciz edildiğini ifade etti.

Dernek Başkanı **Adil Kotay** yaptığı açıklamada, Bitlis E Tipi Hapishanesi'nin ağırlıklı olarak itirafçıların götürüldüğü bir hapishane olarak bilindi-

ğini belirtti. Burada bulunan siyasi tutuklulara sindirme ve teslim alma adı altında psikolojik baskı ve açlıkla terbiye etme mantığı ile yaklaştığını belirten Kotay, bugüne kadar birçok hapishane'de aynı yöntemlerin uygulandığına,

ancak hiçbir zaman başarıya ulaşılmasına rağmen kadın gardiyanların görevlendirilmediğini söyleyerek, erkek gardiyanların her 2 saate bir kadın koğuşlarının kapılarını sansız açtıklarını, tutukluları daha giyinmeden sıraya dizdiklerini, dışarı çıkarttıklarını ve hakaret ettiklerini söylediler.



Egemenler tarafından her alanda yaşanan önemli gelişmelerden bahsedilirken örnek verilen konulardan biri de kadın haklarıdır. Ancak bu söylemlere rağmen yaşananlar, örneğin **kumalık sistemindeki artış** gerçekleri görmemizi sağlamaktadır. Son dönemlerde yapılan istatistiklere göre ülkemizde kadınların **yüzde 5'i** hala ailesi tarafından kuma olarak veriliyor.

Hakkari'de bulunan ve 3 bin üyesi olan **Göz Nuru Kadın Evi**'nin bu konu ile ilgili yaptığı araştırma da bu anlamda önemli. Kadın Evi sorumlusu **Ayfer Koparan**, yaptığı yazılı açıklamada, bölgede kadınların ekonomik gücü olmadığı için, şiddet ve üzerlerine kuma getirilmesini kabul etmek zorunda kaldıklarını belirterek bu sistemde yaşanan artışa dikkat çekti. Koparan, "Bizler Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'ndeki çift evliliklere karşı çıkıyoruz. Özellikle bölgemizdeki çift evlilik oranında artışlar var. Kadınlarımız ekonomik güçleri olmadığı için bu evlilikleri kabul etmek zorunda kalıyorlar. Biz kadınlarımızın kendi ayakları üzerinde durmaları ve haklarını arayabilmeleri için kendilerini bilgilendiriyor ve meslek sahibi yapmaya çalışıyoruz" dedi.

Bölgede kadınların **aşiret sistemi** nedeniyle üstüne kuma geldikten sonra boşanamadığını da vurgulayan Koparan, ekonomik özgürlüğün elde edilmesinin, kadının boşanabilmesine olanak sağladığını belirtti. Koparan, şunları kaydetti:

"Kadın daha fazla çalışmaya başladıktan sonra kendi ayakları üzerinde durabiliyor ve yaşadığı şiddete karşı çıkıp boşanabiliyor. Biz kadın-

lar çalışarak bu zihniyetle mücadele edebiliriz. Erkekler 8 çocuğun üzerine, 16 yaşındaki bilinçsiz kız çocuklarını **satın alarak** kendilerine eş ediyorlar. Erkek, çocuğu olmuyorsa bunu kadına mal ederek başka bir evlilik yapıyor. Bölgede genç kadınlar okumadıkları için yaşlı erkeklerle evleniyorlar. Biz kadınların bilinçlenmesi ve iş sahibi olması için onlara destek sunmaya devam edeceğiz. Şu anda 3 bin kadın üyemiz bulunuyor. Bunların çoğu, açtığımız iş yerlerinde çalışarak kendi ayakları üzerinde duruyor. Çalışmalarımızı kararlı bir şekilde sürdüreceğiz."

### Kadınların çığılığı...

Konu ile ilgili İzmir'de yaşayan kadınlardan görüş alan DİHA'nın

## Kumalık yaygınlaşıyor...

yaptığı araştırma da onlarca kadının çığılığını buluşturuyor. Örneğin kuma ve berdeli birarada yaşayan binlerce kadından biri olan 46 yaşındaki **Hatice Söyler**, hem üzerine kuma getirilmesine hem de 12 yaşındaki kızının eşinin yeni eşine karşılık berdel verilmesine katlanmak zorunda kalmış.

55 yaşındaki **Nure Akan** ise, 31 yıllık eşinin şiddetine ve üzerine kuma getirilmesine dayanamayarak malı mülkü bırakarak İzmir'e kaçmış. 31 yıllık evli olduğu eşi Ramazan Akan'ın 5 yıl önce "**Artık sen yaşlandın gidecek yerin varsa git, yoksa otur oturduğun yerde ben başkasıyla evleniyorum**" dediğini ve bir hafta sonra başka bir kadın getirdiğini söyleyen Nure Akan, çocuklarını da alarak İzmir'in Kadifekale semtine taşındı. Eşinin üzerine kuma getirmesi ve uyguladığı fiziki, sözlü şiddetten kaçarcasına Mardin'i terk etmek zorunda kaldığını anlatan Akan "31 senenin ardından üzerine kuma getirip 'babanın evine git' diyor, fiziki, sözlü şiddet uyguluyor. Ben bunca sene emek verdim, yıllarca bütün ailesine bak-tım, saçlarımı ağarttım. Onun için yapmadığım fedakarlık kalmadı. Bu

çokluk çocukla nereye giderim, babamın evine nasıl dönerim? Ne yapacağımı düşünüyordum, çaresiz 4 çocuğumla Kadifekale'ye geldim" diye konuştu.

Yetkililerin kadın erkek eşitliği var söylemlerine inanmadığını ve kendi yaşadığı yaşamın kadınların ezilmesine bir örnek olduğunu söyleyen Akan, yaşadıklarını şöyle anlattı: "Bu sözler bana samimi gelmiyor. Ben ve çevremdeki kadınların yaşadıklarını biliyorum, görüyorum. Kuma kadına da kızamıyorum. Ailesi vermişse yapmak zorunda, başka seçeneği yok. Eğitimin uğramadığı köylerde kadınlar bilinçten yoksun. Ben kuma olmayı kabul etmedim ve çocuklarımla köyümü terk edip kaçtım" diyen Akan, binlerce kadının aynı durumda olduğunu söyledi.

**İzmir Menemen**'de oturan **Hatice Söyler** ise hem üzerine kuma getirilmesine hem de 12 yaşındaki kızının eşinin yeni eşine karşılık berdel verilmesine katlanmak zorunda kaldığını anlattı. Gidecek yeri olmadığı için kızı yaşındaki kuması ile 11 yıldır aynı evde yaşamak zorunda kaldığını dile getiren Söyler, yaşadıklarını şu şekilde anlattı: "Evliliğim süresince sürekli şiddet gördüm. En sonunda

dayanamadım ve bir gün babamın evine kaçtım. Babamın evindeyken eşim üzerine kuma getirmiş, ailemi arayarak 'kızınızı ne yapıyorsunuz yapın' dedi. Ben bunu öğrenince çocuklarımı almaya gittim, artık o evde kalamam dedim. Ancak eşimin ailesi çocuklarını vermedi. Ailem de 'kocandır artık bizim yanımıza gelemezsin katlanmak zorundasın' dedi. Polise gittim, çeşitli derneklere başvurdum kimse yardımcı olmadı. Çocuklarım için mecburen o adamın yanına dönmek zorunda kaldım."

Hatice Söyler'in eşi tarafından berdel karşılığı kuma getirilen **Sezen Akan**'ın hayatı da ayrı bir dram. Anne ve babası küçük yaşta ölen ve kardeşleri tarafından büyütülen Akan, 14 yaşındayken berdel karşılığı kuma olarak verildi. Abileri tarafından babası yaşındaki evli 5 çocuklu Necmettin Söyler'e sorgusuz sualsiz verilen Akan, şunları dile getirdi: "Nikahım olmadığı için çocukları Hatice ablanın üzerine kayıt ettik. Çocuklarım bana abla diyor. Yaşadıklarım bununla da sınırlı değil. Eşim benim üzerine de üçüncü kumayı getirdi. Böyle bir yaşamı biz seçmedik. Sadece yaşamak zorunda kaldık." (H. Merkezi)

## Yorumsuz...



\* İzmir Buca'da Mümine Gider (24) isimli kadının, birlikte yaşadığı Turgut Halil Silahçı'nın (24) silahıyla kendini vurarak intihar ettiği iddia edildi.

Etilen bilgiye göre, Buca'da Mümine Gider isimli kadın ruhsatlı tabanca ile başından vuruldu. Olayın tek görgü tanığı olan Gider'in yaklaşık 2 yıldır birlikte yaşadığı Turgut Halil Silahçı, banyoda olduğu sırada Gider'in tabanca ile kendisini başından vurduğunu öne sürdü. Silah sesinin ardından banyodan çıkan Silahçı, Gider'i yerde kanlar içinde bulunca olayı sağlık ekipleri ve polise haber verdi. Olayın intihar mı, yoksa cinayet mi olduğu ise araştırılıyor.

## KESK eski Genel Sekreteri Sevil Erol yaşamını yitirdi



KESK Kurucu Üyesi ve KESK Eski Genel Sekreteri **Figen Sevil Erol** 15 aydır mücadele ettiği pankreas kanserine yenik düşerek 8 Ağustos 2008 tarihinde memleketi

olun Siverek'te yaşamını yitirdi.

1968 yılında Şanlıurfa'nın Siverek İlçesi'nde dünyaya gelen Erol, ilköğretimi Siverek'te, Sağlık Meslek Lisesi'ni ise Şanlıurfa'da okudu. 1986 yı-

linda hemşire olarak İstanbul'da görevine başladı. 1990 yılından itibaren kamu emekçilerinin örgütlü mücadelesinde aktif olarak görev aldı. 1993-1996 yılları arasında 3 dönem KESK MYK ve GYK üyeliği görevinde bulundu. 1999 yılında tutuklanarak, 4 ay hapishanede kaldı. Defalarca gözaltına alınan, çeşitli baskılara ve sürgün uygulamalarına maruz kalan Erol, 3 Kasım 2002 seçimlerinde DEHAP'tan Adana 1. sıra milletvekili adayı oldu. 22 Temmuz 2008 seçimlerinde de "Bin Umud" adaydı. Ancak adaylığı kesinleştiği günlerde pankreas kanserine yakalandığı için çekildi. 15 aydır çeşitli hastanelerde kanser tedavisi gören Erol mücadelelerle dolu olan örnek yaşamını hastalığına yenik düşerek yitirdi.

Siyasal ve kamusal alanda erkeğin gerisinde bırakılan kadın kimliğini katabilmeden kamu emekçilerinin sınıf mücadelesinde ve Kürt özgürlük

mücadelesinde önemli görevler üstlenerek önderleşen Erol'un zamansız ölümü herkesi derinden üzdü.

Sevil Erol için memleketi Şanlıurfa'nın Siverek İlçesi'nde 10 Ağustos günü düzenlenen cenaze törenine başta Türkiye Kürdistanı olmak üzere Türkiye'nin birçok ilinden katılım gerçekleşti. Sevil Erol'un yeşil, sarı, kırmızı renklerle bezenen tabutu Siverek Sulu Camii'ne getirildi. Erol'un cenazesi öğlen saatlerinde kılınan namazın ardından Siverek Asri Mezarlığı'na binlerce kişinin katılımıyla yürüyüş ile götürüldü. Cenazenin taşındığı aracın önünde Erol'un posterini kadınlar tarafından taşındı.

Cenaze defin işlemlerinin ardından DTP Eşbaşkanı **Emine Ayna**, Erol'un mezarı başında yaptığı konuşmada, Erol'un Kürt özgürlük mücadelesi, sendikal mücadele ve cins mücadelesi verdiğini belirtti.

Ayna "Bu yoldaşımızı bugün toprağa vermenin acısını ve üzüntüsünü yaşıyoruz. Erol'un mücadelesinin sonucunda bugün Siverek'te binlerce insanın katıldığı onurlu ve görkemli cenazesi mücadelemize ışık tutacaktır" dedi.

KESK Genel Başkanı **Samir Eren** ise Erol'un sendikal mücadelede militan bir kişiliğe sahip olduğunu belirterek, "Kürt özgürlük mücadelesinde direnişçi bir yönü vardı. Erol, bugün yine bir beyaz güvercin olarak Siverek'e uçtu. Sendikal mücadelede ve Kürt özgürlük hareketi için verdiği emek bugün halkın onu sahiplenmesi ile ortaya çıkmıştır" diye konuştu. DÖKH Merkez yöneticisi **Zeynep Kaşan** ise "Sevil arkadaşımız uzun yıllardır sendikal mücadele içerisinde özgür kadın ideolojisini yaymak için mücadele eden bir yoldaşımızdı" dedi. (H. Merkezi)

Sistemin en önemli hedeflerinden birini kadınlar oluşturur. Çünkü onlar da bilir ki, kadınlar mücadelenin dışında tutmak; toplumun yarısından fazlasını sistemin yararına saf dışı bırakmaktır. Bu nedenle de sistemin en önemli dayanaklarından biri olan erkek egemen dü-şünce sistemine, kadınları da dahil etmek gerekir.

Böylelikle, kadının yerinin evi olduğu, bütün görevinin "**çocuk bakımı**", "ev işleri", "**kocasını memnun et-**

## Dilber Özer davasında beraat

**mek'** vs. olduğu; hatta kadınların "**yarım akıllı**" olduğu, kocasının "**sözünden dışarı çıkmaması**" gerektiği kadınlar bizzat kadınlar tarafından öğretilir. Anneler kızlarına, evliliğini sürdürdürebilmek için "her şeyi" katlanması gerektiğini öğretirken, evlilikten sonra kaynanalar da hemcinsleri olan gelinlerine şiddetin her türlüünü reva görürler. Erkeklerin evlilik öncesi ve hatta evlilik sırasında yaşadığı cinsel deneyimler "**erkekliğin şanı**" olarak "**gurur ves-**

**lesi**" yapılırken, kadının namusunun ne kadar önemli olduğu, bekâretin bir kızın "**en önemli**" hazinesi olduğu, onu kaybettiğinde bütün namusunun da kaybedileceği bizzat kadınlar tarafından kadınlara dikte ettirilir. "Namusunu kaybettiğini" düşündüğü gelini ya da kızını öldürmesi için oğlunun eline silahı veren çoğu zaman yine kadınlardır ne yazık ki.

**Dilber Özer** davasında verilen beraat kararı da bu durumu ve vahametini ortaya sermesi açısından çok önemlidir. Çünkü bu kez bir töre cinayeti, kendileri de birer kadın olan mahkeme heyeti tarafından aklanmıştır. **Dilber Özer**, henüz 17 yaşında imam nikahıyla evlendirildiği **Murat Kızıltan** ile 6 ay evli kaldıktan sonra 18 Ocak 2007 günü evinde başından vurulmuş halde bulunmuştu. Özer'in ailesi, kızlarını öldürdüğü gerekçesiyle Murat Kızıltan, kaynanası Zübeyde Kızıltan ve kayını Hüsnü Kızıltan aleyhine dava açmıştı. İddianamede, Dilber Özer'in bakire olmadığı gerekçesiyle eşi ve eşinin ailesi tarafından öldürüldüğü iddia ediliyor. Özer'in solak olması ve sağ şakağından vurulmuş olması da bu iddiaları destekliyordu. Ancak çoğunluğu kadınlardan oluşan mahkeme heyeti, "Murat Kızıltan'ın, bakire çıkmadığı halde töreler gereği karısını babasının evine göndermediğini" gerekçe göstererek adeta ödüllendi-

rip davadan beraat ettirdi. Sadece mahkeme başkanı Uğur Akbulut, sanıkların Dilber Özer'i şiddet ve baskı yoluyla intihara sürüklediğini ve bu nedenle cinayet işlemiş olduklarını belirterek karara muhalefet şerhi koydu.

Burjuva hukukunun namus cinayetlerini aklamaya, uyguladığı ceza indirimleri vs. ile adeta teşvik etmesi aslında ilk kez olmuyor. Ancak her konuda olduğu gibi kadına bakışı ve özellikle namus meselesi konusunda da burjuva ahlakının ne kadar ikiye bölünmüş ve gıfte standartları olduğu biliniyor. Bir yandan halka, feodal namus ve töre anlayışını dayatan sistem, bir yandan da kendi yozlaşmış yaşam tarzını halkın gözüne sokmaktan çekinmiyor. Gündüz kadın programlarında, stüdyoda ya da ekran başında namusunu kocasına-babasına emanet etmiş, insan olarak, acizliğine inandırılmış, kendi ayakları üzerinde duramayan kadın, bilmem kaçınıcılıkta birlikte olduğundan herkesin gözü önünde alabildiğince yozlaşarak yaşıyor. Egemen sınıflar kendi namussuzluklarını temizlemek için, emekçi halkın kadınlarını kurban ediyor!

**Zihnet Mersin**... Eşi tarafından sık sık dövülen, işkence yapılan ve eşinden boşanmak istemesinin "cezasını" yaşamı ile ödeyen yani ölümü "hak eden" onlarca kadından sadece biri. Boşanma taleplerinden aile büyüklerinin araya girmesiyle 4 kez vazgeçirilen 24 yaşındaki Zihnet, 3 çocuğunun gözleri önünde tabancayla vurularak öldürülmüştü. Ailesinin geçimini sağlamak için evlere temizliğe giden Zihnet, kendisi istememesine rağmen 17 yaşındayken Alaattin Mersin'le ailesinin zoruyla evlendirilmiş. Ve aralarındaki sorunlar sürekli büyümüş. Alaattin Mersin eşine sadece dayak atmamakla kalmamış

## Bu kadının ölümü hakediyor!

aç bırakma dahil çeşitli işkenceler de yapmış. En sonunda da onu tek kurşunla göğsünden vurarak öldürmüştü. Zihnet'in katledilmesi ile ilgili davanın duruşmasında sadece eşinin değil, eşinin ailesinin de katliamda parmağı olduğu açığa çıktı.

Alaattin Mersin'in "kasten adam öldürme" suçlamasıyla yargılandığı davanın dördüncü duruşması İzmir 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Duruşmaya tutuklu sanık Alaattin Mersin, Zihnet Mersin'in ailesi ÇHD Kadın Çalışma Grubu avukatlarından **Canan Uçar, Züleyha Kılıç, İHD İzmir Şubesi avukatlarından Güneş Kırmızıgül** müdahil olarak katıldı. Bir önceki celsede mahkeme müda-

hil avukatlar tarafından mahkemeye getirilmesi istenen Zihnet Mersin'in İzmir 13. Aile Mahkemesi'ne açtığı boşanma davasının dilekçesi ve Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığı'na eşinin ailesi tarafından işkence gördüğü ve eşinin kendisini öldürmesi yönünde telkinleri olduğu yönündeki verdiği ifadeler avukatlara verildi.

Duruşmada söz alan müdahil avukatlardan Canan Uçar, Zihnet Mersin'in ölmeden önce Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığı'na verdiği ifade ve İzmir 13. Aile Mahkemesi'ne açtığı boşanma davası dilekçesindeki beyanlarında kayınpederi ve kaynanası ve kayınlarının eşine kendisini öldürmesi yönünde telkinlerde bulunduğu açıkça görüldüğünü belirtti. Uçar, "Kadın ailenin mülkiyeti gibi gören anlayış onun üzerinde yaşayıp yaşamayacağına karar verme yetkisini de kendinde görüyor. Zihnet Mersin'in verdiği kendi el yazısı ile verdiği ifadelerde kayınpederi tarafından 'vajinasını yakın, kimseye yar olmasın, ölüm yar boşanmak yok, bu kadın ölümü hak ediyor' şeklinde telkinlerde bulunduğu görüldü. Yine Alaattin Mersin'in annesinin oğluna 'Bizim komşumuz da karısını öldürdü, şimdi sokakta geziyor. Sen de bu kadını öldür hiçbir şey olmaz' şeklinde sözler sarf ettiği görüldü" dedi. Beyanlarda ortaya çıktığı üzere cinayetin töre sahii ile aile bireylerinin ortak kararıyla gerçekleştirildiğini belirten Uçar, Alaattin Mersin'in babası, annesi ve kardeşinin de azmettirici olarak davaya dahil edilmesini istedi. Mahkeme heyeti gerekli tanıkların dinlenmesi ve delillerin toplanarak müdahil avukatların taleplerinin ondan sonra değerlendirilmesine karar vererek, duruşmayı Eylül ayına erteledi. (H. Merkezi)



8 Ağustos 2008'de Çin'in Başkenti Pekin'de başlayan **Olimpiyat Oyunları** daha günler öncesinden protesto gösterilerine sahne oldu. Dünya basını ağırlıklı olarak batı emperyalizminin kıskırttığı Tibet sorunu özgülünde yapılan protestolara yer verdi. Ancak olimpiyatlardan birkaç gün önce yapılan eylemlerden biri de, Pekin'in merkezindeki **Tianmen Meydanı**'nın güneyindeki tarihi **Qianmen** bölgesinde gerçekleşiyordu.

Eylemciler, "**Pekin Olimpiyatları mutluğunun kendi acıları üzerine kurulduğunu**" söylüyor, yetkililerin bölgeye dönük projeleri çerçevesinde, evlerinden tahliye edildiklerini haykırıyorlardı. Sorunun özünde, bölgenin **Nike**, Starbucks ve **Rolex** gibi firmaların olduğu ticari bir bölgeye dönüştürülmesi için yeniden inşa edilmesi yatıyor. Yani emperyalist tekellerin daha fazla kâr hırsı için yoksulların evleri ellerinden alınıyor.

Olimpiyatlar öncesi yapılan bir dizi imaj yenileme çalışmaları kapsamında, bu eyleme de polis saldırdı ve polisle eylemciler arasında çatışma yaşandı.

Söz konusu yoksulların isyanı oluncu tahammülsüzlük daha da boyutlanıyordu. Çin yönetimi olimpiyatlara "gölge" düşürecek herhangi bir gelişmeye izin vermeyeceğini

## Olimpiyatların gerçek talepleri...

uzunca zamandır ilan ediyordu zaten. Giderek büyüyen yeni emperyalist güç Çin, özellikle de sokaklardaki yoksulluğun, sefaletin görünmemesi için makyajlar yapıyor, hatta nüfusun büyük bölümünü oluşturan kırsal kökenin, yani halkın köylülüğünün göze batmaması için genelgeler yayınıyordu. Hangi renklerin ve kaç rengin giyilebileceğini ilan ederek, insanların sokaklarda yeni nasıl giyeceğinden, sarımsak vb. gıdaları yasaklayarak, yeme-içme alışkanlıklarına kadar akla hayale gelebilecek, Çin halkının günlük yaşamının parçası olan bir dizi şeye sınırlama getiriyordu. Çünkü Çin'in giderek palazlanan sermaye sınıfının bu olimpiyatlardan beklediği kâr oranı hayli yüksekti.

Çok kesin olmamakla birlikte, olimpiyatların MÖ XIV. yüzyılda Yunanistan'ın Olympia bölgesinde ortaya çıktığı fikri hakikidir. Özünde "**barış**", "**kardeşlik**" ve de "**amatörlük**" gibi vurguların yattığı söylenen olimpiyat oyunları, yüz yıllar bo-



**Olimpiyatlar, faşizme de alet edildi. Almanya, 1936**

yu yapılmasına karşın, istisnalar dışında bu vurgulara uygun bir öze ele alınmamıştır. Antik Yunan'da olimpiyat oyunları sırasındaki sa-vaşların durdurulması ilkesi ise, zaten olimpiyat komite-leri tarafından uzunca yıllar önce ra-fa kaldırılmış bulunmakta.

Bunun içindir ki, emperyalistlerin dünyanın zenginliklerini ele geçirme amaçlı kıskırtıkları savaşların ve de bizzat gerçekleştirdikleri işgal-lerin dünyanın dört bir yanını sardı-ğı günlerde yapılan bu son olimpiyat-lara da yine emperyalistlerin kâr hır-sı damgasını vurdu. Yağma ve talana dönük işgallere ve savaşlara ise, aynı günlerde yenileri eklendi.

Altın madalyaları hangi sporcuların alacağı daha belli değilken, oyun-lardan kimlerin kazançlı çıkacağı da-ha baştan belli olmuştu bile. Kazan-çılı çıkacak olanlar elbette ki, 1 milyar Euro'yu geçen sponsor parası, rek-



**1968'de madalya töreninde sıkılmış yumruklar...**

lam geliri ve telif hakları satışıyla, Olimpiyat Komitesi ve de Siemens, VW, General Elektrik, Mc Donalds, Coca Cola, Adidas, Çin Bankası gibi tekellerdi.

Bunlardan örneğin, Coca Cola 1986'dan bu yana olimpiyat oyunla-rının sponsorluğunu yaparken, yine VW de 50-100 milyon Euro'luk yatırı-mıyla oyunların sponsorluğunu üst-leniyor. Çin'de yapılan bu olimpiyat-lardan en kârlı çıkan ise Simens. Çünkü Siemens ayrıca Olimpiyatlar için yapılan metro, havaalanına ek bi-na inşaatı, tadilat vb. bir dizi yüksek meblağlı işi Çinli firmalarla birlikte gerçekleştiriyor ve bu işlerden 9.2 milyar ciro bekliyor.

## Unilever her yerde aynı...

### Pakistanlı Unilever işçileri de direnişte

Polisle çatışmaların yaşandığı bu eylemler sırasında, bölgedeki fabrikalardan ikisinin yandığı bildiriliyor.

Dünya çapında 54 işletmeye sahip olan Unilever, gıda ve kozmetik sektörlerinde her geçen gün büyümeye gösterirken, işçilerin gerçekleştirdikleri direnişlerle dünyadaki prestijini de yitiriyor. Türkiye'deki Unilever işçilerinin verdiği

Oyunlarda kullanılan araç-gereç-lerin büyük bölümü de yine, oyun-lardan sonra geri götürülmek üzere Çin dışından getiriliyor ve sadece bunların transport ücreti bile birkaç milyarı buluyor. Tabii bu tonlarca yükün tekrar geri transport edilme-si de var.

Emperyalist tekellerin kâr pas-tasını aralarında paylaşmasının, ama-törlük yerine, aynı sponsorların işke, doping ve çeşitli ayak oyunları-yla oyunlara soktuğu profesyonel spor-cuların bir etkinliği olmanın ötesinde bir anlam taşımayan olimpiyatların elbette gerçek galipleri de oldu.

Bunlardan biri, emperyalizmin krizinin derinleşmesinin ve bu kriz-den çıkış yolu arayışının ürünü olan Nazi Almanya'sının, 1936'da Ber-lin'de yapılan olimpiyatlarda "üstün ırk"ı dünyaya kanıtlayma çabasını, çı-pak ayaklarla koşarak rekorlar kırıp, altın madalya olarak boşa çıkararak, si-yahi sporcu **Jesse Owens**'di.

Olimpiyatların gerçek galipleri daha sonraki yıllarda, 1968'de Meksika'da yapılan olimpiyat oyunların-da ortaya çıkacaktı. ABD'deki siyah ayrımcılığını protesto eden iki siyah atlet, madalya töreninde ABD milli marşı okunurken, siyah eldivenli el-lerini yumruk şeklinde havaya kaldı-rarak, ırkçı politikaları protesto edecek-tiler. İki oyuncu daha sonra mil-li takımdan çıkarılacaklardı, ancak onların insanlık onuru için gerçek-leştirdikleri bu eylemin görüntüleri yıllar geçse de hafızalardaki yerini koruyacaktı.

### GÜNEY KORE

Kasım ayında yapılacak olan seçim-lerle birlikte başbakanlık görevi sona erecek olan Bush, çıktığı Güney Asya turu-nun Güney Kore ayağında binlerce kişi tarafından protesto edildi.

20 binden fazla kişinin katıldığı pro-testo eylemlerinde polisle eylemciler arasında çatışmalar yaşandı. Eylemcileri dağıtmak için tazyikli su kullanılan polis, 70 kişiyi de gözaltına aldı. Ülkede ABD karşıtı eylemlerin en sonucusu, metal işçilerinin öncülüğünde ve ABD'den ithal et almaya karşı gerçekleştirilmişti.

### KOLOMBİYA

Kolombiyalı TIR şoförleri greve çıktı. Grevle birlikte, başta Pasifik'teki Buina-ventura ve Karibik'teki Cartagena liman-ları olmak üzere, çok sayıda limandan yapılan kahve nakliye işlemleri felce uğ-radı. Şoförlerin grevi başkent Bogota'ya kadar yayıldı. Şoförler artan yakıt fiyatları-na ve gümrük vergilerine karşı, daha yüksek ücret talep etmekte-tiler.

### İRAN

Temmuz ayında İran'ın en büyük lastik fabrikası **Kiyan**'da 1200 işçi ücretle-rinin ödenmemesine protesto etmek için greve gitti. İşçiler sorunlarına dikkat çek-mek için Tahran ile İslamshahr arasında-ki anayolu lastikler yakarak kestiler ve hükümet politikalarını protesto eden sloganlar atıldılar. İşçilerin eyleminden korkan gerici İran rejimi, hükümet polis gücünü devreye soktu. Grevci işçiler ise polisin saldırısına karşı taş ve sopalarla karşılık verdiler. İşçilere gençler ve halk da destek verdi.

**Kiyan Lastik Fabrikası** işçileri bu yıl 13 Nisan'da da, ücretlerinin beş ay boyunca ödenmemesine üzerine greve gitmişler ve Tahran ile Batısı arasındaki yola-ri lastik yakarak kapatmışlardı. Yine bu grev sırasında da polis işçilere saldırmış ve bin kadar işçi polisler tarafından dövülerek kaçırılmıştı. Belli bir süre kendilerinden haber alınmayan işçilerin bir bölümü aynı günlerde tutulmuştu. Aynı saldırı sırasında bölgede bulunan itfa-yeciler işçilere saldırmayı ret edince, polis tarafından gözaltına alınmışlardı.

### FİLİPİNLER

Filipinler'in Muntinlupa şehrinde bul-nan Bluestar adlı ayakkabı fabrikasının iş-çileri, ağır çalışma koşullarını protesto et-mek için, kendilerini fabrikaya kilitlediler. İşçiler, fabrikanın içinde bulunduğu RMT Endüstri bölgesinin kapılarında birbirleri-ne kenetlenerek etten duvar ördüler.

İş yerinde örgütlü olan **Bluestar İşçi Sendikası** ise bir açıklama yaparak, fabrika yönetiminin dayanılmaz çalışma koşullarına en kısa sürede son vermesi gerektiğini vurguladı. Eylemdeki sendika-lı işçiler, ayrıca fabrikada cinsel taciz olayları yaşandığını da söylemekte-tiler. İş-çiler yaptıkları bu eylemle birlikte, şir-ket yönetiminin sendikalaşmaya karşı tavrını protesto etmenin yanı sıra, taciz olaylarının son bulmasını, keyfi olarak iş-ten atılan 43 sendika üyesinin de yeniden işe alınmasını talep etmekte-tiler.

## Nepal Federal Cumhuriyeti'nin ilk başbakanı Prachanda oldu

Kurucu Meclis'te temsil edilen 20 partinin ve 577 milletvekili-den 464'ünün desteğini alan Par-chanda, Nepal Federal Cumhuriyeti'nin ilk başbakanı oldu.

Nepal Kongre Parti-si adayının sadece 113 oy alabildiği başbakanlık seçimlerinin ardın-dan, bakanlıklar üzerin-de görüşmeler yapılıyor. Çünkü Bakanlar Kurulu'nun bileşimi henüz netleşmiş değil. Maoistlerden ve BML ile Madheşi Halkları Foru-mu'ndan oluşan ittifak, Ortak Mi-

nimum Program konusunda anlaş-maya varamadı. Üzerinde durulan iki seçeneklerden biri, Ekonomi ve Savunma Bakan-lıklarının Maoistlere, Turizm ve İşçileri Bakanlıklarının BML'ye, Eğitim ve İletişim Bakanlıklarının ise MHF'ye ve-rilmesi yönünde. Diğer seçenek ise, 9 bakanlığın Maoistlere, 6 bakanlığın BML'ye, dört bakanlığın ise MHF ve diğer küçük partilere verilmesi. Görüşmeler önümü-zdeki günlerde de devam edecek.



## KUVEYT

### Grevci işçilere sınır dışı

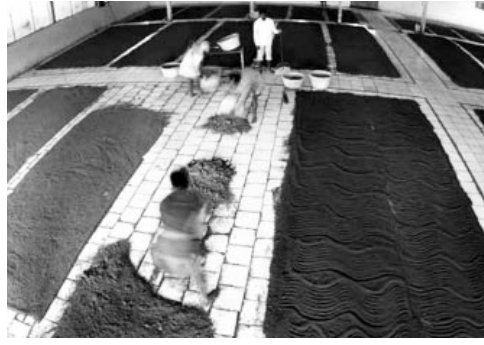
Kuveyt yetkilileri geçtiğimiz haf-talarda greve giden yüzlerce Bangla-deşli işçiyi sınır dışı etti. Yetkililer ayrıca artık Bangladeşli işçilere vize uygulaması getirileceğini açıkladılar.

Kuveyt hükümeti bir yandan sın-ır dışı uygulamasına giderken, diğer yandan da yapılan açıklamalarda işçi-lerin ödenmeyen ücretler ve kötü çalışma koşulları nedeniyle yapılan grevin haklı olduğunu itiraf etmek zorunda kaldı.

## HİNDİSTAN/Çay işçileri grevde

Hindistan'ın **Kuzey Bengal** eyaletindeki çay endüstrisinde çalışan 3 bin işçi ücret artı-rışı talebiyle 11 Ağustos'ta bir yarı grevi gerçekleştirdiler. İşçiler, toplam 274 çay tarla-sını kapsayan grevle birlikte, 100 Rupilik ücret artışı, yardım fonundan yararlanma, kapalı ve-ya terk edilmiş durumdaki tarlaların açılarak kendilerine bağışlanması gibi talepler getir-mektedir.

Çay işletmelerinin patronları işçilerin taleplerine olumlu yaklaşmazken, Kuzey Ben-gal'deki çay işçilerinin ücretleri, Assam ve Ke-rala eyaletlerindeki kadar görece daha az. Çay endüstrisindeki en yüksek karar organı olan **Tarla Danışma Komiteleri Birliği**



ise, hükümetin kendilerine çözüm önerisi getirmedikçe açıklamakta. Çay işçileri Temmuz ayından beri yedi miting gerçekleştirdi, ancak çay işletmelerinin patronları işçilerin taleplerini kabul etme tavrını sürdürmekte. Yapılan bu uyarı greviyle birlikte çay fabrikalarında ve tarlalarda üretim tamamen durdu.

## ALMANYA

### Pilotların grevi 360 uçuşu iptal ettirdi

Maas artışı talebiyle 36 saat grev yapan pilotlar, bu grevle birlikte maas artışına dönük görüşmelerin tıkanmasını protesto ettiler.

Grev nedeniyle **Frankfurt**, **Düsseldorf**, **Hamburg**, **Münih**, **Berlin** gibi şehirlerde iç hat seferleri ve de bunun yanı sıra, Avrupa'nın çeşitli bölgelerine yapılacak olan, toplam 360 uçuş iptal edildi. City Line ve bağlı olduğu Eurowings şirketi pilotları, Luft-hansa'da çalışan pilotlardan ortalama çeyrek oranda daha az maas aldıkları için zam talep ediyorlar. Geçtiğimiz aylarda da CityLine ve Eurowings'e bağlı çalı-şan 1000 kadar pilot birkaç kez greve gitmiş ve bu grevler nedeniyle toplam 1600 uçuş iptal edilmişti.

## Evrensel Bakış

### Müdahaleyi büyüme vakti

Emperyalist güçler, dünya ölçe-ğinden hissedilen ve sarsıntılı her geçen gün büyüyen ekonomik-siyasal krizden en az zararlı çıkma hesabı içinde, kendi aralarındaki çatışmaları da tırmandırmaktadır.

Rusya ile ABD emperyalizmi arası-ndaki **ezeli rekabet**, Kafkasları kana bulama provalarına dönüştür-ken, AB emperyalizmi de süreci kendi lehine çevirmeye dönük bir dizi giri-şimi yine bu süreçte hayata geçirmeyi sürdürüyor.

ABD'nin eski doğu bloğu ülkele-rinden Çek Cumhuriyeti ve Polon-ya'ya füze kalkını yerleştirme proje-si ile uzunca süreden tirmanışa geçen gerginlik, Kosova'nın batılı emperya-listlerin gayretiyle ayrılmasından sonra, karşılıklı restleşmeye dönü-şmüştü. Resmî rakamlara göre 2000'den fazla insanın yaşamını yitir-diği, on binlerce insanın da göç et-

mek zorunda kaldığı bu savaşın kâr-lı çıkan ise görüldüğü kadarıyla (ya da en azından şimdilik) Rusya oldu. Rus emperyalizmi bölgedeki hakimiyetin-den ve de bu hakimiyeti genişletme projelerinden öyle kolay kolay vaz-geçmeyeceğini açık ve net bir biçim-de sergilemenin yanı sıra, karşı çıktığı batı emperyalizmi destekli Kosova ayrılığında da misilleme yapma fırsatı-nı bulmuş oldu.

ABD emperyalizmi açısından bakıldığında ise, bu girişim Rusya'nın etrafını kuşatarak, bir yandan bölge-deki zenginliklerin ele geçirmeyi di-ğer yandan ise yine bölgenin yeraltı-yaerüstü zenginliklerini büyük bölü-mün elinde bulunduran ve bu neden-le de hedefte olan İran'ı sıkı tutmayı da hedefliyordu. Ancak bu kanlı giri-şim şimdilik başarısızlıkla sonuçlan-mış gibi görünüyor.

Emperyalist güçler, gerçekte so-

rumlusu oldukları bu savaş sırasında da yine timsah gözyaşları dökerek, iki yüzlülüklerini sergilediler.

Ortaoğu'daki işgallerin mimarı ABD emperyalizmi, Gürcistan'ın bu hamlesine karşı, Rusya'nın da askeri saldırıya geçmesini "dramatik ve vah-şî" sözleriyle karşıyor, "demokratik yolla teşis etmeye", öзде ise bölgede-ki çıkarlarının tehlikeye düşmesinin önüne geçmeye çalışıyorlar.

Kafkasya sorununun tarihsel kö-keni ve de gelinen aşamada yaşanan-lar tabii ki daha ayrıntılı olarak, baş-ka bir yazıda ele alınmayı gerektiri-yor. Ancak şunu söylemek gerekiyor ki, Kafkasya'da sular öyle kolay du-rulacak gibi görünmüyor.

Suların bulanklaşmaya, bu para-lelde de sınıf çelişkilerinin keskinleş-meye başladığı bir diğer coğrafya ise, **Latin Amerika**. Latin Amerika'nın "**halkçı**" liderleri oldukça "zor du-rumda" bırakan gelişmeler birbirini

izlemeyi sürdürüyor. Zorlanma sıra-sı ise bu defa Boliviya'nın "solcu" li-deri **Morales**'te. "Anti-Amerikancı" (kimilerine göre aynı zamanda "anti-emperyalist"), "sosyalist" Morales daha iktidara geldiği günlerin hemen akabinde, Rice ile kol kola verdiği pozlarla aslında yelececeği politikanın da ipuçlarını vermişti. Morales seçim propagandası boyunca "karşı çıktığı" neo-liberal politikaları ve de bir bü-tün olarak IMF politikalarını uygula-mak üzere, sözde "bölgede ba-rış tesis etmeye", öзде ise bölgede-ki çıkarlarının tehlikeye düşmesinin önüne geçmeye çalışıyorlar.

Morales'in izlediği politikalar hem emekçi yığınlarının hem de ikti-darı Morales'le paylaşmak istemeyen sermaye gruplarının muhalefesinde yükseliş getirdi. Bu gelişmeler işçin-đa, 10 Ağustos'ta "Geri Çağırma Re-ferandumu"na gidildi. Referandum Morales'in "zaferi" ile sonuçlanmış gibi görünse de, Boliviya'da da sular durulacak gibi değil. Bir yanda bağı-msızlık talebine kadar varan tavriyla sermayenin bir kesimi diğer tarafa önlenebilir bir yükseliş gösteren kit-le hareketleri, tüm Latin Amerika'yı da saracak gelişmelerin yakın oldu-ğuna işaret etmektedir.

Gerek Latin Amerika'daki bu geliş-melere, gerek Ortaoğu'da süren işgallere ve de Asya ve Afrika'nın birçok bölgesinde giderek tirmanan, emperyalist müdahale veya kıskırt-malara bağlı çatışmalara, gerekse Kafkaslar'daki son duruma da baka-

kaynağı olan devasa büyüklükteki la-tıfundiya üretiminin korunmasını, Boliviya'yı sömürmeye devam eden yabancı ve çok uluslu şirketlere do-kunulmamasını güvence altına alıyor-du.

Morales'in izlediği politikalar hem emekçi yığınlarının hem de ikti-darı Morales'le paylaşmak istemeyen sermaye gruplarının muhalefesinde yükseliş getirdi. Bu gelişmeler işçin-đa, 10 Ağustos'ta "Geri Çağırma Re-ferandumu"na gidildi. Referandum Morales'in "zaferi" ile sonuçlanmış gibi görünse de, Boliviya'da da sular durulacak gibi değil. Bir yanda bağı-msızlık talebine kadar varan tavriyla sermayenin bir kesimi diğer tarafa önlenebilir bir yükseliş gösteren kit-le hareketleri, tüm Latin Amerika'yı da saracak gelişmelerin yakın oldu-ğuna işaret etmektedir.

Gerek Latin Amerika'daki bu geliş-melere, gerek Ortaoğu'da süren işgallere ve de Asya ve Afrika'nın birçok bölgesinde giderek tirmanan, emperyalist müdahale veya kıskırt-malara bağlı çatışmalara, gerekse Kafkaslar'daki son duruma da baka-

rak, dünya ölçeğinde yaşanan bu gelişmelerin ve de artan bu çatışmalar-ın, 21. yüzyılın çatışmalar yüzüylü ola-cağı öngörüsünü doğrular nitelikte olduğu söylenebilir. Sistemin derin-leşen krizi ve içinden çıkmanın gide-rek imkansızlaşması, çatışmaların ya-kın gelecekte daha da tırmanacağına işaret etmektedir.

Tirmanan bu çatışmalar ise, sınıf çelişkilerinin de artık gizlenemez bi-çimde keskinleşmekte ve ezilen sınıf güçlerinin bu süreçte müdahale-leri de gözle görülür biçimde art-maktadır. İçinde bulunduğumuz yüz-üylü, daha şimdiden "çatışmalar yüz-üylü" damgasını vurmaya başlayan da esas olarak, ezilen sınıf güçlerinin, keskinleşen sınıf çelişkileri paralelin-de gerçekleştirdikleri bu müdahale-leridir. Emperyalist kıskırtmalar ve-ya işgal vb. doğrudan müdahaleler sonucu tirmanan emperyalist pay-laşma dönük çatışmalara, ezilen halk-ların lehine son verecek olan da, dünyanın ezilenlerinin bu müdahale-leri olacaktır. **Vakit, bu müdahaleleri ortaklaşmanın ve de büyütmenin vaktidir!**



# Filistin halkı, direnişin gür sesini yitirdi

(...)  
**Sakının hey**  
**kayaları döve döve şarkımı koparan şimşekten!**  
**Benim gençliğin yüreği!**  
**Benim beyaz kanatlı atlı!**  
**Benim yıkan putları!**  
**Kartalları tepeleyen şirleri benim eken**  
**tüm sınırlarına Suriye'nin!**  
**Zalim düşmana bağdım, ey Filistin, senin adına:**  
**"Ölürsem, ey böcekler, vücudumu didik didik edin!"**  
**Karınca yumurtasından kartal çıkmaz hiçbir vakit,**  
**yalnız yılan çıkar zehirli yılanlardan!**  
**Ben barbarların atlarını iyi bilirim.**  
**Bir ben durum onların karşısında,**  
**bir ben,**  
**gençliğin yüreğiyim her daim,**  
**yüreğiyim beyaz kanatlı atlıların.**

(Mahmud Derviş'in, "Filistinli Sevgili" şiirinden)

Filistin halkının acılarını, kavgasını ve onlarca yıldır süregelen Siyonist saldırıları, şiirlerinde ilmek ilmek dokuyan dünya çapında ün yapmış Filistinli şair **Mahmud Derviş** 9 Ağustos 2008'de yaşamını yitirdi. Derviş'in, Filistin halkını yasa boğan bu ölümü, **Filistin halkının acılarına yenilerinin eklendiği günlerde** gerçekleşti. Onun yaşama veda ettiği günlerde Gazze Şeridi'nde 6 Filistinli uygulanan ambargo nedeniyle tedavileri yapılamadığı için yaşamını yitiren-

rin sayısı 200'ü geçiyordu.

67 yaşında, geçirdiği bir kalp ameliyatı sonrası hayata gözlerini yuman şair, ardında, her biri 20'den fazla dile çevrilmiş olan, yüzlerce şiir bıraktı.

Mahmud Derviş, 1941 yılında, İsrail sınırları içinde bulunan Akko kentinin köylerinden El-Berva'da doğdu. Akko ve Derviş'in doğduğu El-Berva köyü hala İsrail sınırları içinde bulunuyor.

Derviş'in köyü, Filistin halkı tarafından **El-Nakba**, yani "felaket" olarak adlandırılan Siyonist devletin kurulmasına paralel olarak yaşanan, 1948 Arap-İsrail savaşı sı-

rasında saldırıya uğrayınca, ailesi ile birlikte köyünü terk etmek zorunda kalırlar. Bu zorunlu göç, Derviş'in çocuk yaşta yazmaya başladığı şiirlerle sürecektir. Şiirlerinde ağırlıklı olarak Filistin halkının yaşadığı zorluklara ve uğradığı zulme yer veren Derviş'in şiirleri daha genç yaşlarında yayımlanmaya başlar. Ancak Derviş Filistin halkının mücadelesine sadece edebi alanda değil, fiili faaliyetlerle de katılır. Böylece ilk gençlik yıllarında **El-Ard (Toprak)** hareketine katılır.

Takip eden yıllarda **El İttihad** gazetesinin ve de **El Cedid** dergisinin yazı işleri müdürlüklerini de yapan Derviş, şiirleri ve yazıları nedeniyle Siyonist ordu tarafından tutuklanır, ardından ise, 1970 yılında İsrail'den sürgün edilir. Sürgünün ilk iki yılında birçok Arap ülkesini gezen Derviş, İsrail ordusu tarafından

tutuklanmış, 1970 yılında İsrail'den sürgün edilmiş, 2 yıl birçok Arap ülkesinde dolaşmıştır.

Daha gençlik yıllarında İsrail Komünist Partisi'ne üye olan Derviş, 1983-1987 yılları arasında Kıbrıs Rum Kesimi'nde yaşadığı, 1984 yılında ise, 1982 Eylül'ünde, Sabra-Şatila katliamları sonrası yazdığı "Beirut Kasidesi" şiiri ile Lenin Ödülü'nü kazandı. 2002 yılında da Uluslararası Nazım Hikmet Şiir Ödülü'nü aldı.

Filistin halkının Siyonist işgale karşı yürüttüğü intifadanın dünyadaki sesi olan Mahmud Derviş'in Türkiye'de basılan şiir kitapları arasında **Zeytin Yaprakları** (1964), Filistinli Sevgili (1971), **Gecenin Sonu**, **Uzak Bir Sonbahar**'ın Hafif Yağmuru, **Celile'de Kuşlar Ölüyor**, **Düğümler**, **Uykudan Uyanıyor Sevgilim**, **Yedinci Deneme** bulunuyor.

Çok sayıda Arap ezgisinin dünya

çapında tanınması da yine Mahmud Derviş'in kaleminden çıkan şiirlerin, **Marcel Halife** tarafından yorumlanmasıyla gerçekleşti. Filistin ulusal marşı **Neşid el-intifada**'nın sözleri de yine şairin önemli şiirlerinden biridir.

Şiirlerinin büyük bölümün hapiste yazan Derviş, Arafat'ın öncülüğünde gelişen 1993 Oslo sürecini

de, Filistin davasına ihanet olarak adlandırıp, FKÖ'den istifa etti. Filistin'de son dönemde artarak süren HAMAS ve El Fetih arasındaki çatışmalara da karşı çıkan ve son şiirlerinde de bunu işleyen Mahmud Derviş, yaşamını yitirmeden önce Beyrut'ta ikamet ediyor ve Beyrut merkezli "**Şuuru Filistinliye**" dergisini çıkarıyordu.

## Mamak'ta yozlaşmaya karşı gençlik şöleni

Mamaklı gençler; Pir Sultan Abdal Derneği Mamak Şubesi Gençlik Komisyonu tarafından düzenlenen yozlaşmaya karşı gençlik şöleninde bir araya geldi. **17 Ağustos**'ta Hacı Bektaş-ı Veli (Tek Mezar) Parkı'nda gerçekleştirilen şölende halk ozanları, semah ekibi, PSKAD müzik topluluğu, şiir dinletisi, Grup Kızıl Türkü solisti yer aldı. Halkın ve gençlerin yoğun ilgisinin olduğu etkinlikte açılan kermes de ilgi gördü. Şölen, açılış konuşmasının ardından yapılan devrim şehitleri için saygı duruşu ile başladı. PSKAD başkanının yaptığı konuşmanın ardından halk ozanları ve semah ekibi sahneye aldı. Şiir dinletisinin ardından Erol Zavar ve diğer hasta tutsaklar için **29 Ağustos**'ta yapılacak olan eylemin çağrısı yapıldı. Yapılan çağrının ardından "**Devrimci tutsaklar onurumuzdur**" sloganı atıldı. Hala yollarla devam eden şölende Partizan olarak açtığımız standla ve etkinliğe yolladığımız dayanışma mesajı ile yerimizi aldık. Standımızın yoğun ilgi gördüğü şölen "**Yaşasın devrimci dayanışma**", "**Faşizme karşı omuz omuza**" sloganlarıyla son buldu.

(Ankara)



## Sanata bakışımız, sanatın işlevi ya da devrimci bir eleştiri olarak sanat -3-

Anlamalıyız. Bireyi toplumu anlamalıyız. Onların içinde, onlarla birlikte mücadeleyi anlamalıyız. Sömürrenler ve sömürülenleri, gerici iktidarı ve özlemine çektiğimiz ilerici iktidarı, eskiyi ve yeniyi anlamalıyız. Anlamak yapmakla özdeş değildir ama yapabilmek istiyorsak anlamak şart. Sanatımız kime nasıl hizmet edecek, kime nasıl saldıracak? Kimi övecek, kimi yerecek? Neyi isteyecek, neyi reddedecek? Bütün bunlar için anlamamız şart.

Marks'ı da Lenin'i de Mao'yu da ve başarı sağlamış pek çok önderi yetiştirmiş, onlara öğretmen olmuş bir büyük deniz olan halka gitmeliyiz. O, bu talebimize mutlaka cevap verecektir. Bizi reddetmeyecektir. Yeter ki biz, pratiğimizle, onlara götürdüğümüzle onları reddetmiş olmayalım. Yeniyi isterken geçmişin bütünü göz ardı ya da reddetmeyelim.

Bize sıçrama tahtası oluşturabilecek zengin bir kültür coğrafyasının üzerinde bulunuyoruz. Hitit, Frigya, Lidya, Sümer, Yunan, Roma, Bizans, Osmanlı gibi pek çok uygarlığın üzerinde yükselen ve onlarla ve diğer medeniyetlerle etkileşerek, bugüne kadar gelmiş, kendine özgü yaşayış biçimi oluşturmuş bir coğrafyada ya-

şıyoruz. Kuşkusuz bu yaşayış (düşünüş ve davranış) biçimlerinin toplama bir kültür oluşturmakta ve bu kültürün içinde bulunan ilerici öğeler de varlığını korumaktadır. İktidarların gericiliğine tezat halkın sahip çıkıp devam ettirdiği bu ilerici öğeler, bizim mücadelemizle daha ileri taşınmayı beklemektedir. Bu nasıl olacaktır?

Öncelikle biz Marksist'iz. Karşıımıza çıkan her olguyu sahip olduğumuz doktrinin süzgecinden geçiririz, eleştireci tarzda özümzeriz. Sanat ve edebiyatta iyi ve doğru olanı alır, yorumlar ve estetik düzeyde pratiğe uygulayarak ileri taşırız. "Demek ki feodal ya da burjuva sınıfların eserleri de olsalar eskilerin ya da yabancıların mirasını bir yana atmamalı ve ondan öğrenmeyi reddetmemeliyiz. Ne var ki, bu mirası devralmak, örnek olarak kullanmak, hiçbir zaman, kendi yaratıcı çalışmamızın yerini tutamaz". (Mao) Bu ikisi birbirini reddedecek şekilde karşı karşıya konulmamalıdır. Yeniyi ulaşmak için, her ikisinden de yararlanacak yaratıcı eserler ortaya konulmalıdır.

Bizler bunu yaparken, yani eski kültürü eleştireliliğimizle iyi ya da kötü öğelerine ayırırken, ne sadece

idealistlerin yaptığı gibi amacı gözetip sonucu göz ardı ederiz ne de mekanik materyalistlerin yaptığı gibi sonuca ağırlık verip amacı göz ardı ederiz. **Biz amaç ve sonuç arasındaki diyalektik bağa-birliğe ağırlık veririz.** "Kitlelere hizmet etme amacı ile kitlelerin onayını kazanma sonucu birbirine ayrılmaz bir biçimde bağlıdır; bu ikisi birleştirilmelidir." (Mao) Bizler bu diyalektik bağa kurarak eserlerimizi yaşatırız. Ve burada asıl olan, bizim öznel niyetimiz değil yarattığımız eserin (pratiğimizizin) kitlelerde yarattığı etkidir. Mesele pratiktir, sonuçtur.

Kitlelerin talebi doğru anlaşılmalıdır. Kitleler, kendine yabancı, kendi kültürünü toptan reddeden bir dayatmayı asla kabul etmeyecektir. Biz kitlelere yeninin tarifini yaparken kitleler bize kendi yaratımları olan kültürün ilerici öğelerini sunmaktadır. Biz bunu neden reddedelim?

Örneğin araştırmalar göstermiştir ki ve pratik gözlemlerimizden de çıkarabileceğimiz üzere, fiili işgal altındaki ülke halklarını bir kenara koyarsak işgalci ABD emperyalizmine karşı öfkeli ve kabarıkları halk bu top raklardadır. Halkımızdır. Bu bir kültürdür. Anti-emperyalist bir kültürdür. Geçmiş Osmanlı'nın son dönemlerine kadar uzanan ve o günden bu yana artarak devam eden bir kültürdür. Emperyalistlerin askeri (İncirlik Üssü, diğer ülkelerin askeri işgali vb.) ekonomik ve siyasi işgalleri (IMF, Dünya Bankası vb.) kitlelerde anti-emperyalist kültürü geliştirmiştir. **Bu kültür ilerici-dür.**

Filistin'in, Bosna'nın, Irak'ın, Afganistan'ın işgali bu kültürü kalicılaştırırken bir yandan da halklar arasındaki dayanışma duygusu gelişmiş, gerici iktidarlara duyulan öfke artmıştır. **Bu bir kültürdür ve ilerici-dür.**

Ormanların yok edilmesine, akarsuların ve göllerin kirlenmesine, yaban hayatının ki-

yımına, şirketlerin doğaya verdiği arıtılmamış atıklara vs. karşı duyarlılık artmış kendiliğinden eylemlerleşmiştir. **Bu bir kültürdür ve ilerici-dür.**

Yerel sanatların, iletişim aygıtlarının gelişimiyle çok geniş kesimlere ulaşımı mümkün olmuş, sadece Türkiye'de değil dünyanın uzak ülke halklarımız da beğeni kazanmıştır. Bu sanatların içerisinde emperyalist kültüre karşı halkın kendi yaşamından yansıttığı ilerici öğeler bulunmaktadır. **Bu ilerici bir kültürdür.**

Sinemamızda Yılmaz Güney'in açtığı çığır hala yolumuza ışık tutmaktadır. Hala halkımızın geniş kesimi tarafından Yılmaz Güney'in seviliyor oluşu kitlelerde bizim devrimci sanatımıza duyulan açlığın varlığını gösterir.

Fazla örneğe ne hacet; biz halka giderken onu toptan reddeden bir anlayışta olmayacağız. Bu konudaki fenerimiz Mao'dur; "Milli biçim enternasyonal öz."

Bu şu demektir; Bizler Yeni Demokratik Kültürü oluşturmaya çalışırken devrimci sanatımız Marksizm-Leninizm-Maoizm'in evrensel geçerliliğiyle devrimci faaliyetimizin "pratiğini eksiksiz ve doğru bir biçimde birleştirelimiz." (Mao) Ya da, başka bir anlatımla Marksizm-Leninizm-Maoizm'in evrensel geçerliliğiyle halkımızı kendine özgü milli özelliklerini birleştirelimiz. Bu, ka-ba formlerle, şematik olarak uygulanabilecek bir şey değildir-olmayacaktır. Halkımızı diğer halklardan ayıran duygu ve düşünüş biçimleri, dil biçimleri, farklı ve çok çeşitli folklorik özellikleri vardır. Ezilen Kürt ulusunun ve çeşitli milliyetlerden azınlıkların mevcut oluşu bu çeşitliliği artırmaktadır. Bu haliyle yer-yüzündeki pek çok ülkeden daha zengin bir kültür özelliğindedir. Biz bu farklılığı birleştirmek, tek bir kalıba dökmek ayırtılmamak istemiyoruz. Bu çok çeşitliliğe bir zenginlik olarak bakıyoruz ve bu zenginliğin bize de, yaratmak istediğimiz kültür

için geniş imkânlar sağlayacağına inanıyoruz. Fakat onu bir bütün olarak almak yerine, ilerici olan yanını sahipleniyoruz. Onu Marksizm-Leninizm-Maoizm'in evrensel geçerliliğiyle sahip özüyle yoğurup yeni bir kültür yaratmak istiyoruz.

Farklı ulusların kültürleriyle, ulusumuzun ve Kürt ulusunun kültürleri bir ve aynı değildir. Tarihsel etkileşimden dolayı bazı benzerlikler bazı ilerici-demokratik taleplerin benzeşmesi farklı ulusların kültürlerini ayırtmaz. Marksizm-Leninizm-Maoizm'in evrensel geçerliliğinden bahsederken de bunu, bütün kültürleri ayırtılmamak olarak ele alamayız.

Fakat enternasyonal proletaryanın bir parçası olarak Türkiye'de Yeni Demokratik Devrim yürütüştüğümüzde devrimci sanatımız, yaratacağımız Yeni Demokratik Kültür sayesinde halklarımızın eski kültür biçimlerini enternasyonal proletaryanın görüşüyle yeni bir öze kavuşturur ve onun -enternasyonal proletaryanın bir parçası yapar.

Bizler farklı kültürlerle etkileşimde bulunmanın kötü bir şey olduğunu söyleyemeyiz. Çünkü nitelik bakımından, farklı ülkelerde güçlü sanat eserleri de mevcuttur. Bunlardan yararlanmayı reddedemeyiz.

Bunlarla birlikte coğrafyamızın eski tarihini bilmeli ve oralarından da yararlanmalıyız. Bizler toplumsal diyalektik bağın, ilerici öğelerin gerici öğelerin bağrında oluştuğunu ve oralarından yararlanmanın bizi güçlendireceğini biliriz.

Toplumsal yaşamın insan kafasındaki yansımaları olarak sanatın gelişiminde toplumsal gelişimin uygunluk sağladığını biliriz. Bu bakımdan farklı kültürlerden, tarihte de öğrenebiliriz, öğrendiğimizi Marksizm-Leninizm-Maoizm'in eleştirel süzgecinden geçirip yeniyi ulaşabiliriz.

Bütün bunları düşünürken, pratiğe uygularken hatırdı tutmaktan bir an bile vazgeçemeyiz şey, genel mücadelenin ihtiyaçlarının bir parça-

sı olarak pratik sergileyeceğimizeyiz. Genel faaliyeti bir makine gibi düşünen sanat çalışmalarımız da bu makinenin bir parçası olduğu yönünde bir benzetmeyle bu konuya daha önce kısaca değinmiştik ama konunun önemine dair bir kere daha vurgu yapmakta fayda var. Çünkü Proletarya Partisi'nin strateji ve taktiklerini genel ve dönemsel teorik, pratik yönelimini dikkate almadan sanatçıların kendi başına çaba sarf etmeleri hem sanatçıya, onun eserine, kitlelere bir faydası olmayacağı gibi (geçici başarıları olsa da) Proletarya Partisi'nin bir parçası olma sorumluluğunu yerine getirmeyi için de bir katkı sağlamayacaktır.

Bu noktada Proletarya Partisi ile proleter sanatçı arasında son derece açık-belirgin bir diyalektik bağ vardır-olmalıdır. Genel olarak söylesek; Proletarya Partisi, sanatçının gelişimi ve yeteneklerini kullanabilmesi için onu teşvik eder, imkân ve olanaklarını sunar, ideolojik olarak eğitir, enternasyonal yolu gösterir. Sanatçı ise, sunulanları kendisini ve sanatını geliştirmek üzere kullanır ve üretimlerini hem partiye -kadro, üye, sempatanlara- hem de kitlelere sunar. Böylece genel yönelimle örtüşecek biçimde devrimci kültür düzeyini ileri taşımak için halka hizmet etmiş olur.

**Bu ikisi -parti ve sanatçı- arasındaki karşılıklı ilişki biçimi birbirini destekleyip geliştiren bir diyalektik ilişki biçimidir.**

"Partinin sanat ve edebiyat alanındaki çalışmasının, partinin çalışmalarının tümü içinde kesin ve belirli bir yer vardır ve bu çalışma partinin belirli bir dönem için saptadığı devrimci görevlere bağlıdır." (Mao) Eğer sanat sınıflar üstü değilse, siyasete bağımlıdır da. Öte yandan siyasete de önemli etki yapar. Böyle düşünürsek bütünü algılayabiliriz. Devrimci faaliyetimizin her birini tek tek ele alır da diğer faaliyet biçimleriyle bağını kuramazsak bir bir ilerleme kaydedemeyiz.

(Devam edecek)





**Yaşama ışık tutan sözler...**

Düzeltilmesi gereken bir yanlışlık, doğruluktan daha ağır bir yükür. **Dag Hammarskjöld**

Az şey bilirsek bir şeyin doğruluğuna emin olabiliriz, bilgi artınca kuşku da artar. **Goethe**

Ölçümler beklediğim gibi çıkmazsa ne mi hissederim? Tanrı için üzülürüm, çünkü kuram doğru. **Albert Einstein**

Sözcükler bir adamın zekasını gösterebilir, ama amacını gösteren eylemlerdir. **Benjamin Franklin**

Kendini tanımak, şu anda olduğumuz noktaya olmak istediğimiz nokta arasındaki yoldur. **Sokrates**

Koca selleri meydana getirenler küçük dereciklerdir. **Shakspeare**

Oyun bitti mi şah da piyon da aynı kuyuya girer. **İtalyan atasözü**

Sen izin vermediğin sürece hiç kimse seni aşağı göremez. **E. Roosevelt**

Uçurtmalar, rüzgar kuvvetiyle değil, bu kuvvete karşı uçtukları için yükselirler. **W. Churchill**

Yerinde sayanlar, yürütenlerden fazla ayak patirtısı yaparlar. **Cenap Şahabettin**

**Merhaba**

Deri sektörüne bağlı DESA Deri'de çalışanlar, Deri-İş Sendikası'na üye olduklarından dolayı işten atıldılar. DESA'nın Düzce'deki fabrikasında çalışan 41 işçi 29 Nisan 2008'de, DESA'nın Sefaköy'deki fabrikasında ise, 3 Temmuz'da 1 kadın işçi sendikal faaliyet yürüttüğünden dolayı patron tarafından işten atıldı. İşten atılan işçiler, gerek Düzce'de gerek Sefaköy'de, onurlu bir şekilde direniyorlar. Bu sürece içerisinde Düzce'de defalarca sendika yöneticileri ve işçiler gözaltına alınmış, Sefaköy'de ise, sendika yöneticileri ve kadın işçi patronun suç duyurusuyla gözaltına alınmıştır. DESA deyip geçmeyin. Çünkü Türkiye'deki deri markalarının en büyüklerinden biridir. **DESA patronu aynı zamanda Başbakan'ın danışmanıdır.**

Sınıf dayanışmasını büyütmek amacıyla, biz bir grup liseli işçi köylü okurları olarak, DESA işçilerinin sürdürmüş oldukları onurlu mücadelesine katkı sağlamak ve daha fazla kitlelere ulaştırmak ve de DESA ürünlerini kitlelere boykot ettirmek amacıyla, bu sene 6. sı düzenlenen "Barışarock" festivalinde, Deri-İş Sendikası'nın DESA ürünlerini boykot amaçlı çıkarmış olduğu bildirilerin dağıtımını gerçekleştirdik. Önceki senelere göre katılım az olduğu ve aslında sınıfsal zeminden kopuk olan festivalde, birçok belgesel gösterildi ve söyleşiler yapıldı. Bizler bildiri dağıtımına, kurumların açmış olduğu standlara vererek başladık. Bir standta da YÖRSAN direnişisiyle ilgili bildiriler vardı. Bizim bildirimizi yönettiğimizde gayet sıcak karşıyorlar ve direnişle ilgili sorular soruyorlardı. 2 gün boyu süren festivalde yaklaşık 1.500 tane bildiri dağıtımını yaptık. Bizleri mutlu eden ise verdiğimiz bildirilerin gerçekten ilgi görmesi ve okunmasıydı. Bizler açından gayet verimli bir çalışmadık. Buradan bir kez daha onların (DESA işçilerinin) onurlu mücadelelerinde yanlarında olduğumuzu bildirmek istiyoruz.

(Liseli İK okurları)

**ÖSS duvarına protesto!**

16 Ağustos Cumartesi günü saat 14.00'te **Beyoğlu Galatasaray Lisesi** önünde aralarında YDG'nin de devrimci gençlik örgütlerinin ortak düzenlediği, ÖSS karşıtı bir basın açıklaması yapıldı. Yerleşime sonuçlarının açıklanmasıyla birlikte sınavın her aşamasında olduğu gibi bu aşamasında da sorunlar yaşayan ve bir kere daha ÖSS nezdinde eğitim sisteminin çarpıklığını protesto eden ÖSS mağduru gençler bir kere daha alanlara çıktılar.

Ortak basın açıklamasının okunduğu eylemde sık sık, "**Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim**", "ÖSS'ye inat yaşasın hayat" vb. sloganları atıldı. Kitle adına basın açıklamasını okuyan **Gülçin Çiftçi**, 1.5 milyon öğrenciyi ve ailelerini ilgilendiren sınavın 9 milyar dolar aktarılarak gerçekleştirildiğini hatırlatarak, "bu sene de sınavın kazananları değişmedi" dedi. Ve "Derşaneler, dolarla özel ders veren etüt merkezleri, çaresiz öğrencileri ekme kapağı belleyen sınav dergileri de bu senenin kazananları arasındaydılar" şeklinde açıklamasını sürdürdü. Sınav kazananların özellikle Anadolu, Fen ya da özel lise mezunu oldukları da ayrıca belirtilerek sınavı kazananların(ciddi bir kısmının) imkân ve ayrıcalıklara sahip oldukları özellikle vurgulandı.

(Bir YDG okuru)

**BAŞSAĞLIĞI**

**Okurumuz Ali Özkan'ın abisi Mehmet Özkan 15 Ağustos 2008 tarihinde vefat etmiştir. Ailesi ve yakınlarına başsağlığı diliyor, acılarını paylaşıyoruz.**

**Ankara Partizan**

Bahçelievler'de 22 yaşındaki **Cem İnci** polis tarafından kurşunlanarak öldürüldü.

Bahçelievler'de oturan Cem İnci arkadaşı ile birlikte 8 Ağustos günü sokakta yürürken üzerine dökülen meyve suyuna sinirlenerek kendi kendine söylenirken söylediklerini üzerine alınan polis memuru **Mustafa Atasoy** tarafından sokak ortasında öldürüldü.

İnci'yi kurşunlayarak ağır yaralayan Mustafa Atasoy "**bizim sokakta birini vurdum, kalabalık gelin**" diyerek arkadaşlarını çağırdı. Kısa süre içinde 100'e yakın polis olay yerine gelirken yerde kanlar içinde yatan İnci'ye ancak diğer polisler geldikten sonra ambulans söylediklerini üzerine alınan polis memuru **Mustafa Atasoy** tarafından sokak ortasında öldürüldü.

**Polis bir genci daha öldürdü**

önünde katletti. İnci'nin yanında yürüyen arkadaşının müdahale etmek istemesi üzerine kafasına silah dayayarak tehdit eden polis terör estirdi. Cem İnci kaldırıldığı hastanede kan kaybından yaşamını yitirirken polis de arkadaşlarına sarılarak kelepçesiz bir şekilde gözaltına aldı ve Bakırköy Adliyesi'ne sevk edildi.

Polis cinayetlerini müferit olaylar şeklinde değerlendirmesine alışık olduğumuz emniyet müdürlüğü yine bu geleneğini bozmadı ve polisi aklarak Cem İnci'nin boğuşma sırasında yaralandığını açıkladı.

Ülkemizde gün geçmiyor ki bir polis cinayeti yaşanmasın. "**Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanunu**" ile adam öldürme hak-

kı resmen tanınan polis terör estiriyor. İnsanları gözaltına alıyor, sorguluyor ve cezasının ne olacağına anında karar veriyor. Tıpkı Beyoğlu Polis Karakolu'nda öldürülen **Festus Okey**, İzmir'de aracı ile seyahat ederken başından kurşunlanan **Baran Tursun**, Avcılar'da parkta otururken polis tekmesi ile yaşamını kaybeden **Fezullah Ete** gibi...

Ergenekon'la birlikte kamuoyuna çarşaf çarşaf dökülen belgelerle halk düşmanlığı kitlelere kanıksatılıyor. Birçok katliamın bilinmesine rağmen hesap sorulmadığı işlenenek "**yapılanların yapanların yanına kâr olarak kaldığı**" mesajı veriliyor. Kuşkusuz bunu en çabuk polisler "**algılıyor**" ve "**yaşama geçiriyor**". Toplu-

mun önemli bir kesimi ise bunu "ayağını denk almak" şeklinde yorumluyor. Şiddet ve terör devletin geniş kitleleri baskı altında tutmasının vazgeçilmez öğeleri. Toplumun korku ikliminde yaşaması ve her bireyin her an başına bir şeylerin gelebileceği endişesi taşıması iktidarın kitlelerin ruhundaki baskı gücünü oluşturur. Şiddet devletin tüm organlarından karakteristik bir özellik taşıyarak birlikte görünüşü farklılık içeriyor. Polis, iktidarın şiddetini, terörünü en açık hale toplumu önünde sahnelediği alanlardan birini oluşturur.

Bu yüzden polis şiddeti müferit değil aksine son derece bilinçli, planlı ilerleyen bir hat izler.

(İstanbul'dan bir İK okuru)

**Sevgili İK çalışanları, merhaba**

Sizlere bu mektubu yazmamın amacı bulunduğumuz hapishanede yaşadığımız hak ihlallerinden küçük bir kesiti paylaşmak ve sizler aracılığıyla kamuoyuna duyurmak.

Öncelikle kendimi tanıtım. Tutuklanma sebebim, devletin deyimle "suçum" insan olmanın gereği olduğunu düşündüğüm hapishanelerde tutuklanarak katledilmesini protesto etmek. Evet, 26 Eylül 1999'da F tiplerine, hücrelere geçişin provası olarak değerlendirilen ve 10 devrimci tutuşağın katledildiği Uluçanlar Hapishanesi'nde şehit bulunan **Ümit Altıntaş**'ın cenaze törenine katılmaktan yargılandım. 40 kişinin yargılandığı dava, Yargıtay'da zamanaşımına uğradığı için düştüğü halde hukuksuz bir şekilde tek tutuklama kararı kesilen ben olduğumu 2007 Aralık ayında ziyarete geldiğim Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi'nde "aramam olduğu" gerekçesiyle gözaltına alındığımda öğrendim. **Traji-komik bir şekilde ziyarete geldiğim hapishaneyeye tutsağ olarak girmiş bulundum.** Şu an Mahkeme'nin verdiği süre dolduğu ve tahliye olmam gerektiği halde hapishane idaresince "iyi halli olmadığımıza" karar verilerek tahliye engelleniyor. Gerekçe ise verilen disiplin cezası...

Burada yaşanan bir dizi hak ihlali, tutuklar üzerinde tecrit içinde tecrit yaşatarak, her hak talebini işkenceye çeviriyor. Sağlık sorunları ve tedavi hakkımızın engellenmesi, keyfi disiplin cezaları en temel yaşadığımız sorunlar. Hapishane idarelerine verilen yetkinin yarattığı keyflikle yaşadığımız hak ihlalleri, disiplin cezalarının boyutunun, şeklinin belirlenmesinde daha net ortaya çıkıyor. En ufak bir hak talebimizi, hakkımızı savunmamız üst boyutta disiplin cezaları ile karşılık buluyor.

"Disiplin cezası" verilme nedeniyle ise **11 Nisan 2008** tarihinde açık olması gereken saatte havalandırma kapımızın kilitlenmesini, havalandırma hakkımızın gaspedilmesine karşı çıkmamız. Kapımızın kilitlenmesine istemememiz üzerine darp edilerek zorla hücrelerimize kapatıldık. Ve ardından hakkımızda "aramaya engel olmanın" disiplin soruşturması açılarak "iki ay ziyaret yasağı" ile "cezalandırıldık". Bu da yetmiyormuş gibi darp edildiğimiz doktor raporu ile belgelendiği halde ayrıca "**görevli memuru darp ettiğimiz**" iddia edilerek hakkımızda dava açıldı.

Benim yaşadığım, disiplin cezalarının keyfiliği ve sonuçları itibarıyla birçok tutuşağın maruz kaldığı çarpıcı uygulamaların

yalnızca biri.

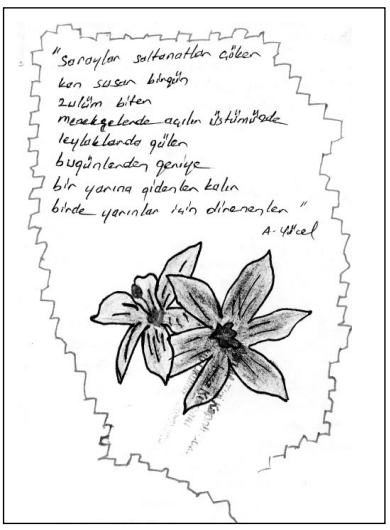
Hali hazırda hapishanelerde uygulanan 2005 yılında yürürlüğe giren **Ceza İnfaz Kanunu (CİK)** hapishane idarelerine yoruma açık birçok yetki vermiş durumda. Bunlardan biri de **hükümlünün infazını yakma** yetkisi. Yani mahkemenin verdiği cezaya göre normal tahliye olması gereken tarihte, kaldırılmama disiplin cezası varsa hükümlünün tahliyesi hapishane idaresi tarafından engelleniyor. Ve idare de bu yetkisini kullanmaktan asla imtina etmiyor! Yasağa göre yargılama sonucu, alınan ceza süresini dolduran hükümlülere tahliye olabilmesi için iyi hal koşulu getiriliyor. 'İyi hal'in tespit edilmesi de hapishane idaresinin insafına bırakılmış durumda.

Kısacası bana verilen bu "ceza" nedeniyle 17 Temmuz'da tahliye olmam gerekirken hapishane idaresi kendisine verilen mahkemeler üstü yetkiye göre "iyi halli olmadığımıza" karar vererek infazımı yakıp, "disiplin cezası" 8 Temmuz'da olduğu halde bir de üç ay kaldırılma tarihini ekleyerek **6 Ekim'e** kadar tahliyemi engellemiş oldu. Tabi bu arada yeni bir disiplin cezası daha vermeye gerek duymazlarsa!

Uluçanlar Katliamı'nın üzerinden 9 yıl geçti. 9 yıldır katledilenler değil katledilenler, protesto eden-

ler yargılandı. Ve katliamın sorumluları cezalandırılmadı. **10 tutuşağın "devlet görevlilerince" öldürüldüğü TBMM tarafından da belgelendiği halde sorumlular cezalandırılmak yerine terfi ettirilerek ödüllendirildiler.** Uluçanlar Katliamı'nın ardından terfi ettirilene katliamı yönlendirenlerden **Albay Ali Öz'ün** adı şu anda Hrant Dink'in katledilmesinde "ihmal" olduğu gerekçesiyle sık sık geçiyor. **Her ne kadar Ali Öz'ün hafıza problemi olsa da bizler bu suçlarını hiçbir zaman unutmamak/unutmayacağız!**

Yolsuzluklarla devleti dolandıranlar, onlarca, yüzlerce insanı katleden ellerini kollarını sallayarak yeni katliamların yolsuzlukların planlarını yaparken, bizler, insanlık görevimizi yerine getirerek bu katliamlara sesimizi her zaman yükselttiğimiz için tecrit hücrelerindeyiz. Uluçanlar Katliamı'nın 9. yıldönümü yaklaşırken tüm duyur-



lu insanları katliamı protesto etme "suçunu" işlemeye, 10 devrimci tutuşağı anmaya çağırıyorum. Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi'nde bedenlen tuksak ama yüreği, beyni özgür olan tüm devrimci kadınlardan kucak dolusu selamlarımızı gönderiyor, çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

**Sema Gül 27.07.2008**

**Tarsus'ta okurlarımıza baskı**

Tarsus Şahin Mahallesi'nde **10 Ağustos 2008** Pazar günü akşam gazete dağıtım ve ev ziyaretlerine çıktık. Saat 20.20 sıralarında gazetemin okuru bir ailenin evine girdiğimiz sırada ihbar üzerine geldiği anlaşlan polis (direkt girdiğimiz eve gelmesi ihbar edildiğimizi doğruluyor) kimlik kontrolü yapmak istedi. Gerekçesini sorduğumuzda "**mahalleden olmadığımızı, orada ne yaptığımızı**" sordular. Ev halkını terdihin getirmek için kimliklerimizi verdik. GBT kontrolünden sonra elimizdeki gazeteleri almak istediler. Vermeyeceğimizi söyledik. Toplatması olup olmadığını sordular. Olmadığını söyledik. Bu arada başka bir polis, ev sahibini diğer köşeye çekmiş sorguluyordu. Yanlarına gitmek istediğimizde, diğer polisler araya girerek engel olmaya çalıştı. Polislerden biri "**Bu gazeteyi parayla mı satıyorsunuz, dağıtma yetkiniz var mı, kimselere veriyorsunuz, gazete size nasıl ulaşıyor, gazete okumak isteyen gider bayiden alır size ne, bu işten ne çıkarınız var?**" gibi sorularla üzerimizde baskı kurmaya çalışıyordu. Bu arada ev sahibinin yanındaki polis yanımıza geldi. Özellikle yanımızdaki genç arkadaşlara yüklenmeye çalışıyorlardı. Duruşumuzdaki netlik üzerine

caydırma politikasından vazgeçerek, "sizi bir daha buralarda görmeyelim, hemen terk edin bu mahalleyi" gibi sözlerle tehdit etmeye başladılar. "Ne zaman istersek, o zaman gideriz" diyerek karşılık verdik. Önce polisin çıkmasını bekledik, sonra biz de tekrar geleceğimizi söyleyip evden ayrıldık.

Polisler tahmin ettiğimiz gibi birkaç metre ilerde bizi bekliyorlardı. Başka bir eve girip girmeme konusunda tereddüt ettik, çünkü gireceğimiz eve de baskı yapacaklarını biliyorduk, bu yüzden dağıtım son verme kararı aldık. Geriye dönerken de sürekli bizi taciz ediyorlardı. Aracı bir kaç kez arkamızdan üzerimize doğru sürdüler. Arkamızdaki ekibin yalnız olmadığını daha sonra anladık. Çünkü biz iki gruba ayrılmıştık ve her grubun peşine bir araba takılmıştı. Belli bir süre sonra peşimizi bıraktılar.

Daha sonra bölgedeki okullarımızla bir toplantı yaptık. Toplantı sonucunda hafta sonu daha kalabalık bir grupla aynı mahallede dağıtım çıkması karar verdik. Bu tip baskı ve yıldırma politikalarına karşı gazetemizi halkımıza ulaştıracağımızı, onların sesi olmaya devam edeceğimizi herkesin bilmesini istiyoruz.

(Şahin Mahallesi'nden İK okurları)

**Merhaba;**

Bizler Taşdelen İK okurları olarak, bu yıl 8.si düzenlenen Munzur Kültür ve Doğa Festivali'ne katıldık. Aramızda Dersimli olmayan veya Dersimli olup da, ilk defa giden arkadaşlar vardı. Dersim'e gittiğimizde, neden Dersim diye ısrar edildiğini de anlamış olduk. Çünkü Dersim, gerek insanların aydın ve cana yakın oluşu, gerek coğrafi olarak harika bir yer. Dersim'de daha ilk günden **İK**, Partizan ve **YDG** olarak açtığımız standımıza, Dersim halkının ilgisi çok büyüktü. Gerek çat kapı, gerek halk içinde, gerekse esnaf arasında, insanların ilgisi çok güzeldi. Her yerde çok sıcak karşılandık. Festivalin düzenlendiği ilçelerde, festival alanına Partizan flamları ve İK gazeteleri ile girdiğimizde, insanların bizleri alkışlarla karşılamaları çok güzeldi. Bu bize insanların bizlerden ne beklediğinin bir göstergesiydi. Festivalin ilk günü merkezde gerçekleşti ve iyi bir atmosferde devam etti.

2. günü gidilen Pertek'te, polisin halk üzerindeki baskısını yakından gördük ve İK okurları olarak biz de fazlası ile yaşadık. **Partizan Şehit Tutsağ Aileleri**'nin başlatmış olduğu, şehitlerimizin mezarlarının yapımı için, Pertek'ten bazı arkadaşlarımız mezarı Hozat'ta bulunan **Suna Yıldırım**'ın mezar yapımı için Hozat'a geçtiler ve mezar yapımında bulundular. 3. gün Hozat'ta yapılan festival büyük bir coşku ile geçti. Özellikle Hozat halkının ilgisi çok güzeldi. Git-

timmiz her yerde çok güzel karşıladılar. 4. ve son gün Ovacık'ta yapılan festivalde bizler Partizan olarak tam katılım sağladık. Ovacık'ta festivale giderken şehit mezarlarımızı da ziyaret edip, kitlesel anmalar yaptık.

Munzur'da yapılmak istenen barajlara karşı, saat 15.30'da merkezde gerçekleştirilecek olan, miting kitlesel katılmak için, Ovacık'tan erken ayrıldık. Saat 18.00 sularında Dersim merkezde başlayan yürüyüşe katılım oldukça yoğundu. Mitingin sonunda yapılan basın açıklaması ile miting bitirildi. Bizler de standımızın başına geçip, toparlanmaya başladık. Akşam saat 23.00'te otobüslere binip, İstanbul'a hareket ettik.

Festivalin yapıldığı ilçelere giderken ve dönerken olduğu gibi, otobüste türküler, marşlar söyleyerek, yolculuğu daha zevkli hale getirdik.

İstanbul'a indiğimizde üzerimizde tatlı bir yorgunluk ve Dersim halkıyla kucaklaşmış olmanın mutluluğu vardı.

Bizler Taşdelen İK okurları olarak sesleniyoruz: Dersim'de yapılmak istenen barajlara, siyanürlü altın aramalarına, Dersim halkına dayatılmak istenen koruculuk sistemine, çeteleşmeye, yozlaşmaya karşı, Dersim halkının geçit vermeyeceğini biliyoruz. Çünkü Dersim Onurdu ve Dersimliler ve Dersim dostları onurlarına sahip çıkacaklardır!

(Taşdelen İK okurları)



## Belediye işçileri toplu sözleşmede kararlı



Belediye-İş Sendikası ile Büyükşehir Belediyesi arasında devam eden görüşmelerin tıkanması üzerine işçiler eyleme geçti.

13 Ağustos günü Sarayhanede bulunan Belediye-İş Sendikası önünde bir araya gelen işçiler "Zafer direnen emekçinin olacak", "Belediye işçisi köle değildir" sloganları ile Büyükşehir Belediyesi önüne kadar yürüdü. Burada yapılan basın açıklamasında elektrige, doğalgaza zam yapıldığı ve işçi ücretlerinin yaşanan enflasyon karşısında eridiği dile getirilerek kaybin karşılanması istendi.

Hatırlanacağı üzere Belediye-İş Sendikasının 17 Temmuz'da yapmak istediği eyleme polis saldırmıştı. Grev kararını baskılara rağmen asan işçiler geçen süre içinde Büyükşehir Belediyesi'nin uzlaşmaz tutumu ile karşılaştı. Büyükşehir ücretlere yüzde 14 zam yaparken işçilerin talebi enflasyon oranının üstünde, ilçe belediyelere verilen oran kadar yani yüzde 20'nin üzerinde bir zam. Görüşmelerin tıkanması üzeri-

yon karşısında eridiği dile getirilerek kaybin karşılanması istendi. Hatırlanacağı üzere Belediye-İş Sendikasının 17 Temmuz'da yapmak istediği eyleme polis saldırmıştı. Grev kararını baskılara rağmen asan işçiler geçen süre içinde Büyükşehir Belediyesi'nin uzlaşmaz tutumu ile karşılaştı. Büyükşehir ücretlere yüzde 14 zam yaparken işçilerin talebi enflasyon oranının üstünde, ilçe belediyelere verilen oran kadar yani yüzde 20'nin üzerinde bir zam. Görüşmelerin tıkanması üzeri-

ne yeni eylem takvimini açıklayan sendika 14 Ağustos günü Belediye'nin önünde yarım saatlik oturma eylemi gerçekleştirdi. İşçilerin oldukça öfkeli olduğu eylemde konuşan Belediye İş 2 Nolu Şube Başkanı Hasan Gülüm; grevden Belediye'nin sorumluluğunu söyledi ve işçinin enflasyonun altında ezildiğini dikkat çekti. Belediye-İş Sendikasının açıkladığı takvime göre birçok ilçede yapılacak bildiri dağıtımları ve eylemlerin ardından 26 Ağustos'ta Zeytinburnu Belediyesi'nde grev gerçekleştirilecek.

İşçi-köylü gazetesi olarak eyleme katılan işçilere süreçte dair düşüncelerini sor-

- **Grev kararının asılmasının üzerinden yaklaşık 1 ay geçti. Görüşmelerin geldiği aşamaya ilişkin neler söyleyeceksiniz?**

**Cengiz İrmak;** Görüşmeler tıkanmış durumda. Bizim Şubat ayından beri talebimiz 60 milyon taban yüzde 5 zam, işveren yüzde 8 ile geldi bu yüzden görüşmeler tıkanmış. Grev aşamasına geldik. İstanbul gibi bir şehirde imzalanan toplu görüşmeler var. İmzalanan sözleşmelerin en düşüğünü bize uyguladılar biz kabul etmeye razıyız. İlçeler 60 milyonun üzerinde sözleşme im-

zalamasına rağmen Büyükşehir Belediyesi bunu işçisine fazla görüyor.

- **Siz kaç yıldır çalışıyorsunuz, gelişmelerle ilgili neler düşünüyorsunuz?**

**Ali Haydar Özcan;** 32 yıllık bir işçiyim.

1 Mart 2008'den itibaren toplu sözleşme görüşmeleri devam ediyor. O günden bugüne işveren cephesinden bize göre hiçbir gelişme olmadı. Bugüne kadar iyi bir ortam yakaladık diye bekledik. Sabrettik, bugünlere geldik, sabrın da bir sınırı var. Biz Türkiye emekçilerini yanı sıra alarak hakkımızı söke söke alacağımıza inanıyoruz. Bunun adınımlarını attık. Bugünlere geldik. Kendi emegimizin karşılığını almamızın yollarını arıyoruz.

- **Siz görüşmeleri nasıl yorumluyorsunuz?**

**Mansur Yılmaz;** İnsanca yaşamak ve ekmeğimizi kazanmak için buradayız. İşveren adım atmıyor, ama biz direnmeye devam edeceğiz. İşçi olarak moralimiz çok iyi. Belediye yaşanan zamları görmüyor. Zamlara karşı perişan olmuşuz. Bu yüzden maaşlarımızın da yükselmesini istiyoruz. Şu an aldığımız maaşla hiç geçinemiyoruz. 2 tane çocuğum var ilerde nasıl okutacağım diye düşünüyorum. (İstanbul)

## E-Kart ve Unilever direnişlerine kararlılık hakim



Emperyalist neo-liberal politikaların parçası olarak hayata geçirilen sosyal yıkım saldırılarının tetiklediği direnişler kararlılıkla sürüyor.

Büyük bölümü, sosyal yıkım saldırılarının başında gelen örgütsüzleştirme saldırısına bağlı olarak yaşanan bu direnişlerin yoğunlaştığı bölgelerden biri olan Gebze havzası, adeta direniş havzasına dönüşüyor. Her biri aylar süren bu direnişlerden Unilever ve E-Kart direnişleri de, ilk günkü kararlılıkla devam ediyor.

### Unilever'de bekleyiş sürüyor

Dünyanın birçok ülkesinde faaliyette olan Unilever şirketinin sendikaya tahammülsüzlüğü sonucu işten atılan, TÜMTİS üyesi işçiler, fabrikanın karşısına kurdukları çadırda gerçekleştirdikleri grevde, 80'li günleri geride bırakmış bulunmaktalar. Grevin 80. gününde görüştüğümüz TÜMTİS İstanbul Şube Sekreteri **Ali Rıza Atik**, patronun hala görüşmeye yanaşmadığını ve grevci işçilerin bekleyişlerini aralıksız sürdürdüğünü söylüyor.

İşçilerde herhangi bir yığılmanın söz konusu olmadığını, ilk günkü kararlılıklarının devam ettiğini söyleyen Atik, önümüzdeki aylarda (11 Eylül ve 16 Ekim) görülecek olan itiraz davalarının gidişatını beklemediklerini de sözlerine ekliyor.

### E-Kart direnişleriyle uluslararası dayanışma

Gebze Havzası'nda bulunan ve Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet sürdüren E-Kart fabrikası işçilerinin direnişi de, patronun ısrarla görüşmeye yanaşmaması nedeniyle, 70'li günleri geride bıraktı. Çok sayıda ziyaretin gerçekleştiği direnişe, en büyük desteklerden biri de UNI'dan (Union Network International- Uluslar arası Sendika Ağı) geldi. Direnişteki E-Kart işçilerinin bağlı bulunduğu Basın-İş Sendikası'nın da aralarında bulunduğu, toplam 900 sendika ve 15 milyon çalışana üye olarak bünyesinde toplayan sendika, E-Kart işçileriyle dayanışma kampanyası başlatmış bulunmakta. Dünyanın birçok bölgesinde yürütülen kampanyaya internet üzerinden de ulaşmak mümkün. (Kartal)

## DESA işçileri: "İnadına sendika, inadına direniş" tavrında ısrarlı

Sendikaya üye oldukları için, önce Düzce'de sonra da Sefaköy'de bulunan DESA fabrikalarından atılan işçilerin, iki fabrika önünde gerçekleştirdikleri direnişler sürerken, patronun direnişi boşa çıkarma girişimleri de devam ediyor.

Düzce'deki direniş 3 ayı geride bıraktı, sendikadan içeride çalışan işçileri üye yapma girişimleri de devam ediyor. 600'ün üzerinde işçinin çalıştığı fabrikada, sendikalı işçilerin sayısı 300'ü aşmış bulunmakta. Ancak yetki için gerekli olan en az % 51 oranına henüz ulaşılmış değil.

DESA'daki son gelişmeleri öğrenmek için görüştüğümüz Deri-İş Genel Başkanı **Musa Servi**, bu sayıyı artırma çabalarının, patronun engelinin yanı sıra, "noter engeline" takıldığını söylemekte. "Noter engeli" derken kastettiği ise, mesai saatlerinin bitiminde yapılan üyelikler için, noter bulmakta zorlanmaları. Çünkü noterlerin mesai saatinin de işçilerle aynı saatlerde bittiğini,

noterleri, o saatlerin dışında üyelik işlemi için getirmenin zor olduğunu söylüyor.

### DESA patronu hile yapıyor!

DESA patronu ise, iş ortaklığı olan uluslararası markaların, altına imza attığı normlara uygun hareket etmeme noktasındaki tavrını sürdürüyor.

Kendilerinin de bu markaların Türkiye'deki temsilcileriyle görüşmelerini ve bunlara, DESA patronu üzerindeki baskılarını artırmalarını, yoksa eylemlerini bu markaların işyerlerinin önüne taşıyacaklarını söylediklerini belirten Servi, ayrıca DESA patronunun, direnişi boşa çıkarmak için her türden hileye başvurduğunu vurguluyor.

Örneğin, mahkeme dosyasındaki üye kayıt listesi, patronun avukatı tarafından kopyalanarak, patrona verilmiş. Patron ise bu listeyi üye işçilere göstererek "sendi-

kanız benimle anlaştı" diyor ve işçileri sendikaya karşı kıskırtmaya çalışıyormuş.

Sendika olarak direnişi kamuoyuna duyurmak için bir dizi faaliyet sürdürdüklerini de söyleyen Servi, son olarak DESA ürünlerinin boykot edilmesine dönük bir bildiri çıkardıklarını ve bunu da geniş biçimde dağıttıklarını belirtiyor.

(Kartal)



### Partizan tutsaklardan DESA işçilerine dayanışma kartı

Gerek Düzce'de 41 işçinin, gerekse Sefaköy'de **Emine Arslan** adlı kadın işçinin sürdürdüğü DESA direnişleriyle dayanışma da giderek büyüyor. Özellikle de Emine Arslan'ın ailesi ile birlikte fabrika önünde gerçekleştirdiği direnişe çok sayıda dayanışma ziyareti gerçekleştiriliyor.

Direnisti DESA işçilerine bir destek de, Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishanesi'nde bulunan Partizan tutsaklardan geldi.

Partizan tutsaklar, biri "**Merhaba değerli Des işçileri**" diğeri ise "**Değerli Emine Arslan**" başlıklı, iki kart göndererek, DESA işçilerinin direnişini selamladılar.

## Ambarlı işçileri kararlı: "Ölmek var dönmek yok"



Arkas Holding'e bağlı **Marport Limanı**'nda çalışan işçiler ağır çalışma koşullarına karşı örgütlenerek sendikaya üye oldu. İnsanca çalışma koşulları ve ücret için sendikaya üye olan 406 liman işçisi, patronun sendikayı haber alması ile işten atıldı. İşçilerin anayasal bir hak olan sendika hakkına saldırın patron, sendikal örgütlenmeyi engellemek için her türlü yolu deniyor. İşçileri hırsızlık, gasp gibi iddialarla işten çıkaran, çalışmayan işçinin bile kıskını veren patron bununla yetinmeyerek işçilere saldırdı. Patronun adamları tarafından kalas ve sopalarla saldırıya uğrayan iki işçi hasta-

nelik oldu. Direniş ise tüm engellemelere rağmen sürüyor. Liman-İş Sendikası'nın Ambarlı temsilciliğinde direnişte olan işçilerle görüşerek süreçte dair düşüncelerini aldık.

- **Kaç yıldır limanda çalışıyorsunuz? Sendikaya üye olma sürecinizi anlatır mısınız?**

**Kasım Köseoğlu;** 9.5 yıldır burada vinç operatörü olarak çalışıyorum. Gemiden konteynır tahliye ediyorum. Biz bu işin eğitimini aldığımız için kazalar en düşük seviyeye inmişti. Şu anda iki günde bir iş kazası yaşıyoruz.

Büyük şirketlerle ve çok yoğun

çalışıyorduk. Neredeyse izin yapmıyorduk. Bazı arkadaşlar var, eşi ameliyat olacak komşusu-abisi götürüyor hastaneye. Arkadaşlarımız izin alıp gidemiyor. Nedenini personel eksikliği olarak açıklıyorlar. Eksikse bunun eksikliğini gidereceksin. 2-3 seneye kadar 12 saat çalışıyorduk. Sonra 3 vardiyaya geçtik. 20-25 gün gece vardiyasında çalışıyorduk. Bu da insanları bunaltıyor. Yaptığımız iş çok ağır. Biz de kendi aramızda karar verdik. Daha düzenli, daha verimli çalışmamız gerekiyordu. Hiçbir personelin sosyal hayatı yoktu. Telefonla işten atıldık. Oysa patron bizi yasal olarak sendikaya üye olduğumuz için işten atamaz. Bu yüzden hırsızlık, gasp, tecavüz ne varsa hepsini işten atma gerekeceği yapmış.

- **Sendikaya üye olduktan sonra neler yaşadınız?**

- İki gün limanın önünde durduk. Yağmurun altında bekledik. Limanın içine alınyorlar zaten. Kaymakam süre doldu dedi. Başkan da işi kanuni yoldan halledebileceğiz dedi. Sonra buraya geldik. Şişli'de bir basın açıklaması yaptık. Yaklaşık bir aydır direnişimiz. Bizi çok çeşitli şeylerle suçladılar. İş yaşlatıyoruz dediler, işçilere zorluk çıkardılar. Makineleri değiştirdiler. Birçok arkadaş buna şiddetle karşı çık-

tı. Marport yönetimi çaycıdan operatör yaptı. Çok yakında orası Tuzla'yı geçecek. Ölümünün artacağını düşünüyoruz. Bizim ilk öğrendiğimiz şey her şeyden önemli olan can güvenliğidir. Sendikal faaliyetten dolayı arkadaşları operatörlükten alıp ehliyeti olmamasına rağmen TIR kullanmasını istiyor. Patron gelin diyor açtık kucaklarımızı. 12 saat çalışacağız, sendikası gelin bana aracı vermeyin. Oysa sendika bizim, biz varsak sendika vardır. Patronların sendikası var. İşçi sendikaya üye olunca hırsız oluyor, tacizci oluyor. İki tane arkadaşımızı hastanelik ettiler. Demirlerle saldırdılar.

- **Sendikaya üye olurken amacınız neydi?**

**İlhan Aktekin;** Sendikalaşmamızın en önemli amacı burada kanunsuz keyfi uygulamaların bırakılıp iş güvencesinin sağlanması. Yarın ne olacağımız belli değil. Onun için sendika diye bastırıyoruz. Ayrıca ücretlerimizde problem var. İzinlerimizde de öyle. Biz bunların iyileştirilmesini istiyoruz. Patrona biz gelip çalışalım, sendikadan dolayı bize baskı yapma, yasal süreç işlesin dedik, fakat olumlu bir yanıt alamadık. İşe başlayın ama sendikal haklarımızdan feragat ediyorum diye bir dilekçe yazacaksınız diyor. Kendi oluşturdukları disiplin kurulunda eğer onaylınırsak o

zaman çalışabiliyoruz. İş garantisi de vermiyor. Bizim derdimiz iş garantisizliği. Sendikalaşmadaki en önemli amacımız iş garantisizliği. 6.5 yıldır buradayım. Elektrik teknisyeniyim. Keyfi uygulamalar vardı. Çalışma şartlarımızı ağır. Yönetime defalarca kez başvuruda bulduk, ikaz da ettik. Düzeltmesini istedik. Yapıcı bir çözüm gelmedi.

Bu yaşananları önlemenin tek yolu vardı. Sendika. Sendika ile konuştuk ve 406 arkadaşımızla birlikte Liman-İş Sendikasına üye olduk. Biz bu işyerinde sendikal olarak çalışmak istiyoruz. Biz 406 arkadaş sendikal olarak iş güvencesi ile insanca koşullarda çalışmak istiyoruz. Amacımız bu. Şu anda Türkiye'nin birçok yerinde sendikal süreç başlandı, insanları sendika için direnişlere. Bunun tek bir nedeni var; daha çalışılabilir koşullar ve iş güvencesi.

- **Sendika hakkınız için bir süredir mücadele ediyorsunuz. Aileniz bu direnişe nasıl bakıyor?**

**Erol Şahin;** Ailem bana destek verdi. Kimse ailesini göremiyordu. Herkeste aynı sorunlar var. Kimse çocuğu ile doğru dürüst sohbet edemiyordu. Komşunun düğününe gidemiyordun, sohbet edemiyordun. Cenazeye gitmek istediğine senden ölüm raporu istiyor. Komşunun cenazesi olmuş ondan ölüm

raporu istenir mi? Böyle bir şey olur mu? Birinci dereceden akrabam olacak, sadece anne ile babanın cenazesine gidiyorsun. Eşinin anne veya babası vefat etmiş gidemezsin, izin yok. Biz bunlarla da karşılaştık.

7 yıldır burada çalışıyorum. Sendikal mücadele konusunda daha önce tecrübemiz vardı. Toplumsal hareketlerden bir tecrübem var. Herhangi bir korkumuz, kaygımız yok, yolumuza devam edeceğiz. Bizim bir sözümüz var; ölmek var dönmek yok. Bu yolda devam edeceğiz. Geri dönmek yok. Biz buna inandık.

- **Direnişe dair ne söylemek istersiniz?**

**Abdullah Taşar;** Sendikal örgütlenmede ilk olan kişilerdenim. Bunun mükafatını işten çıkarılarak aldım. Sendikal örgütlenmeye başladığınızda önünüze çıkacak ilk şey işten atılmak. Diğer sektörlerde örgütlenmeyi yapmış olan kişiler de yaşamışlardır. Biz de aynı süreçten geçiyoruz. Gerek işveren gerekse yandaşları tarafından maruz kaldığımız saldırılar oldu. Bu tip şeyler bizi yıldırılmayacak. Sonunda örgütlenmeyi başarıp geri dönmeyi hedefliyoruz. Hedeflerimizin tutacağını eminiz. Bugüne kadar dik durduk bu saatten sonra da dik duracağız.

(İstanbul)